การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

สำนักหอสมุดกลาง

โดย

นางสาววรรณพรรณ เลิศวัดรกานต์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

สำนักหอสมุดกลาง

โดย

นางสาววรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

The Development of Instructional Package to Practice Listening and Speaking in English Communication with Emphasis Practical Work for Primary 5 Mareewittaya School

สำนักหอสมุดกลาง

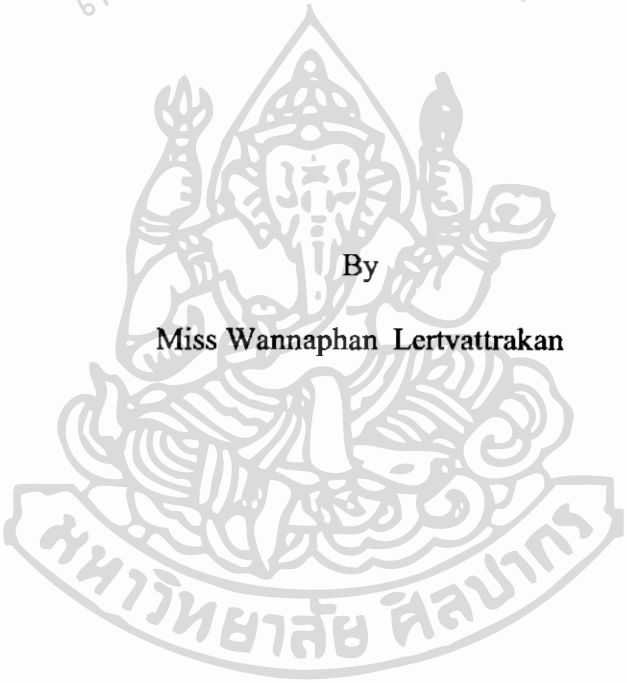

By

Miss Wannaphan Lertvattrakan

An independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Education Program in Educational

Department of Educational Technology

Graduate School , Silpakorn University

Academic Year 2013

Copyright of Graduate School ,Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา" เสนอโดย นางสาววรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ธารทัศนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิยาลัย

วันที่ 30 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2557

สำนักหอสมุดกลาง

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำมนต์ เรืองฤทธิ์

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สมหญิง เจริญจิตรกรรม)

30 / พ.ค / 2557

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนิรุทธิ์ สติมั่น)

30 / พ.ค / 2557

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำมนต์ เรืองฤทธิ์)

30 / พ.ค / 2557

52257307 :สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา
คำสำคัญ : ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ/ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/ทักษะการฟังและพูด
วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์ : การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : ผศ.ดร.น้ำมนต์ เรืองฤทธิ์ . 201 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อ 15201(อังกฤษเพิ่มเติม) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน ระยะเวลาในการทดลอง 3 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง 2) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ 3)ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติทักษะฟังและพูดของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5)แบบประเมินการฟัง 6)แบบประเมินการพูด 7)แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมนี้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ (E1,E2) 90.27/94.95

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.94คิดเป็นร้อยละ 61.71และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 28.94คิดเป็นร้อยละ 94.90 โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากับร้อยละ 33

3) ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อ ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมีความพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด(μ = 4.96 , σ = 0.14)

52257307: MAJOR EDUCATIONAL TECHNOLOGY
KEYWORDS : INSTRUCTIONAL PACKAGE WITH EMPHASIS PRACTICAL WORK / LISTENING AND SPEAKING / ENGLISHCOMMUNICATION
WANNAPHAN LERTVATTRAKAN : THE DEVOLOPMENT OF INSTRUCTIONAL PACKAGE TO PRACTICE LISTENING AND SPEAKING IN ENGLISH COMMUNICATION WITH EMPHASIS PRACTICAL WORK FOR PRIMARY 5 MARY WITTAYA SCHOOL
INDEPENDENT STUDY ADVISOR : ASST.PROF.NAMMON RUANGRIT , Ph.D , 201 pp.

The purposes of this research were1) To develop Instructional package to Practice Listening and Speaking in English Communication with Emphasis Practical Work for Primary 5 to have efficiency to meet the criteria 2) To study the study's pretest and posttest learning achievement with learning by used Instructional package to Practice Listening and Speaking in English Communication with Emphasis Practical Work for Primary 5 3) To study the satisfaction of the students toward an instructional package to Practice Listening and Speaking in English Communication with Emphasis Practical Work for Primary 5 . The Population were used in this study consisted of 35 students Primary 5 students, Mary Wittaya who were studied English for Communication, English 15201 (English Advance) in the second semester of academic year 2556 for 3 weeks

The instruments were used in the experiment including1) An interview form 2) Lesson plan by Activities to Practice Listening and Speaking in English Communication with Emphasis Practical Work for Primary 5 3) Activities to Practice Listening and Speaking in English Communication with Emphasis Practical Work for Primary 5 4) The academic achievement test 5) Listening assessment 6) Speaking assessment7) The satisfaction assessment students who used this activity The used statistics in data analysis were percentage, mean, standard deviation andEffectiveness Index: E.I.

The results of research showed that 1) The results for the performanceInstructional packageto Practice Listening and Speaking in English Communication with Emphasis Practical Work for Primary 5 have efficiency higher than a defined criteria (E1, E2) 90.27/94.95 2) Posttest of learning by usedInstructional package to Practice Listening and Speaking in English Communication with Emphasis Practical Work for Primary 5isamount 18.94 percentage was61.71 and mean score of posttest amount 28.94 percentage was94.95 effectiveness of Instructional package index percentage was 33. 3) The satisfaction of the students who learned throughInstructional package to Practice Listening and Speaking in English Communication with Emphasis Practical Work for Primary 5 found that students have the most satisfied (μ = 4.96, σ = 0.14).

Department Educational Technology Graduate of University, Silpakorn
Student's Signature ..... academic year 2013Advisor's Signature . .....

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.น้ำมนต์ เรืองฤทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมงานวิจัยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนิรุทธ์ สติมั่น อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์สมหญิง เจริญจิตรกรรม ประธานตรวจสอบการค้นคว้าอิสระและคณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คระศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่ให้ความรู้ คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไขให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่อาจารย์ดร.อัจฉราพร เปี่ยมใส อาจารย์ดร.ศิริพรรณ โสภา อาจารย์ดร.จรูญ เกนี่ อาจารย์สนิท บุญอ่อน อาจารย์จารุนันท์ ซื่อตรง อาจารย์เพชรรัชดา คุ้มวงษ์ อาจารย์จิตรลดา ทรัพย์ประไมยMr.CarlosA.TibayanMr.MathewClaudRobert Wills และ Mr.ThadeusWioที่ได้กรุณาเป็นที่ปรึกษา แนะนำช่วยเหลือและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องของงานวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการซิสเตอร์อัจฉรา ผู้อำนวยการโรงเรียนมารีวิทยาที่ให้การสนับสนุนการทำวิจัยมาโดยตลอด คณะผู้บริหารและครูโรงเรียนมารีวิทยาทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการทำวิจัย และขอขอบใจนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ ตลอดจนการทดลองรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอบขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณพ่อ แม่ พี่น้องและญาติทุกคน ที่คอยอบรมสั่งสอนให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจสำคัญในการทำงาน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนตลอดจนผู้ที่สนใจโดยทั่วไป

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ..... จ

กิตติกรรมประกาศ..... ฉ

สารบัญ..... ช

สารบัญตาราง..... ญ

สารบัญภาพประกอบ..... ฎ

บทที่

1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1

คำถามการวิจัย..... 6

วัตถุประสงค์การวิจัย..... 6

สมมติฐานการวิจัย..... 7

ขอบเขตการวิจัย..... 7

ขอบเขตด้านเนื้อหา..... 7

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย..... 8

กรอบแนวคิดการวิจัย..... 9

นิยามศัพท์เฉพาะ..... 10

2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ..... 13

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร..... 26

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ..... 27

หลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร..... 30

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร..... 34

การสอนทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน..... 35

บทที่
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ทักษะการฟัง..... 35
หลักการสอนทักษะการฟัง..... 36
ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ..... 37
การประเมินความสามารถในการพูด..... 45
กิจกรรมการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ..... 52
คุณค่าของการสอนแบบปฏิบัติการ..... 54
ชุดกิจกรรมคืออะไร..... 55
องค์ประกอบของชุดกิจกรรม..... 58
ลักษณะสำคัญของชุดกิจกรรม..... 60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
งานวิจัยในประเทศ..... 61
งานวิจัยต่างประเทศ..... 63
บทที่
3 วิธีดำเนินการวิจัย
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง..... 66
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย..... 66
ระเบียบวิธีในการวิจัย..... 67
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 67
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 68
แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ..... 68
แผนการจัดการเรียนรู้ (โดยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ)..... 70
ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ..... 72
ทักษะต่างๆ ของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร..... 72
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 75

บทที่ หน้า

3 วิธีดำเนินการวิจัย

แบบสอบถามความพึงพอใจ……..…….. 80

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล……...……..... 84

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล…….……... … 85

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร..... 91

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 91

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ……... 92

5 สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย..... 95

อภิปรายผล..... 96

ข้อเสนอแนะ…… 99

บรรณานุกรม..... 101

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ขการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก คเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ง ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูด.....	50
2	ผลสรุปการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	91
3	ผลคะแนนร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ……..…	91
4	ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร …….	92
5	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด(IOC) ของแบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A day at school โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล	108
6	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล…..	109
7	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้(IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ) …….....	110
8	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ……..	111
9	แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ต่อ) ……..	112
10	แสดงการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมของขั้นการทดลองเดี่ยว…..	113
11	แสดงการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของสื่อชุดกิจกรรมของขั้นการทดลองแบบกลุ่มย่อย ……	113
12-13	แสดงการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ของขั้นการทดลองจากกลุ่มตัวอย่าง ……	114
14-15	แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม.....	116

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
1	ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง	69
2	ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้	71
3	ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	74
4	ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	76
5	ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินทักษะการฟัง	78
6	ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินทักษะการพูด	80
7	ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ	82

สำนักหอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร ดำเนินธุรกิจกับนานาชาติ ดังนั้นทักษะการใช้ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ฉะนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงเป็นส่วนสำคัญในการผลิต และสร้างประสบการณ์ให้กับนักเรียนได้นำไปใช้ ส่วนผู้สอนก็ควรคำนึงว่าผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ ทักษะทั้งหมดได้อย่างไรให้เหมาะสม

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญและมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ณ ปัจจุบัน ประเทศไทยเราได้กำลังเตรียมตัวจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ 2558 นี้ ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการ(ศธ.) จะประกาศให้ปี พ.ศ. 2555 เป็นปีของการส่งเสริมการสื่อสารภาษาอังกฤษ และได้ริเริ่มโครงการ English Speaking Year 2012 เพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้มากขึ้น โดยกำหนดให้สถานศึกษาในทุกระดับทุกระบบในสังกัด ใน1สัปดาห์จะต้องมี1วัน ที่ครูและนักเรียน นักศึกษา ได้ทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันโดยใช้ภาษาอังกฤษ เช่น จัดมุมภาษาอังกฤษ การฝึกนักเรียนเป็นมัคคุเทศก์ โดยจะทยอยดำเนินการในโรงเรียนที่มีความพร้อมก่อนแล้วจึงขยายไปอย่างต่อเนื่อง

ระบบการศึกษาไทยจึงต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่จะรับและเข้าใจสารสนเทศได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถไว้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปยังประชาคมโลกได้ถูกต้องและเหมาะสม ความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทย จะช่วยให้ประเทศไทยติดต่อกับประชาคมโลกด้วยความเข้าใจอันดี อันจะก่อให้เกิดสันติสุขในสังคมโลกยุคโลกาภิวัตน์ได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ.2539:1)

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษา จึงควรจัดกิจกรรมให้หลากหลาย ทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อ พบปะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง ในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดเพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกันในการศึกษาหาข้อมูลความรู้ และถ่ายทอดวิทยาการต่างๆ ทั้งนี้ระดับประถมศึกษาเป็นระดับแรกที่ผู้เรียน เริ่มเรียนภาษาอังกฤษและจัดเป็นการเรียนการสอนในขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารโดยใช้ทักษะทั้งสี่ได้ในระดับต้น ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟัง- พูดก่อนในระยะเริ่มเรียน และต่อมาจึงเริ่มฝึกทักษะการอ่านและการเขียนตามลำดับ เมื่อผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานในทักษะทั้งสี่ดังกล่าวแล้ว การจัดการเรียนการสอนก็จะเป็นการบูรณาการทุกทักษะเข้าด้วยกัน (กรมวิชาการ. 2539 : 8-9)

กระทรวงศึกษาธิการได้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2551 เพื่อจัดภาษาอังกฤษให้นักเรียนเลือกเรียนเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ตามนโยบายของรัฐบาล ในการเตรียมการพัฒนาหลักสูตรได้พบปัญหาการเรียนการสอนภาษาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา คือ

1.หลักสูตรขาดความชัดเจนกล่าวคือมีวัตถุประสงค์และคำอธิบายหรือคำอธิบายราชวิชากว้าง ทำให้ขาดความชัดเจนในทางปฏิบัติที่จะนำไปจัดการเรียนการสอน ในที่สุดโรงเรียนส่วนใหญ่ยังคงใช้หนังสือเรียนเป็นหลัก การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจึงอยู่ในวงจำกัด ภาษาที่เรียนไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นจริงตามสภาพของผู้เรียน ชุมชน สังคมของท้องถิ่น แม้กระทั่งความเป็นสากลที่ต้องปรับเปลี่ยนไปตามกระแสที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาก็ไม่เกิดขึ้น

เท่าที่ควร เพราะธรรมชาติของหนังสือเรียนนั้นจะใช้เนื้อหาที่มีอยู่เดิมในระยะเวลายาวนาน การจะให้สอดคล้องสภาพและความต้องการของผู้เรียนและสังคมส่วนใหญ่ของประเทศจึงเป็นไปได้ยาก

2. สภาพการจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลาย สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีความหลากหลายมากโดยเฉพาะการเริ่มจัดให้นักเรียน เรียนภาษาอังกฤษนั้น โรงเรียนแต่ละสังกัดจัดให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษไม่พร้อมกันจึงเกิดความวิตกกังวลในเรื่องความสามารถของนักเรียนที่จะรับรู้ภาษาอังกฤษในขณะที่ต้องเรียนภาษาแม่ด้วย รวมถึงความพร้อมของครูผู้สอนและความจำเป็นหรือเหตุผลที่ต้องจัดให้นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษ

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ จากผลการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษยังไม่เป็นที่พอใจ โดยเฉพาะสมรรถภาพในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในการดำเนินชีวิตหรือในบริบทของสังคมทั่วไปไม่ว่าจะเป็นการใช้ภาษาในด้านการฟัง พูด อ่าน หรือเขียน (กรมวิชาการ. 2543 : 2)ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนต้อสอนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ในลักษณะบูรณาการ สอนให้มีความกล้าในการแสดงออกทางภาษาและคิดเป็นภาษาอังกฤษ ควรจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาทั้งในและนอกห้องเรียนและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กรมวิชาการ. 2545 : 1)

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงความสำเร็จในการเรียนรู้และการใช้ภาษาสื่อสารของผู้เรียนในระดับนี้แล้วพบว่า ส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟัง-พูด (สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. 2539)ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นและเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของทักษะอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นทักษะที่ ผู้เรียนจะมีโอกาสใช้ได้มากในการติดต่อสื่อสารกับชนชาติอื่น (สุมิตรา อังควัฒนกุล. 2540 : 106-107)

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยนั้น ได้สอนในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชน ที่มีการเรียนการสอนสองระบบคือตามหลักสูตรการศึกษาภาคพื้นฐาน และหลักสูตรสองภาษา (MEP) หลักสูตรนี้คือการนำการเรียนสอนที่ให้นักเรียนได้พัฒนาภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาอย่างเข้มข้น เพิ่มทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีโอกาสเรียนรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถใช้

ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าหรือแสวงหาความรู้และใช้เป็นเครื่องมือจากแหล่งเรียนรู้และสื่อประเภทต่างๆ มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับชาวต่างชาติ และมีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ซึ่งผู้วิจัยได้มีส่วนรับผิดชอบสอนในหลักสูตรนี้ด้วย โรงเรียนมีครูที่สอนหลักสูตรนี้อยู่ 35 ท่าน มีครูชาวต่างชาติ 20 ท่านและครูสัญชาติไทยอยู่ 15 ท่าน ครูชาวต่างชาติ มีสัญชาติอเมริกัน อังกฤษ ฟิลิปปินส์ โดยรวมแล้ว หลักสูตรนี้เริ่มใช้กันมากขึ้นในหลายปีที่ผ่านมา ในโรงเรียนทั้งรัฐบาลและเอกชน ความสำเร็จที่เกิดขึ้นนั้น ก็มีให้เห็นขึ้นมาตามลำดับ ดูได้จากผลสอบโดยรวมทั้งระดับภาค จังหวัดและประเทศ ทั้งผลรวมคะแนนทั้งโรงเรียนที่เพิ่มมากขึ้น แต่ที่เป็นปัญหาหลักของผู้วิจัยคือ โรงเรียนที่ผู้วิจัยสอนนั้นคะแนนแต่ลำดับชั้นที่สอนหลักสูตรนี้มีการพัฒนาไม่ดีเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับโรงเรียนในเครือเดียวกันในจังหวัดเดียวกัน เช่น

1. ผลการศึกษาในระดับประถมศึกษามีปัญหาด้านการฟังและพูด ขาดการเข้าใจในการสื่อสาร ทั้งๆที่ใช้การหลักสูตรการสอน MEP

2. นักเรียนได้ศึกษาความรู้จากชาวต่างชาติ ได้เพียงแค่บทสื่อสารแค่เบื้องต้น

3. ครูสัญชาติไทยที่สอนในหลักสูตรการสอน MEP ใช้เพียงแค่เอกสารประกอบการสอนหรือสื่อที่น้อยเกินไป

4. นักเรียนขาดการฝึกฝนทักษะด้านการฟังและพูดจากในชั้นเรียน จากประสบการณ์จริงจากการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่ามีผู้เรียนยังไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ คือ 65 คะแนน ถึงร้อยละ 59.00 สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีนวล ลีสุวรรณ (2541 : 71) ที่พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ โดยมีปัญหาด้านการฟัง – พูดภาษาอังกฤษมากที่สุด ซึ่งสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการฟัง – พูดต่ำ ส่วนหนึ่งเกิดมาจากสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยังไม่มีการส่งเสริมให้มีการฝึกทักษะ ฟัง – พูดเท่าที่ควร ยังคงเน้นเกี่ยวกับโครงสร้างของภาษามากกว่าการสื่อสารอย่างมีความหมาย และไม่ได้เน้นการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน (วินิตยา สุนทร. 2539 : 2) การเรียนการสอนโดยทั่วไปครูมักเน้นไวยากรณ์ การอ่าน การเขียนและการแปล นอกจากนี้ขั้นตอนในการฝึกทักษะฟัง – พูดในห้องเรียนยังขาดสิ่งเร้าที่จะจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้น

และมีความเพลิดเพลินในระหว่างการฝึกเนื่องจากกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นการพูดเลียนเสียงเท่านั้น (พริ้งพงษ์ ไชยชาววงษ์. 2535 : 4)

อย่างไรก็ตามในด้านแนวการสอน กระทรวงศึกษาธิการได้แนะแนวทางในการจัดกิจกรรมเริ่มการสอนไว้เป็นแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเน้นที่หน้าที่ทางภาษา (Function) ของโครงสร้างต่างๆ ของภาษาเพื่อให้ได้ประโยชน์ในการสื่อความหมายในแต่ละสถานการณ์ เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน ครูจะลดบทบาทจากการพูดลงมาเป็นพูดเท่าที่จำเป็น และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกพูดมากขึ้น ในการฝึกจะใช้กิจกรรมต่างๆ หลากหลายชนิดเข้ามาช่วยดำเนินการสอน จะเน้นกิจกรรมกลุ่มมาก เพราะจะช่วยให้นักเรียนกล้าพูดกล้าแสดงออกมากขึ้น เพราะนักเรียนได้ฝึกพูดกับเพื่อนจะเกิดความสบายใจ ช่วยให้นักเรียนฟังข้อความเข้าใจและสามารถพูดโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่ว นักเรียนภูมิใจที่ตนสามารถพูดภาษาต่างประเทศได้บ้าง และยังเพิ่มความสนุกสนานเพราะกิจกรรมที่หลากหลาย ทำให้มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น ที่สำคัญคือทำให้ครูรู้จักค้นคว้า ปรับปรุงตนเองนำนวัตกรรมใหม่ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน

การที่วิธีสอนเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญในการสอนไวยากรณ์น้อยลงทั้งนี้เพราะมีความเชื่อว่า ถ้าการเรียนการสอนเริ่มต้นจากการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษามากขึ้น โดยไม่เข้มงวด ในเรื่องความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำในโครงสร้างภาษาขึ้นมาเองและจะทำให้ผู้เรียนเกิดคล่องในการใช้ภาษาในลำดับต่อมา ดังนั้นครูจึงไม่ควรสอนไวยากรณ์อย่างตรงไปตรงมา แต่ควรให้นักเรียนได้พูดภาษาอังกฤษจริงๆ ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โครงสร้างต่างๆ ทางภาษาในระยะเวลาต่อมา

ในการที่จะพัฒนาภาษาของนักเรียนนั้น สิ่งที่จะช่วยให้การพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้นคือ การนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความพอใจกว้างขวางมากขึ้น โดยการฝึกทักษะโดยตรง หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความชำนาญคล่องแคล่ว ว่องไว ทักษะในด้านภาษาเป็นสิ่งจำเป็นจะต้องฝึกให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความสนใจและสิ่งที่จะช่วยฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับประถมศึกษาคือชุดกิจกรรม
เช่น ในการสอนของผู้วิจัยนั้น จะใช้ชุดกิจกกรมเน้นสื่อผสม (CD คลิปวิดีโอสถานการณ์ การแสดงละครบทบาทสมมติ) เนื่องจากชุดกิจกรรมจะเร้าความสนใจเด็ก การส่งเสริมให้เด็กได้ฝึกทักษะ

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชุดกิจกรรมจึงน่าจะได้รับการสนับสนุนและให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

จากเหตุผลและปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องจัดทำชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและตามที่รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหาของการพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยและพยายามที่จะปรับปรุงให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อเนื่องตลอดแนวตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา พัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถติดต่อสื่อสารได้โดยสามารถรับและส่งสาร จึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบันที่มนุษย์จะต้องอาศัยภาษาอังกฤษในการติดต่อแลกเปลี่ยนสารสนเทศด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน (กรมวิชาการ. 2539 : 1-2) ปัญหาในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดอุตรดิตถ์ ปัญหาหนึ่งที่พบคือนักเรียนสื่อสารโต้ตอบไม่ได้ อีกทั้งขั้นตอนในการสอนทักษะต่างๆ ของผู้วิจัยยังขาดสิ่งเร้าที่จะเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะเรียน สื่อที่จะใช้ในการฝึกทักษะทางภาษาที่ดีอีกประการหนึ่งคือการฝึกเสริมการเรียนการสอนต่างๆ จะช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้กับนักเรียนและทำให้ประสบผลสำเร็จในการฟัง การพูด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80:80

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

สมมติฐานการวิจัย

1. การเรียนชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ที่มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5โรงเรียนมารีวิทยา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3.นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา อยู่ระดับ ดี

สำนักหอสมุดกลาง

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาเกี่ยวกับการสร้าง พัฒนา หาประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนมารีวิทยา จำนวน 35 คน ปีการศึกษา 2556 อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยพิจารณาจากคำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย ประกอบด้วยเนื้อหาทางภาษาเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Unit 1 “ A Day at School ”

1.1 What’s this/that? It’s a … /There is …/There are ….

1.2 What subject/sport do you like ?

1.3 What do you do at school?

1.4 Who can you meet at school?

1.5 What do you like to do at school?

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ตัวแปรต้น(Independent Variable)ได้แก่ ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการฟังและพูด
- ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 /1

สำนักวิทยบริการฯ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดของสื่อประสมที่มีการนำสื่อและกิจกรรมหลาย ๆอย่างมาประกอบกันเพื่อใช้ *ซึ่งครูผู้สอน*จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนทารีวิทยา เรื่อง Unit 1 “ A Day at School ” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ What’s this/that? It’s a …/There is …/There are . / What subject sport do you like What do you do at school? / Who can you meet at school ?/ What do you like to do at school? ในสื่อนั้นจะมีสื่อการเรียนรู้ ดังนี้

1. บัตรคำศัพท์
2. บัตรภาพ
3. บัตรกิจกรรม
4. สื่อบทสนทนาจาก MP,Clip หรือ เสียงชาวต่างชาติโดยตรง
5. ใบความรู้,ใบงาน
6. กิจกรรมการฟัง การพูดแบบ Creativity แบบบทบาทสมมต

กิจกรรมการเรียนแบบเน้นการปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจ มีการเชื่อมโยงข้อมูล หรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา นอกจากนี้เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ขั้นตอนชัดเจนและต่อเนื่องซึ่งกิจกรรมในชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะใช้รูปแบบการเรียนแบบ บทบาทสมมต คิดวิเคราะห์จากสถานการณ์จำลองและมีสื่อการเรียนรู้ประกอบ ตัวอย่างเช่น simulate situation เกี่ยวกับบทสนทนาต่างโดยใช้บทเรียนที่มีตัวชี้วัดตามหลักสูตร

ผู้เรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนมารีวิทยา ปราจีนบุรี หลักสูตร MEP-MINI ENGLISH PROGRAM

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังการเรียน

1. โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก
2. โดยใช้แบบประเมินการฟัง
3. โดยใช้แบบประเมินการพูด

และทดสอบแบบทดสอบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

ทักษะการฟัง หมายถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา หลักสูตร MEP สามารถฟังแล้วเข้าใจในบทสนทนาเรื่อง Unit 1 “ A Day at School ” และสื่อสารได้ โดยใช้แบบประเมินของโรงเรียนมารีวิทยาที่ได้จัดทำขึ้นจากคณะกรรมการและครูฝ่ายวิชาการ

ทักษะการพูด หมายถึงนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5โรงเรียนมารีวิทยา หลักสูตร MEP สามารถพูด โต้ตอบได้อย่างเข้าใจเรื่อง Unit 1 “ A Day at School ”โดยใช้แบบประเมินการพูดของโรงเรียนมารีวิทยาที่ได้จัดทำขึ้นจากคณะกรรมการและครูฝ่ายวิชาการ และ เกณฑ์การให้คะแนนระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของสมดี ศณีแก้ว

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่5 โรงเรียนมารี-วิทยา ว่าดีหรือไม่ดีต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกณฑ์วัดระดับเป็นแบบ (Rating Scale) 5 ระดับ

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม (เอกสารและงานวิจัย) ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการทำงานวิจัยไว้ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551
   1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
   1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. หลักสูตรการเรียนการสอน แบบ MEP
3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   3.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการสื่อสาร
   3.2 หลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
   3.3 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. การสอนทักษะฟังพูดภาษาอังกฤษ
   4.1 ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
   4.2 หลักการสอนทักษะการฟัง
   4.3 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
   4.4 การสอนทักษะการพูด
   4.5 การประเมินความสามารถในการพูด
5. กิจกรรมการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ
   5.1 ความหมายของงานและกิจกรรมการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ
   5.2 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบปฏิบัติการ
   5.3 คุณค่าของการสอนแบบปฏิบัติการ
6. ชุดกิจกรรม
   6.1 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม
   6.2 ลักษณะสำคัญของชุดกิจกรรม
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิสัยทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการ

สื่อสารได้รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำรายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ
- พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งแบบขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง
- พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน
- พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะกับวัย
- บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
- บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
- ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
- ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว
- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
- ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดี่ยว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

- พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

- พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

- ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

- บอกความหมือน /ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

- ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

- ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

-ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

- มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ1,050 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

- ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน	คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน ภาษาท่าทางและคำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพ หรือการทำอาหารและเครื่องดื่ม - คำสั่ง เช่น Look at the…/here/over there./ Say it again./ Read and draw./ Put a/an…in/on/under a/an…/ Don't go over there. etc. - คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please./ Can/Could you help me, please? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read everyday./ Think before you speak./ คำศัพท์ที่ใช้ในการเล่นเกม Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish./ คำบอกลำดับขั้นตอน First,… Second,… Next,… Then,… Finally,… etc.
	2. อ่านออกเสียงประโยค ข้อความและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรม หลักการอ่านออกเสียง เช่น - การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้าย - การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ - การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค

		- การออกเสียงเชื่อมโยง (linking sound) ในข้อความ
	3. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	กลุ่มคำ ประโยคผสม ข้อความ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย และความหมายเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ และเป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ ๗๕๐-๙๕๐ คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)
	4. บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา และนิทานง่ายๆ หรือเรื่องสั้นๆ	ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้นๆ คำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร - Yes/No Question เช่น Is/Are/Can…? Yes,…is/are/can./ No,…isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/Are...? Yes/No… etc. - Wh-Question เช่น Who is/are…? He/She is…/They are… What…?/Where…? It is …/They are… What...doing? …is/am/are… etc. - Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/an…? It is a/an… etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ตัว และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi /Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am…/ Hello,…I am… This is my sister. Her name is… /Hello,…/ Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/later./ Good/Very good./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K. etc.
	2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่ายๆ	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 1-2 ขั้นตอน
	3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please…/ May…?/ I need…/ Help me!/ Can/ Could…?/ Yes,.../No,… etc.

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้ขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an… What is she/he? …is a/an (อาชีพ) How old/tall…? I am… Is/Are/Can…or…? …is/are/can… Is/Are…going to…or…? …is/are going to… etc.
	5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ เช่น I'm…/He/She/It is…/You/We/They are… I/You/We/They like…/He/She likes…because… I/You/We/They love…/He/She loves…because… I/You/We/They don't like/love/feel…because… He/She doesn't like/love/feel…because… I/You/We/They feel…because… etc.

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่างๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ของสิ่งต่างๆ เครื่องหมายวรรคตอน
	2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิแสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยคที่แสดงข้อมูลและความหมายของเรื่องต่างๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง
	3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทางประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การโบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับหรือปฏิเสธ
	2. ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ง่ายๆ ของเจ้าของภาษา	ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่งกาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม
	3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกม การร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ ของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
	2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด / การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	1. ฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาในการฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.5	๑. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและการรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ

2. หลักสูตรการเรียนการสอน แบบ MEP

Mini English Program คือ โครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษโดยจัดการเรียนการสอนโดยครูชาวต่างประเทศที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ในสาขาที่สอน ในวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และคอมพิวเตอร์ โดยเพิ่มจากชั่วโมงเรียนตามหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีโอกาสเรียนรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
2. นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาค้นคว้าหรือแสวงหาความรู้และใช้เป็นเครื่องมือจากแหล่งเรียนรู้และสื่อประเภทต่างๆ

3. นักเรียนมีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับชาวต่างชาติ ฝึกประสบการณ์การใช้ชีวิตในต่างแดน
4. นักเรียนมีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
5. นักเรียนได้พัฒนาภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนชาวต่างชาติที่เป็นเจ้าของภาษาอย่างเข้มข้น เป้าหมายด้านคุณภาพ

นักเรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ความสามารถ การสื่อสารภาษาอังกฤษระดับสากล มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถพัฒนาตนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ สามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหาได้และมีจิตสำนึกต่อตนเอง ชุมชน และสังคมโลก

ธรรมชาติโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย (ผศ.ดร.ธงชัย สมบูรณ : บทความ)

โรงเรียนนานาชาติหรือโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษสอนในชั้นเรียนจะมี 2 ประเภทคือ

1) โรงเรียนนานาชาติโรงเรียนประเภทนี้จะใช้หลักสูตรการเรียนการสอนตามแบบแผนของสหรัฐอเมริกาหรืออังกฤษ แต่บางโรงเรียนก็สามารถจัดการเรียนการสอนตามแบบฉบับของประเทศตนเองได้เช่น Thai- Japanese Association School เป็นต้น

* โรงเรียนนานาชาติต้องมีนักเรียนต่างชาติมากกว่า 50 เปอรเซ็นต์ของนักเรียนทั้งหมด

2) โรงเรียนสองภาษา โรงเรียนประเภทนี้จะมีการเรียนการสอนทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย และจะมีรูปแบบหลักสูตร 2 ประเภทคือ Mini - English Programme และ English Programme ความแตกต่างของโรงเรียนนี้อยู่ที่ค่าธรรมเนียมการเรียนและจำนวนวิชาที่สอนเป็นภาษาอังกฤษ

หลักสูตรที่นำมาใช้โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยจะจัดการเรียนการสอนที่สอนเป็นภาษาประจำชาตินั้นๆ แล้วยังได้อิงหลักสูตรแบบใดแบบหนึ่ง ดังนี้

1. หลักสูตรแบบอเมริกัน เป็นโรงเรียนที่เตรียมความพร้อมให้แกนักเรียนในการสอบ SATs (Standard Assessment Tests) ซึ่งการสอนโรงเรียนประเภทนี้จะเป็นการเตรียมความพร้อมให้แกเด็กเพื่อเขาเรียนต่อในมหาวิทยาลัยของสหรัฐอเมริกา
2. หลักสูตรแบบอังกฤษ มี UK Department for Education and Skills (DFES) เป็นผู้กำหนดหลักสูตร นักเรียนจะเรียน 6 - 8 วิชาในระดับ 10 และ 11 เพื่อสอบให้ได้ Level หรือที่เรียกว่า GSCE (The General Certificate of Secondary Education)

สวนในระดับชั้น 12 และ 13 ตองเรียนอีก 3 วิชา เพื่อสอบในระดับ A Level แต่อย่างไรก็ดีบางโรงเรียนก็นำระบบการสอบของ IGCSE (International General Certificate of Secondary Education) ซึ่งควบคุมโดย the Cambridge Examination Board มาใช้

3. หลักสูตร International Baccalaureate Programme หลักสูตร Early Years และ Middle Years ของหลักสูตรนี้จะนำไปสู่หลักสูตร IB Diploma ขั้นต่อไป นักเรียนจะเรียนรายวิชาทั้งสิ้น 6 วิชา (รวมทั้งภาษาต่างประเทศหนึ่งภาษา เช่น ภาษาไทย) คณิตศาสตร์ และสังคม นอกจากนี้ก็มีการเขียน essay อีกด้วย

3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของการสื่อสาร

ความหมายของการสื่อสาร (Communication) หมายถึง การมีความเข้าใจร่วมกันต่อเครื่องหมายที่แสดงข่าวสาร

การสื่อสาร คือ กระบวนการถ่ายทอดสาร (Message) จากบุคคลหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้ส่งสาร (Source) ไปยังอีกบุคคลฝ่ายหนึ่ง ซึ่งเรียกว่าผู้รับสาร (Receiver) โดยผ่านสื่อ (Channel)

การสื่อสาร หมายถึง การนำเรื่องราวต่างๆที่เป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น หรือความรู้สึกโดยอาศัยเครื่องนำไปโดยวิธีใดวิธีหนึ่งให้ไปถึงจุดหมายปลายทางที่ต้องการ จนทำให้เกิดการกำหนดรู้ความหมายแห่งเรื่องราวนั้นร่วมกันได้

การสื่อสารของมนุษย์ทุกรูปแบบเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญคือ การกำหนดรู้ความหมายร่วมกัน

สื่อ หมายถึง เครื่องนำไป (เมื่อใช้เป็นนาม) และหมายถึงนำไป (เมื่อใช้เป็นกริยา) สิ่งที่ถูกนำไปอาจเป็นข้อเท็จจริง ความรู้ ความรู้สึก ความต้องการ คำแนะนำ คำสน แรงกระตุ้น แรงจูงใจ และในปัจจุบัน สื่อยิ่งมีความหมายกว้างขวางมากขึ้น รวมถึงกิจกรรมและวิธีการต่างๆ เช่น การจัดประชุม นิทรรศการ ดนตรี การแสดง ซึ่งสามารถนำความนึกคิด ความรู้ อารมณ์ ตลอดจนเรื่องราวข่าวสารนานาชนิดไปสู่กลุ่มมนุษย์ได้

บราวน์ (Brown. 1980 : 88) กล่าวถึงการติดต่อสื่อสาร(Communication) หมายถึง กระบวนการรับและส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องระหว่างบุคคลอย่างน้อยตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ทั้งในการฟัง

พูด อ่าน และเขียน การพูดจะไม่มีความหมายและไม่เกิดการติดต่อสื่อสาร หากผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวที่พูดหรือจุดประสงค์ของการพูดนั้น ฉะนั้น การสื่อสารจะต้องมีความหมายทั้งต่อผู้ฟังและผู้พูดด้วย

3.1 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นทักษะการสื่อสาร

นักภาษาศาสตร์ประยุกต์ได้จัดแนวคิดในการสอนให้สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของภาษาตามความเชื่อทางด้านจิตวิทยา ภาษาศาสตร์ มานุษยวิทยา และสังคมวิทยา เป็น 4 แนวคิด ดังนี้

1. แนวคิดกลุ่มประจักษ์นิยม (Empiricist) หรือกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยมที่เน้นการตอบสนองต่อสิ่งเร้า และแนวคิดทฤษฎีกลุ่มโครงสร้างที่เชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชิน ประเด็นสำคัญขงแนวคิดนี้คือ

1.1 ภาษาคือภาษาพูด มิใช่ภาษาเขียน เพราะใช้ภาษานั้นเริ่มต้นจากการพูด เด็กจะเรียนรู้ภาษาพูดก่อนการเลียนแบบจากผู้ใหญ่ ในการสอนควรเริ่มสอนจากการฟัง-พูดก่อน

1.2 ภาษาเป็นเรื่องของนิสัยและความเคยชินที่จะต้องมีการฝึกฝนจนสามารถใช้ภาษาได้อย่าอัติโนมัติ ในการสอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีการฝึกพูดเลียนแบบผู้สอนบ่อยๆ จนจำและสามารถนำมาใช้พูดตอบได้

1.3 ภาษาแต่ละภาษามีโครงสร้างที่แตกต่างกัน ในการสอนจึงควรเตรียมบทเรียนทั้งในด้านการออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษามากให้มากโดยเฉพาะในส่วนที่แตกต่างกัน

2. แนวคิดกลุ่มเหตุผลนิยม (Rationalist) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิดจากทฤษฎีการเรียนรู้ที่เน้นการปรับรูปแบบโครงสร้างของความรู้ที่ติดตัวมา และแนวคิดจากทฤษฎีภาษาศาสตร์กลุ่มไวยากรณ์ปริวรรต ที่เชื่อว่าเด็กมีความสามารถที่จะเข้าใจภาษาได้โดยไม่เคยได้ยินมาก่น เนื่องจากภายในสมองมีกลไกที่จะวิเคราะห์ข้อมูลและสร้างกฎเกณฑ์การใช้ภาษาขึ้นได้ ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

2.1 ภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์สามารถสร้างประโยคต่างๆจากเกณฑ์ที่มีอยู่ขึ้นใช้ได้อย่างไม่จำกัด ในการสนจึงควรสอนให้ผู้เรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษาเพื่อจะได้มีพื้นฐานในการสร้างประโยคด้วยตนเอง

2.2 ไวยากรณ์ของทุกภาษามีลักษณะสากล มีโครงสร้างพื้นฐานที่คล้ายกัน กล่าวคือ ประโยคแต่ละประโยคสามารถปรับเปลี่ยนโครงสร้างด้วยกฎการปริวรรต ในการสอนจึงควรสนให้ผู้เรียนมีความรู้ สามารถวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคที่พบเห็นจนได้ความหมายที่แท้จริง

2.3 มนุษย์มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ในการสอนจึงควรสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษา มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาและการสื่อความหมายให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ก่อน แล้วจึงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงออก

2.4 การเรียนรู้ภาษาเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล เป็นพฤติกรรมการสะสมความรูจนสามารถใช้ความรู้นั้นแสดงออกทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสอนจึงควรกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น ซักถามจนเกิดความเข้าใจ สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสิ่งที่รู้แล้วเข้าเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ต่อไป และการเรียนรู้จะมีผลมากขึ้นหากผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง

3. แนวคิดเพื่อการสื่อสาร (Communication Approach) เป็นแนวคิดที่เน้นความรู้ความสามารถในการติดต่อสื่อสารของบุคคลในสถานการณ์ต่างๆ โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเป็นลักษณะเฉพาะที่ติดตัวมา เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในสมอง และเชื่อว่าภาษาเป็นเรื่องของกฎเกณฑ์ มนุษย์จึงต้องมีความรู้ความสามารถทางภาษาก่อนที่จะแสดงพฤติกรรมทางภาษา ประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

3.1 ความรู้ความสามารถทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นศักยภาพทางภาษาของบุคคลก่อนใช้ภาษาในลักษณะที่ต้องการ เช่น ฟัง พูด อ่าน หรือเขียน แบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ความรู้เกี่ยวกับภาษา และความสามารถที่จะนำความรู้ความสามารถที่บุคคลมีอยู่ มาใช้ให้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ การแสดงพฤติกรรมทางภาษานี้จะสะท้อนถึงระดับความรู้ความสามารถของบุคคล

4. แนวคิดเกี่ยวกับมานุษยนิยม (Humanistic Approach) เป็นกลุ่มที่รับแนวคิด เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมานุษยนิยม ที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนในแง่อารมณ์ ความรู้สึก คือ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอิสระได้เรียนในสิ่งที่ตรงกับความต้องการ ความสนใจ ผู้สอนจะเปลี่ยนบทบาทไปเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน จัดสภาพห้องเรียน กิจกรรมและสื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลายเป็นตัวของตัวเอง ไม่กังวลกับสถานการณ์การเรียนประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้คือ

4.1 ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเองยอมรับตนเอง และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเป็นอิสระ ลดการปกป้องตนเอง

4.2 จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ให้มีบรรยากาศแห่งการยอมรับที่ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัยจากการล้มเหลว การถูกลงโทษ คำวิจารณ์ การแข่งขัน และร่วมแลกเปลี่ยนความรู้สึก ความสนใจ ความจำ จินตนาการ

4.3 เลือกกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในห้อเรียนให้ผู้เรียนทุกคนได้มีส่วนร่วม เป็นกิจกรรมที่มีความหมายและเป็นประโยชน์ในการสื่อสารระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน

4.4 ในการดำเนินกิจกรรมผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกด้านภาษาให้มากที่สุด เช่น เลือกกิจกรรมให้เหมะสมกับระดับความรู้ด้านภาษาของผู้เรียน กิจกรรมที่สนุกสนานและผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ได้เรียนรู้

3.2 หลักการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขนิษฐกัญญา วินิจฉัยกุล (2545 : 69)อ้างจาก สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 109-111) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องให้นักเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ครูต้องบอกให้นักเรียนทาบถึงความมุ่งหมายของการเรียนการสอนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักเรียนให้นักเรียนรู้สึกว่า เมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางย่างเพิ่มขึ้นได้ นั่นคือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะการอ่าน เมื่อเรียนหรือฝึก นักเรียนสามารถอ่าน

คำแนะนำวิธีอุปกรณ์ต่างๆ ได้ หรือในทักษะการพูด นักเรียนสามารถถามทางไปสถานที่ที่ต้องการจะไปได้

2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วนต่างๆ ไม่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการ ในชีวิตประจำวันการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวมๆกันไป และในบางครั้งต้องอาศัยกริยาท่าทางประกอบ ดังนั้น นักเรียนก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ตลอดจนควรจะฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

3. ต้องให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ได้จริง นอกจากนี้ ในการทำกิจกรรมการใช้ภาษาควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ด้วย นั่นคือ นักเรียนต้องได้เรียนรู้ความหมายของสำนวนในรูปแบบต่างๆด้วยเช่นกัน

4. นักเรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษามากๆ การที่นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นอกจากนักเรียนจะต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาดังกล่าวแล้วยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่างให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เช่น กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information gap) เกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem solving) การแสดงบทบาทสมมติ (Role play)

5. นักเรียนไม่ต้องกลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีการใช้ภาษา (Usage) ด้วยเหตุนี้ครูจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดนักเรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิดหรือข้อผิดพลาดซ้ำๆบ่อยๆ มิฉะนั้น อาจทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ นกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่อง (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

ละเอียด จุฑานนท์ (2541 : 98-99) กล่าวถึงหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ครูต้องบอกให้นักเรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียนการฝึกใช้ภาษาเพื่อให้การเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อนักเรียน

2. ควรจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพราะในชีวิตประจำวันการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักจะต้องใช้หลายทักษะรวมกัน และในบางครั้งต้องอาศัยกริยาท่าทางประกอบ ดังนั้นนักเรียนก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับชีวิตจริง

3. ต้องให้นักเรียนได้ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสารได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาซึ่งมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันมากที่สุด กิจกรรมการหาข้อมูลที่หายไปเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะนักเรียนจะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่งจึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการกิจกรรมในลักษณะนี้จึงมีความหมายและใกล้เคียงกับการสื่อสารในชีวิตจริง

4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ใช้ความรู้รวมทั้งได้รับประสบการณ์ตรงกับความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริง ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา

5. ฝึกนักเรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ด้านหลักภาษาและความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษาที่ใช้อยู่ในแต่ละกลุ่มสังคม ต้องฝึกให้นักเรียนเคยชินกับการใช้ภาษา โดยไม่กลัวผิดและสื่อสารได้คล่อง ครูไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของนักเรียนทุกครั้ง ควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่จะทำให้เกิดการเข้าใจผิด หรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นซ้ำๆ การแก้ไขบ่อยๆ ในขณะการฝึกการใช้ภาษาจะทำให้นักเรียนขยาด ขาดความมั่นใจและไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่างๆ

Morrow (1981 : 59-66) กล่าวไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นคูควรคำนึงถึงหลักการต่างๆดังนี้

1. ควรกำหนดวัตถุประสงค์ในแต่ละคาบว่าต้องการให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมในการสื่อสารอะไรได้ การเลือกเนื้อหาควรคำนึงถึงวัยของนักเรียนด้วย ประเด็นสำคัญขงสารสอนตามแนวคิดนี้คือ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน นักเรียนสามารถทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แต่เดิมทำไม่ได้และมีประโยชน์ต่อการสื่อสร ดังนั้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์จะมีประโยชน์ได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถนำไปใช้กับกิจกรรมในห้องเรียนได้ด้วย มิใช่เป็นเพียงการท่องจำเท่านั้น

2. ครูควรตระหนักว่า การสื่อสารเป็นกระบวนการที่ไม่หยุดนิ่งและไม่สามารถแยกเป็นส่วนๆได้ แนวการสอนภาษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวของกับภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับประโยค เป็นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง ขั้นตอนการสอนภาษาแนวนี้จึงเป็นการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ได้แก่ การที่นักเรียนรู้รูปแบบภาษาไปทีละแบบ หลังจากนั้นเป็นขั้นของการสังเคราะห์รูปแบบเหล่านั้นมาใช้รวมกันในภายหลัง

3. กระบวนการในการสื่อสารมีความทัดเทียมกับรูปแบบภาษา วิธีการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนจึงเป็นความพยายามที่จะจำลองกระบวนการของการสื่อสารให้มากที่สุด เพื่อการเรียนการสอนรูปแบบภาษาจะได้อยู่ในบริบทของการสื่อสารด้วย

4. นักเรียนควรเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ กล่าวคือ ครูควรมีบทบาทเป็นผู้คอยช่วยเหลือแนะนำ และจัดสภาพแวดล้อมตลอดจนกิจกรรมที่เหมาะสมให้แก่นักเรียน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนได้มีการกระทำ และกิจกรรมที่จะจัดขึ้นควรมีลักษณะการสื่อสารที่แท้จริง

5. แม้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ ว่าละเลยต่อข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของนักเรียน แต่กระนั้นข้อผิดพลาดดังกล่าวก็ไม่ถือว่าเป็นความผิดพลาดเสมอไป ทั้งนี้เพราะข้อผิดพลาดดังกล่าวอาจเกิดจากการที่นักเรียนมิได้เตรียมตัวมามากเท่าที่ควร ในขณะที่การสอนแบบเดิมพยายามหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดเหล่านี้ด้วยการควบคุมสิ่งที่นักเรียนจะพูด ซึ่งเป็นวิธีไม่ให้โอกาสนักเรียนได้ทดลองใช้ภาษาที่เรียน ฉะนั้นจึงเป็นธรรมดาที่นักเรียนที่ได้รับอิสระในการใช้ความรู้ทางภาษาซึ่งเป็นไปตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้บ้าง จึงถือว่าการสนภาษาเพื่อการสื่อสารมองข้ามข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในลักษณะที่มีความยืดหยุ่นมากกว่า และให้ผลดีต่อนักเรียนมากกว่า

โดยสรุปแล้วแนวคิดพื้นฐานขงวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ต้องการเน้นให้เห็นว่าเป้าหมายของการสอนภาษา คือ ต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมเมื่อต้องปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่อใดควรพูด และควรพูดอะไร กับใคร ที่ไหน และในลักษณะใด ซึ่งการเรียนการสนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ถูกต้องและเหมาะสมนั้น สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 108) ได้สรุปไว้ว่า จะต้องให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถต่าง ๆ ดังนี้

1. ความรู้ความสามารถทางด้านไวยากรณ์หรือด้านภาษาศาสตร์ อันเป็นการใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษาคือ เสียง ศัพท์ โครงสร้าง เป็นแกนในการสื่อความหมาย ในด้านทักษะการฟังจะต้องเริ่มจากสามารถจำแนกเสียงได้ไปจนถึงฟังข้อความในระดับความเร็วปกติขงเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ในด้านทักษะการพูดจะต้องออกเสียงได้ถูกต้องและสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอที่จะเข้าใจได้ ในทักษะการอ่าน

จะต้องรู้จักกลไกการอ่านและสามารถ่านเพื่อเข้าใจได้ และในทักษะเขียนจะต้องรู้จักกลไกในการเขียน คือ กระสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียบเรียงประโยคและใช้เครื่องสัมพันธ์ข้อความ ตลอดจนการเขียนข้อความในลักษณะต่างๆได้

2. ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม อันได้แก่ ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่างๆได้ เช่น รู้ว่าจะต้องใช้ภาษาที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ เป็นต้น

3. ความรู้ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้าใจได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจและทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่เกิดขึ้นในบริบทได้อย่างถูกต้อง

4. ความรู้ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย คือ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตลอดเวลาการใช้กริยาท่าทาง สีหนา และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงทั้งในทางพูดและไม่ใช้คำพูด เช่น การขยายความด้วยคำศัพท์อื่นแทนคำศัพท์ที่ไม่รู้ หรือนึกออกในขณะนั้น หรือการพยายามอธิบายโดยใช้กริยาท่าทางประกอบ เป็นต้น

3.3 การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องรู้ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอน วิธีการสอน และแนวคิด ทฤษฎี ซึ่งเป็นที่มาของวิธีการสอนแบบต่างๆ เพื่อจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของคำทั้งสามตามระดับชั้น วิธีสอนบางวิธีเป็นที่นิยมใช้กันอยู่นานบางวิธีถูกนำมาใช้เพียงช่วงเวลาหนึ่งแล้วก็เสื่อความนิยมไป การที่วิธีสอนแต่ละวิธีไม่ได้รับความนิยมต่อเนื่อง มิใช่เพราะมีความล้มเหลวในการปฏิบัติจริง แต่มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ด้านจิตวิทยา ด้านภาษาศาสตร์ และด้านการศึกษา

แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดในยุคสมัยต่างๆของนักปรัชญา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์ซึ่งเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางใน

การจัดการเรียนการสอนภาษาหลายแนวทาง ที่ได้พัฒนาไปหลายรูปแบบตามยุคสมัยจนถึงแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มีลักษณะเด่นชัด คือ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกปฏิบัติ มีการนำภาษาไปใช้ได้จริงตามหน้าที่ของภาษาในการสื่อความหมายโดยมีเป้าหมายอยู่ที่การใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม ดังนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ จะมุ่งให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้ภาษาให้มาก และให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆที่มีอยู่หลากหลายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนจึงควรเลือกใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆที่เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีลีลาการเรียนเป็นของตนเอง กลยุทธ์การเรียนรู้ต่างๆ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสาร ทักษะการจำ ทักษะการถาม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การประเมินตนเอง การวางแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเอง การใช้วิธีเรียนแบบต่างๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ ได้เหมาะสมกับตนเองตามระดับชั้น

ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ยังสามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดและสมบูรณ์ที่สุด เพราะแต่ละวิธีต่างก็มีจุดดีจุดด้อย ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาวิวัฒนาการของทฤษฎีการเรียนรู้ และวิธีสอน เพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ เข้าใจเหตุผลและมองเห็นความจำเป็นในการที่จะต้องปรับเปลี่ยน และประยุกต์วิธีสอนของตน เพื่อสามารถเลือกวิธีการสอนที่เหมาะกับผู้เรียน และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนให้แต่ละระดับชั้น ทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามความแตกต่างระหว่างบุคคลและเกิดศักยภาพสูงสุดตามความสามารถของแต่ละคน

4. การสอนทักษะการฟัง พูด

ในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น จุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อพัฒนาทักษะการทำความเข้าใจในการฟัง ความสามารถในการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ความสามารถในการอ่านและเขียน ตลอดจนเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การสอนจึงต้องมุ่งทั้งตัวภาษาเป็นเรื่อง ๆอันได้แก่ เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง บทสนทนา และทักษะในการสื่อความหมายทั้ง 4 ทักษะ อันได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน (นิตยา สุวรรณศรี. 2546 : 69)

4.1 ทักษะการฟัง

การฟังภาษาที่สองเป็นทักษะที่ต้องใช้ความพยายามจึงจะทำให้ประสบความสำเร็จ ในที่สุดคนส่วนมากที่มีความคิดว่าทักษะการพูดและการเขียนจะเป็นทักษะที่มาก่อน อย่างไรก็ตามมีนักจิตวิทยาหลายท่านได้ศึกษาและเห็นว่าในการเรียนภาษาที่สองควรสนับสนุนการฝึกการฟังเป็นอันดับแรกการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดเหมือนกับการอ่านออกเขียนได้ในโรงเรียนที่สำคัญในการสอนของผู้พูดจะคำนึกถึงทำอย่างไรจึงจะอ่านออกเขียนได้แต่ไม่ได้สอนทำอย่างไรจึงจะฟังและพูดได้เพราะเป็นทักษะที่ต้องทำได้โดยอัตโนมัติเหมือนเจ้าของภาษา (Nunan David. 1999 : 199)

บัญชา อึ่งสกุล (2545 : 63) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังคำพูดหรือฟังเสียงมิใช่มุ่งเฉพาะความหมายอย่างเดียวการที่ผู้ฟังฟังคำพูดหรือเสียงและเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้พูดทำให้เป็นผู้ฟังที่ดี คือเข้าใจว่าผู้พูดพูดอะไรและพูดเกี่ยวกับอะไร

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550 : 151) ได้ให้ความหมายของการฟังว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive Skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะ และเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ของผู้พูด พร้อมกับจับความหมาย การฟังข้อความแต่ละอย่างแตกต่าง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของการฟังว่า “ฟัง คือ ตั้งใจสดับ คอยรับเสียงด้วยหูได้ยินเชื่อทำตามถ้อยคำ เช่นให้ฟังคำสั่ง ผู้บังคับบัญชา
ดังนั้นการฟังจึงหมายถึง การที่เราได้ยินเสียงของถ้อยคำ พร้อมทั้งคิดตามเรื่องราวที่ได้ยินจนเกิดความเข้าใจและสามารถจับใจความสำคัญแล้วนำไปไตร่ตรองได้ (สนิท สัตโยภาส.2544 : 44)

4.2 หลักการสอนทักษะการฟัง

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542 : 60-75) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนทักษะการฟัง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. กิจกรรมการสอนทักษะการฟังเพื่อการรับรู้ ได้แก่ การสอนให้ฟังความแตกต่างของเสียงสระ หรือเสียงพยัญชนะในแต่ละคำ การสอนนักเรียนให้ฟังระดับเสียงสูง-ต่ำในประโยค

2. การสอนกิจกรรมการฟังเพื่อความเข้าใจ การที่จะเข้าใจเรื่องราวใดๆ ต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวนั้น ๆ ข้อมูลที่ต้องทราบส่วนมาก ได้แก่ (Who) ทำอะไร (What) ที่ไหน

(Where) เมื่อไหร่ (When) ทำไม (Why) และอย่างไร (How) การจัดกิจกรรมการสอนเพื่อช่วยฝึกให้เกิดการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ แบ่งกิจกรรมออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

4.2.1 กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening Activities) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนที่จะฟังเรื่องราวจริงของบทเรียน โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้ข้อมูลพื้นฐานด้านความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เพื่อนักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน โดยให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับศัพท์ และโน้มน้าวนักเรียนมาสู่บทเรียน รูปแบบ หรือเทคนิคของการจัดกิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening Activities) การคาดการณ์ (Prediction) เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์เดิมของตนเองมาเป็นพื้นฐานในการเดาล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์และคำศัพท์ที่จะพบในเนื้อเรื่องที่จะฟัง โดยอาศัยรูปภาพ หัวข้อและชื่อเรื่อง การอภิปราย (Discussion) เป็นกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม ที่จะช่วยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวกับบุคลอื่น ซึ่งอาจจะมีการยอมรับหรือไม่ยอมรับ การตอบกลับ ทำให้นักเรียนมีการสื่อสารกันจริง การอภิปรายของนักเรียน อาจมีข้อมูลพื้นฐานมาจากชื่อเรื่อง รูปภาพ และคำถามนำบทเรียน

4.2.2 กิจกรรมระหว่างการฟัง (While-listening Activities) ในขั้นตอนนี้ครูจะให้นักเรียนฟังเรื่องราวที่ครูเตรียมมาสอน ซึ่งอาจจะต้องเปิดแถบบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อเพิ่มความเข้าใจให้แก่นักเรียนมากขึ้น ในขั้นตอนนี้นักเรียนจะต้องเข้าใจจุดประสงค์ของการฟังว่า จะฟังเพื่ออะไร กิจกรรมสอนระหว่างการฟังจึงเน้นที่การช่วยสร้างกรอบความคิดให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟัง และจุดประสงค์ของการฟัง โดยทำได้หลายวิธี ดังนี้ การเติมข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ ในขณะที่ได้ทำ ให้นักเรียนทำเครื่องหมายหรือเขียนข้อความสั้น ๆ ลงในตารางที่กำหนดให้ ในขณะที่ฟังให้นักเรียนระบุรูปภาพที่เกี่ยวกับสิ่งที่กำลังฟัง ให้นักเรียนพยายามแก้ไขคำที่สะกดผิดง่าย ๆ ในขณะที่ฟัง เพื่อให้นักเรียนจะได้ตั้งใจมีใจจดจ่อกับการฟัง

4.2.3 กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening Activities) เป็นกิจกรรมที่ควรให้นักเรียนทำเป็นคู่หรือกลุ่ม เพื่อให้ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกัน นอกเหนือจากการตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังแล้ว มักจะเป็นการตั้งคำถาม หรือการกำหนดกิจกรรมที่นอกเหนือจากเนื้อเรื่อง (Beyond the Text) แต่ต้องอาศัยข้อมูลจากกิจกรรมก่อนและระหว่างการฟังเข้ามาช่วย ดังนี้ การอภิปราย (Discussion) การแสดงบทบาทสมมติ (Role-Play) เป็นการให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติไปตามสถานการณ์ใหม่ที่กำหนดให้ เพื่อนักเรียนจะได้ฝึกภาษาเพิ่มเติม การรายงาน (Report) เป็นการให้

นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาต่อหน้าผู้ฟัง/ผู้ชม นอกจากนักเรียนจะได้กล้าแสดงออกแล้วยังได้ฝึกภาษาอีกด้วย การเขียนรายงาน (Writing) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เช่น การเขียนสรุปย่อ การเขียนเรียงความ เป็นต้น

4.3 ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ

ความหมายของการพูด

เตือนใจ เฉลิมกิจ (2545 : 57) ได้ให้ความหมายว่า การพูดเป็นทักษะที่สอนยากเพราะผู้เรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่ององค์ประกอบต่างๆ ของภาษาเป็นอย่างดี เพื่อที่จะพูดในสิ่งที่ต้องการสื่อได้ เช่น คำศัพท์ การออกเสียง โครงสร้างทางไวยากรณ์ หัวข้อทางภาษาเป็นต้น

อัจฉรา วงศ์โสธร (2539 : 316) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะพูดเป็นทักษะทางสังคม (Social Skill) การพูดอย่างมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับความรู้องค์ประกอบทางภาษา และความตระหนักถึงลีลาภาษา ตลอดจนการสื่อความหมายโดยสื่อที่ไม่ได้เป็นตัวภาษา (Non-verbal Medium) ภาษาพูดมีลักษณะเฉพาะของตัวเอง ซึ่งประกอบด้วยการใช้ลักษณะภาษาต่อไปนี้บ่อยครั้งกว่าภาษาเขียน คือ การรวมคำให้สั้น (Contractions) บุรุษสรรพนาม (Personal pronoun) คำถาม (Questions) คำที่เป็นรูปธรรม (Concrete words) คำที่มีพยางค์สั้นๆ (Fewer syllables) การทวนคำ ทวนความ (Restatement) การซ้ำคำ ซ้ำความ (Repetition) การออกอุทาน(Interjection) นอกจากนี้ โครงสร้างทางภาษามักไม่เป็นระเบียบแบบแผนเหมือนภาษาพูด เพราะมีการกล่าวด้วยความลังเล การพูดกลับไปกลับมา การเปลี่ยนตัวประธานในข้อความ

พรสวรรค์ สีป้อ (2550 : 163) ได้ให้ความหมายว่า การพูด คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในสังคม เป็นการสื่อสารทางวาจาของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไป ต่างฝ่ายต่างมีจุดประสงค์ที่จะสื่อความหมายของตัวอง และต่างฝ่ายก็ต้องตีความสิ่งที่ตนเองได้ฟัง ดังนั้น จุดประสงค์ของทักษะการพูด คือ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต้องสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ หลีกเลี่ยงการทำให้ผู้ฟังสับสนเนื่องจากการออกเสียงผิด ไวยากรณ์ผิด ใช้คำผิดหรือไม่เหมาะสม นอกจากนั้นยังต้องพูดให้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมด้วย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540:167) กล่าวว่า การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น ทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวันในการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆในการเรียนการสอน

ภาษาต่างประเทศทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมากเพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจและจะช่วยให้การอ่านและเขียนง่ายขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ทักษะการพูดเป็นทักษะทางภาษาที่ซับซ้อนและเกิดจากการฝึกฝนเป็นเวลานาน ไม่ใช่เกิดจากการเข้าใจและจำ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540:167 อ้างอิงจาก Scott 1981:70) การพูดเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ซึ่งรวมเป็นผู้พูดและผู้ฟังและมีปฏิกิริยาตอบโต้กับสิ่งที่ได้ยิน ผู้ร่วมสนทนาแต่ละคนต้องสามารถตีความในสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งไม่สามารถทำนายได้ล่วงหน้าว่ามีรูปแบบภาษาใดและมีความหมายแบบใด รวมถึงการโต้ตอบด้วยภาษาที่ทำให้เกิดประโยชน์และสะท้อนความตั้งใจในการปฏิสัมพันธ์

พิณทิพย์ ทวยเจริญ (2544:2) กล่าวถึง ธรรมชาติของการพูดไว้ว่า มนุษย์เรามีลักษณะในการเปล่งเสียงพิเศษกว่าสัตว์อื่นๆ เนื่องจากมนุษย์สามารถพูดได้ สิ่งที่กำหนดให้มนุษย์มีความสามารถในการพูดสื่อความได้นั้นอยู่ในสมอง กล่าวคือ มนุษย์มีบริเวณภาษาอยู่ในสมองซึ่งโดยทั่วไปแล้วเชื่อกันว่าอยู่ในบริเวณสมองซีกซ้าย บริเวณภาษานี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ บริเวณที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ใช้ออกเสียง นั่นคือ ปาก ลิ้น ฯลฯ เป็นต้น ส่วนอีกบริเวณหนึ่งอยู่เบ้องล่างของส่วนแรก ทำหน้าที่ในการรับรู้และตีความเมื่อได้ยินถ้อยความซึ่งผู้ร่วมสนทนาได้กล่าวออกมา ถ้อยความที่ผู้ร่วมสนทนาพูดขึ้นนั้นผ่านเข้าไปในหูของผู้ฟัง โดยเส้นประสารทจะเป็นตัวส่งสาระต่างๆ เข้าไปยังบริเวณภาษาในสมองดังกล่าว ในการสื่อความครั้งหนึ่งๆ เริ่มด้วยบริเวณภาษาในสมองที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะในการพูดสั่งงาน ในอวัยวะที่ใช้ในการพูดจัดตัวเพื่อออกเสียงนานาประเภท เสียงพูดจะเกิดขึ้นเมื่อกระแสลมจากปอด เคลื่อนออกประสมประสานกับการทำงานของอวัยวะในการพูดผ่านช่องปากออกมาเพื่อเข้าหูผู้ฟัง เสียงเหล่านี้จะผ่านออกมาในลักษณะคลื่นเสียง คลื่นเสียงเหล่านี้จะผ่านหู เริ่มจากหูชั้นนอก ไปยังส่วนกลางหู และหูชั้นใน ซึ่งจะมีการส่งสารไปยังบริเวณภาษาในสมองที่ทำหน้าที่ในการรับรู้ตีความ เมื่อรับสารแล้วผู้ฟังมีความเข้าใจในสารนั้นและพร้อมที่จะตอบโต้ กลับไปบริเวณภาษาในสมองที่ทำหน้าที่ควบคุมอวัยวะในการพูดจะทำงานและเกิดเป็นเสียงพูดออกไป ลักษณะการสื่อความด้วยการพูดจะมีวงจรเช่นนี้เรื่อยไปไม่ว่าจะพูดภาษาใดๆ ธรรมชาติของการพูดภาษาอังกฤษก็มีวงจนในลักษณะเดียวกัน

อ.พฤกษะศรี (2544:3-4) กล่าวถึงธรรมชาติของการพูดว่า ตามธรรมชาติแล้วไม่ว่าจะเป็นชาติใดภาษาใด คนในชาตินั้นจะพูดภาษาของตนได้ก่อนที่จะเรียนอ่าน เรียนเขียน เมื่อเราจะสอน

ภาษาอังกฤษ เราจะต้องสอนให้ผู้เรียนพูดได้เสียก่อนแล้วจึงจะให้เรียนอ่านและเรียนเขียน ธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อเด็กอายุย่างเข้า 2 ขวบ ไม่ว่าจะเป็นชาติใด ภาษาใด เด็กจะพูดภาษาของตนเองได้ เมื่อสำรวจความรู้ของเด็กเกี่ยวกับศัพท์นั้นแล้วปรากฏว่าจะรู้ศัพท์ไม่ถึง 100 คำ แต่เด็กรู้ศัพท์กี่คำก็สามารถนำศัพท์เหล่านั้นมาพูดได้หมดทุกคำ คนอังกฤษเองที่เป็นผู้ใหญ่และมีการศึกษาดีจะรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษหลายพันคำ แต่ศัพท์ที่เขาใช้พูดกันจริงๆนั้นมีเพียงประมาณ 500 คำ ซึ่งผู้จบมัธยมขงประเทศไทยจะรู้ศัพท์เหล่านี้ทั้งหมด สรุปว่า การที่คนไทยเรียนจบมัธยมต้น มัธยมปลาย หรือปริญญาตรี พูดภาษาอังกฤษไม่ได้นั้นไม่ใช่เป็นเพราะไม่รู้ศัพท์ แต่เป็นเพราะไม่สามารถนำคำศัพท์ที่รู้นั้นไปแต่งประโยคพูดได้ ถ้าเรานำคนไทยคนหนึ่งที่มีความรู้ระดับปริญญาตรี ซึ่งอาจรู้คำศัพท์ประมาณ 2,000 คำ แต่ยังพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ มาท่องศัพท์เพิ่มเติม จนได้คำศัพท์ถึง 10,000 คำ พร้อมกับสอนให้มีความรู้ไวยากรณ์อังกฤษเพิ่มเติมขึ้นอีก ก็จะไม่ทำให้คนๆนั้นพูดภาษาอังกฤษได้ นอกเสียจากว่าจะฝึกให้มีทักษะในการพูดเสียก่อน ธรรมชาติของการพูด คนเราจะพูดได้ก่อนที่จะเรียนอ่านและเขียน และไม่ว่าจะพูดภาษาใดๆก็ตาม การพูดจะมีวงจรที่เหมือนกันคือ มีบริเวณการควบคุมการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง และบริเวณที่ทำหน้าที่ในการรับรู้ตีความ เมื่อได้ยินถ้อยความที่ผู้ร่วมสนทนาได้กล่าวออกมา เมื่อถ้อยความได้ผ่านเข้าไปในหูของผู้ฟัง เส้นประสาทจะเป็นตัวส่งสารเข้าไปยังบริเวณภาษาในสมอง เมื่อรับสารแล้วผู้ฟังมีความเข้าใจในสารนั้น จะโต้ตอบไปยังบริเวณภาษาที่ทำหน้าที่ในการควบคุมอวัยวะในการพูด และเกิดเป็นเสียงพูดออกมา

4.4 การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

วราพร ไชยเขียว (2548) อ้างถึง สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 55-56) ได้เสนอว่า ในการสอนทักษะการพูดนี้เน้นการพูดภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาอังกฤษที่เรียนมาแล้วมาใช้ในการสื่อสารได้ และฝึกความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของชาวต่างประเทศ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องออกเสียงชัดเหมือนชาวต่างประเทศ ทั้งนี้ ในการสนทนา ครูมีหน้าที่ช่วยเหลือแนะนำ และควรคำนึงว่าผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อความหมายหรือไม่ ถ้าผู้ฟังเข้าใจดีก็ถือว่าผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารได้ ถึงแม้ว่าจะพูดผิดไวยากรณ์หรือใช้ศัพท์ผิดก็ตาม ตัวอย่างจุดประสงค์ของทักษะพูดมีดังนี้คือ ฟังการสนทนาแล้วพูดออกความคิดเห็น

พูดต่อหรือถามเกี่ยวกับสิ่งที่สนทนา พูดออกคำสั่งได้ตามที่ต้องการ ตั้งคำถามหรืออภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน พูดหรืออ่านรายงานให้ผู้อื่นเข้าใจ พูดและสนทนาได้ตามความต้องการในชีวิตประจำวัน เช่น ให้เชิญเพื่อนไปงานเลี้ยงวันเกิด ให้สนทนาเกี่ยวกับการทำงานในระหว่างปิดเทอม ให้สัมภาษณ์เพื่อรับสมัครเข้าทำงาน ให้แสดงความคิดเห็นและขอความคิดเห็น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540 : 169) ได้เสนอกิจกรรมต่างๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะกับผู้เรียนแต่ละระดับได้ดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้น เกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่างๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่างๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่างๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่างๆ ตามที่กำหนดหัวข้อ
7. จัดสถานการณ์ต่างๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่างๆ กันไป เช่น ร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่างๆ ทางภาษา
9. ให้โต้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่างๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมติ

กุศยา แสงเดช (2548 : 136) ได้กล่าวว่า ในการสอนทักษะการพูดเบื้องต้น มุ่งเน้นให้ใช้ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารได้ในสถานการณ์จริง สิ่งสำคัญ คือ ตัวครูผู้สอนจะต้องให้ความถูกต้อง รูปแบบ เสียง ดังนั้น กิจกรรมต่างๆ จึงเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนดเพื่อนำไปสู่ขั้นการสอนพูดให้มีประสิทธิภาพและได้ผลสัมฤทธิ์สูงสุด การเตรียมกิจกรรมที่จะนำไปสู่กิจกรรมการสอนพูด ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสมกับ

สถานการณ์ และระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งมีแนวทางการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูด ดังนี้

1. จัดบรรยากาศของห้องให้เอื้อต่อการเรียนภาษา และครูผู้สอนใช้ Classroom English Expression ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเป็นตัวอย่างสำหรับการฝึก

2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย ปัจจุบันนี้นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในการฝึกการพูด ไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกจุด ควรแก้เฉพาะในขั้น Presentation ที่ต้องการความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) แต่ถ้าเป็นขั้น Practice ที่ต้องการฝึกความคล่องของการใช้ภาษา (Fluency) และข้อผิดพลาดนั้นไม่ได้มีผลต่อความเข้าใจภาษาก็คงไม่ต้องแก้ทันที ควรรอโอกาสที่เหมาะสมเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยและขาดความเชื่อมั่น

4. ครูสอนภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาให้พัฒนาก้าวหน้าอยู่เสมอ

5. การจัดกิจกรรมการฝึก ควรมีรูปแบบหลากหลาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา

6. การสอนภาษาควรสอนทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น

7. การสอนทักษะการพูด ควรจัดกิจกรรมคู่ (Pair Work) ให้มาก เพราะการทำกิจกรรมคู่จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี เปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ขาดความเชื่อมั่นมีโอกาสแสดงออก

8. ควรชมเชยผู้เรียนให้กำลังใจบ่อยๆ เพราะเป็นแรงกระตุ้นที่สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้เรียน

9. การฝึกพูดเริ่มจากง่ายไปหายาก

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540:167 อ้างอิงจาก Scott 1981:70) เสนอขั้นตอนในการสอนกิจกรรมการพูดไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ผู้สอนควรจะบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน

2. ขั้นเสนอเนื้อหา การสอนเนื้อหาควรจะอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูด ซึ่งจะต้องขึ้นกับบริษัท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความรับผิดชอบกับผู้สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่พูด สถานที่พูด และเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อมๆกัน หรือเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆแบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาได้ใช้จริง และควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

ขั้นตอนในการสอนทักษะการพูด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2540 : 57-64) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการพูดไว้ดังต่อไปนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนจะต้องตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไรโดยมีจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective) ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1 จุดประสงค์ปลายทาง เป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ คือ สื่อสารได้ เช่น สามารถสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้าได้ถูกต้องเหมาะสม

1.2 จุดประสงค์นำทาง เป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนจะบรรลุจุดประสงค์ในข้อ 1.1 คือให้รู้ความหมายศัพท์โครงสร้างหรือสำนวนใหม่และความรู้ทางสังคมภาษาศาสตร์ที่มีในบทสนทนานั้น คือเป็นการทำความกระจ่างในปริบท (Contextualization)

2. การดำเนินการสอน เรื่องที่จะนำมาสอนเป็นสิ่งซึ่งจะปรากฏอยู่ในจุดประสงค์นำทางทั้งสิ้น ผู้สอนจะต้องนำมาสอนโดยใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆ เข่าช่วย มีการถามตอบซักซ้อมความเข้าใจในเรื่องที่สอนเป็นลำดับ ถือเป็นการให้ความรู้ทางภาษาศาสตร์ (linguistic competency) ในขั้นนี้

3. การฝึกพูด เป็นขั้นตอนที่เป็นหัวใจของการฝึกทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้จะต้องตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้แล้ว ผู้สอนจะใช้กิจกรรมตลอดจนกลวิธีต่างๆ เช่น ให้ถามตอบเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก หรือเป็นคู่ๆ ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่สอนและ

ลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนใช้สื่อการสอนประเภทต่างๆ มาช่วยให้น่าสนใจด้วย เป็นการใช้ความสามารถทางการสื่อสาร (Communicative Competency)

4. การถ่ายโอน เป็นการจัดกิจกรรมหลังการฝึกสนทนาตามบทเรียนแล้ว คือ ผู้เรียนมีโอกาสนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลงหรือเปลี่ยนแปลงบทสนทนานั้นเป็นบทสนทนาใหม่ก็ได้ในการฝึกทักษะการพูด นอกจากผู้สอนจะเตรียมผู้เรียนในลักษณะที่เป็นการยึดกลุ่มเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน (Group-Centered Approach) โดยการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มทั้งกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และเป็นคู่ๆ แล้ว เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการฝึกทักษะการพูด ผู้สอนควรจัดกิจกรรมออกเป็น 4 ระยะ คือ

4.1 กิจกรรมก่อนการสนทนา (Pre-Conversation Activities) เป็นการเตรียมผู้เรียนโดยสร้างความสนใจทบทวนโดยการใช้สื่อการสอนต่างๆ เข้าช่วย ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

4.1.1 ให้ความรู้ทางศัพท์และโครงสร้างใหม่ที่นำมาใช้ในปริบทที่มีความหายในบทสนทนาเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมจะฝึกทักษะการพูดอย่างราบรื่นในภายหลัง

4.1.2 การให้ความรู้ทางด้านการออกเสียงศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็นในการฝึกทักษะการพูด ซึ่งอาจทำได้โดยการนำเข้าปริบทและฝึกก่อนการฝึกสนทนาจริง

4.1.3 การให้ความรู้ทางวัฒนธรรมเกี่ยวกับบทสนทนาที่นำมาใช้สอนเช่น สถานภาพ ระดับความเป็นทางการและการแสดงอารมณ์ของคู่สนทนา เป็นต้น

4.1.4 ฝึกออกเสียงคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค

4.1.5 การจับคู่สนทนาโดยเลือกข้อความที่เหมาะสม

4.1.6 การเลือกคำถามคำตอบในบทสนทนาให้เหมาะสม

4.1.7 การให้ข้อมูลในส่วนที่ผู้ร่วมสนทนาไม่มี

4.2 การสนทนาโดยการกำหนดขอบข่ายให้ทั้งหมด (Controlled Conversation) โดยผู้เรียนฝึกสนทนาโต้ตอบเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่ๆ

4.3 การสนทนาโดยกำหนดขอบข่ายให้ครึ่งหนึ่ง (Semi-Controlled Conversation) โดยให้ผู้เรียนเลือกคำมา ถาม-ตอบ ในบทสนทนาที่ไม่สมบูรณ์

4.3.1 ให้ผู้เรียนถามคำถามและเลือกตอบคำถามจากที่กำหนดให้

4.3.2 ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติโดยผู้สอนให้สถานการณ์เกี่ยวกับการโทรศัพท์ ถ้าผู้เรียนคนใดพร้อมให้เป็นนักเรียนคนที่1และ2ถ้าไม่พร้อมให้ใช้คำถามที่เตรียมไว้

4.3.3 ให้ผู้เรียนอภิปรายเกี่ยวกับจังหวัด 2 จังหวัด ที่ผู้เรียนรู้จักโดยให้ศัพท์โครงสร้างที่จำเป็นต้องใช้ หรือให้คำถามเพื่อนำอภิปราย

4.4 การสนทนาโดยเสรี (Free Conversation) คือ การสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีโอกาสสนทนาโต้ตอบกันเองอย่างอิสระโดยผู้เรียนเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างเองตามความเหมาะสม แล้วแสดงบทบาทสมมติแก้ปัญหา หรืออภิปราย เป็นต้น ตัวอย่าง เช่น

4.4.1 ให้สนทนากับเพื่อนเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือในการถามทิศทาง

4.4.2 ให้ฟังการสนทนาระหว่างบุคคล 2 คน เกี่ยวกับการนัดหมาย จดลงในตารางเวลาแล้วให้จับคู่กันพูดกับเพื่อนว่าบุคคลทั้งสองว่างและไม่ว่างวันใด เวลาใด

4.4.3 ให้ผู้เรียนใช้การแก้ปัญหาโดยให้หัวข้อตามจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสาร เช่น การให้เหตุผลในการโฆษณาสินค้า

4.4.4 ให้ผู้เรียนอภิปรายอย่างเสรี โดยให้ประเด็นอภิปราย ทั้งนี้การอภิปรายอย่างเสรีเป็นกิจกรรมสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่สูงขึ้น

4.5 การประเมินความสามารถในการพูด

ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถที่ใช้ในการผลิตภาษา และเป็นกระบวนการสื่อความหมาย ผู้พูดจะต้องถ่ายทอดความคิดความรู้สึกอออกมาเป็นรหัสของภาษาหรือเป็นคำพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ และนอกจากจะใช้การเน้นหนักในคำและระดับเสียงสูงต่ำในประโยค เพื่อสื่อความหมายแล้ว ผู้พูดยังได้แสดงถึงวัฒนธรรมและสภาพของผู้พูด คือ แสดงจุดมุ่งหมายในการพูดว่า ต้องการพูดอะไร พูดกับใคร ที่ไหน และพูดอย่างไร ฯลฯ ให้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ นอกจากนี้ผู้พูดยังต้องมีความคล่อง (Fluency) และความถูกต้องชัดเจน (Accuracy) (สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ 2532 ซ 53-54)แฮริส (Harris 1988: 81-82) กล่าวว่า ความสามารถในการพูด หมายถึง ความสามารถในการนำองค์ประกอบ 5 ประการมาใช้ในกระบวนการพูด องค์ประกอบเหล่านี้ คือ

1.การออกเสียง ซึ่งหมายถึง การออกเสียงสระ พยัญชนะ การเน้นเสียงระดับสียงสูงต่ำในประโยค ตลอดจนถึงจังหวะในการพูด

2.โครงสร้างไวยากรณ์

3.การใช้คำศัพท์

4.ความคล่องแคล่ว

5. ความเข้าใจ ซึ่งหมายถึง ปริมาณและคุณภาพของความเข้าใจของผู้ฟังต่อคำพูดที่พูดออกไป

บาร์ทซ์ (Bartz 1979: 18-22) เสนอความคิดเห็นว่า การกำหนดความสามารถในการพูดจะต้องประกอบด้วยสิ่งต่างๆต่อไปนี้

1.ความคล่องแคล่ว หมายถึง ความราบรื่นและความต่อเนื่องและความเป็นธรรมชาติในการพูด

2.ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถที่จะพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

3.คุณภาพของข้อความที่นำมาสื่อสาร หมายถึง ความถูกต้องของภาษาที่พูดออกไป

4.ปริมาณของข้อมูลที่สามารถสื่อสารได้ หมายถึง ปริมาณของข้อความหรือข้อมูลที่สามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจ

5.ความพยายามในการสื่อสาร หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้ฟังเข้าใจมนสิ่งที่ตนพูดโดยใช้คำพูดและไม่ใช้คำพูดเพื่อการสื่อสาร

เทเลอร์ (Taylor 1996:132) แบ่งความสามารถในการพูดออกเป็น 4 ด้าน กำหนดให้แต่ละด้าน มีคะแนนสูงสุดเป็น 8 คะแนน จากนั้นรวมคะแนนเพื่อให้คะแนนแก่ผู้สอบในหัวข้อต่อไปนี้

1.ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา จังหวะ และความเร็วเป็นธรรมชาติมีความสัมพันธ์ของข้อความ แปละการหยุดระหว่างพูด

2.ความถูกต้อง ความถูกต้องตามโครงสร้างทางไวยากรณ์และคำศัพท์

3.ขอบเขต มีวงคำศัพท์และไวยากรณ์พอเพียงสำหรับกี่ดำเนินการสื่อสารจนจบ

4.การออกเสียง มีการควบคุมการลงเสียงหนักเบา จังหวะในการพูด การใช้เสียงสูงต่ำ และระดับเสียงในภาษาแม่ของผู้พูดนั้นอาจเกิดขึ้นได้ แต่ต้องไม่มีผลต่อการสื่อสาร

อัจฉรา วงษ์โสธร (2543 : 79-80) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับ เกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถในการพูด ดังต่อไปนี้

1.การออกเสียงชัดเจนหรือไม่ เพียงใด มีการลงเสียงหนักเบา การใช้เสียงขึ้นลง

2.ท่วงที สีหน้า การสบตากับผู้ฟังสอดคล้องและเหมาะสมกับการแสดงออกทางการพูดหรือไม่

3.ศัพท์ สำนวนที่ใช้เหมาะสมและได้ความหมายหรือไม่

4.โครงสร้างประโยคที่ใช้ถูกต้องหรือไม่

5.สามารถพูดได้ใจความสำคัญของการพูดหรือไม่

6. รายละเอียดสนับสนุน หรือ โต้แย้ง พร้อมทั้งการให้เหตุผลหรือไม่

7.สรุปประเด็น หรือ การขมวดท้ายคำพูดหรือไม่

8.การรักษาสัมพันธภาพกับผู้ที่พูดด้วยโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่เหมาะสมหรือไม่ องค์ประกอบเหล่านี้ เป็นแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความสามารถทางการพูดที่จะใช้เป็นหลักเกณฑ์วัดความสามารถในการพูดว่าอยู่ในระดับใด

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2538:64-68) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการพูดสามารถทำได้ 6 วิธี ดังนี้

1.ให้นักเรียนดูรูปภาพ หรือวีดีทัศน์ แล้วอธิบายโดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่เรียนแล้วและให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับภาพเรื่อง เพศ วัย วุฒิ สถานภาพทางสังคม อาชีพ สภาพแวดล้อม สีหน้า น้ำเสียง อากัปกิริยา และความรู้สึก ตลอดจนให้ข้อสังเกตผู้ที่เกี่ยวข้อง คู่สนทนาในภาพหรือวีดีทัศน์

2.ให้สนทนาเป็นคู่ๆ โดยกำหนดสร้างสถานการณ์ให้

3.ให้บันทึกตารางเวลาทำงาน แล้วนัดประชุมครั้งต่อไป

4.ให้รายงานเพื่อนๆในชั้น หลังจากสำรวจว่ากิจกรรมที่เพื่อนๆทำมากที่สุดในบ่ายวันอาทิตย์

5.ให้สัมภาษณ์เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

6.ให้เล่าเรื่องโดยใช้จินตนาการของตนเอง หรือจากประสบการณ์จริง

อัจฉรา วงษ์โสธร (2543:146-148) ได้แบ่งรูปแบบการทดสอบความสามารถในการพูดเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. การพูดเดี่ยว เช่น การกล่าวรายงาน การอธิบาย การเล่าเรื่อง การให้คำแนะนำในการทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การกล่าวแสดงความคิดเห็น หรือกล่าววิพากษ์ วิจารณ์ เทคนิควิธีการวัดความสามารถทางการพูดประเภทนี้ มักเป็นวิธีทดสอบแบบตรง เพราะผู้พูดได้แสดงทักษะการพูดจริงตามเนื้อหาที่ได้เตรียมมา

2. การสัมภาษณ์หรือการสนทนา ซึ่งมักเป็นการพูดระหว่างบุคคลสองคนโดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการสอบ เป็นผู้ป้อนคำถามให้ผู้เรียน ได้แสดงทักษะการพูดของตน การสนทนามักเริ่มต้นด้วยการทักทายเพื่อให้ผู้เรียนคลายความเครียด หรือความวิตกที่เกิดขึ้นและช่วยให้คุ้นกับสถานการณ์ของการสอบได้ดีขึ้น ต่อจากนั้นจะเป็นการเข้าสู่เรื่องที่มุ่งทดสอบซึ่งอาจเป็นเรื่องทั่วไปตามบทบาทสมมติที่กำหนดให้ผู้เรียน เช่น การถามทิศทาง การจองบัตรชม การแสดงดนตรี การสั่งอาหารในภัตตาคาร ฯลฯ หรือเป็นการพูดแสดงความเห็นเรื่องการเมือง การศึกษา เหตุการณ์ปัจจุบัน การพูดเกี่ยวกับแผนการในอนาคตของตนเอง เช่น การศึกษาต่อและอื่นๆ

3. การอภิปรายหรือโต้วาทีซึ่งมีการแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มโดยมีกรรมการให้คะแนนเป็นผู้ให้คะแนนผู้เรียนเป็นรายบุคคล อย่างไรก็ตามการพูดเป็นกลุ่มแบบนี้มีการพูดของผู้อื่นเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการพูดของแต่ละคน

อันเดอร์ฮิลล์ (Underhill 1988:44-87) ได้เสนอกิจกรรมการวัดประเมินผลการพูดไว้ 19 แบบ ดังต่อไปนี้

1.การอภิปราย หรือ การสนทนาระหว่างผู้เข้าสอบ

2. การรายงาน

3. การอภิปราย เพื่อเลือกวิธีการแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม

4. การแสดงบทบาทสมมติ

5. การสัมภาษณ์

6. การบรรยายวิธีการปฏิบัติให้เพื่อนสร้างรูปแบบใดๆ

7. การกรอกแบบฟอร์ม แล้วสนทนากับผู้สัมภาษณ์

8. การสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์สั้นๆที่กำหนดให้

9. การถาม – ตอบ ชุดคำถามที่เรียนตามลำดับความยาก

10. การบรรยายภาพหรือภาพประกอบเรื่อง

11. การอธิบายเกี่ยวกับวัตถุ หรือกระบวนการใดๆในชีวิตประจำวัน

12. การเล่าเรื่องหรือข้อความจากสิ่งที่ได้อ่าน

13. การเล่าเรื่องหรือข้อความจากสิ่งที่ได้ฟัง

14. การอ่านออกเสียงจากบทอ่านที่ได้อ่านแล้ว

15. การแปลความหรือตีความบทอ่านเป็นภาษาอังกฤษ

16. การพูดเติมข้อความให้สมบูรณ์จากสื่อที่ได้อ่านหรือได้ฟังมา

17. การให้แก้ข้อผิดพลาดจากสื่อที่ได้อ่านหรือฟังโดยการพูด

18. การพูดเปลี่ยนประโยคที่กำหนด ให้อยู่ในรูปที่ใช้ไวยากรณ์ต่างจากเดิม

19. การพูดซ้ำประโยคต่างๆที่เพิ่มความซับซ้อนตามลำดับ

แคร์รอล (Carroll 1982: 53-55,134-139) ได้ให้แนวทางการให้คะแนนการพูดไส้ดังนี้

5 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้ไม่ติดขัด

4 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบได้ถูกต้องให้รายละเอียดได้เมื่อถามต่อ

3 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบมีความลังเล ไม่ตอบทันที

2 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดในครั้งแรก แต่แก้ไขให้ถูกต้องได้

1 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วตอบผิดและตะกุกตะกักแต่แก้ไขได้บ้าง

0 คะแนน สำหรับผู้ที่ฟังคำถามแล้วไม่เข้าใจคำถาม และไม่พูดเลย

สมดี ศรีแก้ว (ม.ป.ป. : 33) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ไว้ดังนี้

1. การออกเสียง

1.1 การออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเน้นหนักในคำ / ประโยคอย่างสมบูรณ์ 3 คะแนน

1.2 การออกเสียงคำและประโยคได้ถูกต้อง มีเน้นหนักในคำ / ประโยคเป็นส่วนใหญ่ 2 คะแนน

1.3 การออกเสียงคำและประโยคผิดหลักการ ไม่เน้นเสียง ทำให้สื่อสารไม่ได้ 1 คะแนน

2. พูดตามห้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

2.1 พูดตรงตามท้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 3 คะแนน

2.2 พูดเบี่ยงเบนเล็กน้อยจากท้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 2 คะแนน

2.3 พูดไม่ตรงตามท้องเรื่องและบทบาทที่ได้รับมอบหมาย 1 คะแนน

3.ความคล่องแคล่ว

3.1 พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัด พูดชัดเจน ทำให้สื่อสารได้ 3 คะแนน

3.2 พูดตะกุกตะกักบ้างแต่ยังพอสื่อสารได้ 2 คะแนน

3.3 พูดเป็นคำๆ หยุดเป็นช่วงๆ ทำให้สื่อสารไม่ชัดเจน 1 คะแนน

4. การแสดงท่าทางและน้ำเสียงประกอบการพูด

4.1แสดงท่าทาง พูดด้วยน้ำเสียงได้ตามบทบาทและสถานการณ์ 3 คะแนน

4.2 พูดโดยไม่ค่อยแสดงท่าทางประกอบ 2 คะแนน

4.3พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ยืนนิ่งๆ ไม่มีท่าทางทำให้การสื่อสารขาดความน่าสนใจ 1 คะแนน

ความสามารถในการพูดมีหลายระดับและมีองค์ประกอบในการวัดหลายอย่าง เช่น ความคล่องแคล่ว การออกเสียง ท่าทาง ความเข้าใจ ความถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ ความพยายามในการสื่อสาร และนอกจากนี้การวัดและประเมินผลความน่าสนใจในการพูด

ภาษาอังกฤษก็สามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งผู้ประเมินสามารถเลือกและปรับใช้ให้เหมาะสมกับการประเมินของตนเองได้จากการศึกษาองค์ประกอบของความสามารถในการพูด เกณฑ์การแบ่งระดับความสามารถในการพูดและวิธีการวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จากเอกสารข้างต้นผู้วิจัยได้ปรับวิธีประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดให้นักเรียนพูดหรือสนทนาตามสถานการณ์และบทบาทที่กำหนดและได้ปรับระดับเกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดให้เหมาะสมกับนักเรียนดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงระดับเกณฑ์การประเมินความสามารในการพูด

ประเด็นการประเมิน	**เกณฑ์การให้คะแนน**			
	4	3	2	1
การออกเสียง	การออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคอย่างสมบูรณ์เหมือนเจ้าของภาษา	การออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคอย่างสมบูรณ์แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา	การออกเสียงคำและประโยคได้ มีเสียงเน้นหนักในคำและประโยคเป็นส่วนใหญ่ สำเนียงยังเป็นไทยอยู่บ้าง	การออกเสียงคำและประโยคผิดหลักการ ไม่เน้นเสียง ทำให้สื่อสารไม่ได้
ความถูกต้องด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์	การใช้ไวยากรณ์มีที่ผิดไม่เกิน 2 แห่งและรูปประโยคถูกต้องทั้งหมด	มีที่ผิดพลาดในโครงสร้างไวยากรณ์อยู่บ้างแต่ยังพอสื่อความหมายได้	มีที่ผิดพลาดในโครงสร้างไวยากรณ์หลายแห่งจนมีปัญหาในการสื่อความ	การใช้ไวยากรณ์เกือบทั้งหมด ไม่ถูกต้อง

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
การแสดงท่าทางอารมณ์และน้ำเสียงประกอบการพูด	แสดงท่าทาง พูดด้วยน้ำเสียงและอารมณ์ได้ตามบทบาทและสถานการณ์อย่างเป็นธรรมชาติ	พูดโดยแสดงท่าทางประกอบแต่ไม่เป็นธรรมชาติ	พูดโดยไม่แสดงท่าทางประกอบ	พูดเหมือนอ่านไม่เป็นธรรมชาติ ยืนนิ่งๆ ไม่มีท่าทางทำให้การสื่อสารขาดความน่าสนใจ

ปัจจุบันคนเราไม่ว่าจะประกอบอาชีพอะไร ก็ย่อมจะใช้ปากพูดไม่มากก็น้อย ซึ่งถือว่าการพูดจัดเป็นทักษะที่เราใช้กันมากเป็นอันดับสองรองจากการฟัง สำหรับเราผู้อยู่ในวงการครู วงการศึกษา ย่อมมีหลักเกณฑ์ชีวิตและงานจึงจะก้าวหน้าปราศจากโอษฐภัย (พาตนได้รับความทุกข์เสื่อม หรือ หายนะจนกระทั่งบางคนถึงกับตายเพราะปาก) คนสำคัญคนหนึ่งของเมืองไทยกล่าวว่า “การพูดไม่ใช่เรื่องของพรสวรรค์ ต้องฝึกต้องศึกษา..” สมกับร้อยกรองที่ว่า

ศิลปะทั้งผองต้องฝึกหัด
ตามบรรทัดฐานเห็นเป็นปฐม
วาทศิลป์เลิศล้ำคำนิยม
คมเหนือคมอาวุธใดในปฐพี
(ยงยุทธ ดลกุล. 2529 : 28.)

กรมวิชาการ (2525 : 53-57) ได้ระบุว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษในปัจจุบันนั้น เราเน้นให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบด้วย เพราะจะทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในลักษณะนี้เป็นธรรมชาติที่สุด การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษต้องสอนคู่กับทักษะการฟัง ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ครูอธิบายสถานการณ์ที่ต้องการฝึกพูดให้นักเรียนฟัง จนเข้าใจว่าจะต้องแสดงท่าทางอย่างไร
2. ครูพูดบทสนทนาให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง
3. นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาพร้อมกันทั้งชั้น
4. นักเรียนฝึกพูดบทสนทนาภายในกลุ่ม
5. ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาพร้อมกันเป็นกลุ่มและรายบุคคล

ข้อควรระวังในการสอนทักษะการพูด ครูจะต้องไม่ให้นักเรียนอ่านบทสนทนาขณะที่เรียนทักษะการพูดเลยจนกว่านักเรียนจะได้ฝึกพูดในกลุ่มย่อยเสียก่อน เพราะมิฉะนั้นแล้วนักเรียนจะฝึกทักษะการฟัง และการพูดไม่ได้เลย หรือได้ก็น้อยมาก ในการสอนพูดครูอาจจะต้องมีการซักซ้อมนักเรียนส่วนหนึ่งเพื่อมาพูดสนทนา และแสดงท่าทางประกอบเพื่อเป็นตัวอย่างก็ได้

5. กิจกรรมการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ

5.1 **ความหมายของงานและกิจกรรมการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ**

ในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “งาน” ไว้ดังนี้คือ

ลอง (Long.1985 : 89) กล่าวว่า งานคือ ชิ้นงานที่บุคคลต้องกระทำอย่างอิสระ หรือเพื่อผลงานบางอย่าง

ริชาร์ด แพลท และเวบเบอร์ (Richards,Platt Weber, 1985 : 289) กล่าวว่างาน คือ กิจกรรม หรือการกระทำเพื่อผลของกระบวนการหรือความเข้าใจภาษา

นูแนน (Nunan.1989 : 85) กล่าวว่า งานเพื่อการสื่อสารหมายถึง กิจกรรมย่อยในชั้นเรียนที่มุ่งให้ นักเรียนเกิดความเข้าใจ นำความเข้าใจนั้นไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการใช้ภาษา รู้จักคิดวิเคราะห์และพิจารณา และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อการใช้ภาษาตามเป้าหมายทั้งนี้จะให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา

ดังนั้นการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงาน (Tasks) เป็นหลัก มีลักษณะเป็นหลักสูตรแบบวิเคราะห์ (Analytic Syllabus) โดยยึดเอาระบบภาษาทั้งหมดมาวิเคราะห์ แล้วจัดเป็นหน่วยใหญ่ ๆ ไว้ตามความสามารถของผู้เรียน และเน้นว่าจะเรียนภาษาอย่างไร โดยยึดผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร

5.2 จุดมุ่งหมายของการสอนแบบปฏิบัติการ

โจน เลียวนาร์ด (Joan M. Leonard, 1972) ได้กล่าวถึงบทบาทของการสอนแบบนี้ไว้ดังนี้

1. เพื่อเรียนรู้ด้วยวิธีการ (Learning a Technique) ดังนั้นในการสอนผู้สอนอาจจะสาธิตวิธีการเฉพาะอย่างให้ผู้เรียนสังเกตแต่ต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสทดลองแสดงวิธีการนั้นด้วยตนเองด้วย

2. เพื่อฝึกทักษะ (Practicing a Skill) การปฏิบัติการชนิดนี้ จะต้องจัดเวลาและสถานที่สำหรับให้ผู้เรียนฝึกทักษะให้คล่องแคล่วเพื่อนำไปใช้

3. เพื่ออธิบายหลักการ (Illustrating & Principle) การปฏิบัติในแนวนี้เป็นการขยายความสิ่งที่ได้ยินด้วยการบอก ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนมาใช้กับปัญหาจริง

4. เพื่อรวมข้อมูลและแปลความ (Gathering Data and Gaining Experience in Its Interpretation) ให้ผู้เรียนมีโอกาสรวบรวมข้อมูล จัดหมวดหมู่แล้วสรุปผล หรือนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

5. เพื่อฝึกใช้เครื่องมือ (Learning to Use Equipment) ประสบการณ์ในห้องปฏิบัติการหรือโรงฝึกงานจำนวนมากเป็นการสอนให้ผู้เรียนหัดใช้เครื่องมือที่จะเกี่ยวข้องกับการทำงานต่อไป

6. เพื่อปฏิบัติการสร้างสรรค์ (Performing Creative Work) เป็นโอกาสให้ผู้เรียนทดลองเทคนิคต่าง ๆ จากการเรียน และแสดงความคิดในวิชาดนตรีจิตรกรรม ประติมากรรม และกวีนิพนธ์ ส่วนใหญ่แล้วประสบการณ์แบบปฏิบัติการที่ใช้จะมีจุดมุ่งหมายมากกว่าหนึ่งอย่างขึ้นไป การสอนแบบนี้ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดเทคนิควิธีการบางอย่างและพัฒนาทักษะของตนอย่างจริงจังอีกวิธีหนึ่ง

5.3 คุณค่าของการสอนแบบปฏิบัติการ

1. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้น ๆ เกิดจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ในการหากระบวนการและวิธีการต่าง ๆ

2. การเรียนจากการปฏิบัติจริง ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ทำให้เกิดความสามารถในการถ่ายโยงการเรียนรู้

3. บรรยากาศในชั้นเรียนจะเป็นแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนจะต้องแสดงความคิดเห็นและรับผิดชอบต่องานของตนและของกลุ่ม

4. การเรียนแบบปฏิบัติการทำให้ผู้เรียนอยู่ในบรรยากาศที่ไม่เคร่งเครียด ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

5. เปิดโอกาสในการนำปัญหาต่าง ๆ มาให้ผู้เรียนคิดโดยอาศัยสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องช่วยให้เกิดการวิเคราะห์ สังเคราะห์ หาเหตุผล และสร้างสรรค์การแก้ปัญหานั้น

6. ช่วยเร้าให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาด้วยตนเองและกระบวนการกลุ่มจากแนวคิดรูปแบบการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นกลุ่ม และการสอนแบบปฏิบัติการนำมาสังเคราะห์และพัฒนาแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติได้ดังนี้

ผู้สอนต้องเชื่อว่า ความรู้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ลักษณะการออกแบบการเรียนรู้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นพบ เรียนรู้จากประสบการณ์ เรียนรู้สภาพจริง เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง มีอิสระในการปฏิบัติงานการเรียนรู้ที่ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง จะสร้างประสบการณ์ทางสมองของผู้เรียนได้อย่างดียิ่ง เป็นกระบวนการที่เน้นความพยายามทางสมอง เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความหมาย และมีการควบคุมตนเองในการเรียนรู้จากเนื้อหาสู่กระบวนการเรียนรู้ที่มาจากผู้เรียน ซึ่งจะมีความหลากหลายองค์ความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน โดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ไม่ใช่คุณภาพของการจำ แต่เป็นศักยภาพของความใส่ใจและแรงผลักดันของแต่ละบุคคล อารมณ์พื้นฐานของผู้เรียนจะถูกพัฒนาไปสู่คุณธรรมและจริยธรรมต่อไปการพัฒนาแบบองค์รวม การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนทุก ๆ คน ทุก ๆ ด้าน บรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้โดยผู้เรียนเป็นผู้กระทำ

- ให้โอกาสผู้เรียนเรียนรู้ตามความถนัดและความต้องการของแต่ละบุคคล และลดเนื้อหาจากหลักสูตรที่อัดแน่น

- ส่งเสริมบทบาทหน้าที่ผู้เรียนให้ติดตามสิ่งที่น่าสนใจ สร้างความเชื่อมโยงกับแนวคิดหลักและสรุปผลจากการเรียนรู้

- ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สำคัญเพราะปัจจุบันสังคมโลกมความซับซ้อนมากขึ้น

- สร้างโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเองและให้มีการแลกเปลี่ยนทั้งด้านความคิดเห็นและวิธีการแก้ปัญหาตามแนวทางประชาธิปไตย

- ยอมรับว่ากระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการประเมินการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ต้องพัฒนาอยู่เสมอ และไม่มีเกณฑ์ตายตัวสำหรับการดำเนินการ

- กิจกรรมการเรียนรู้เป็นโครงสร้างแบบเปิด มีความยืดหยุ่นหลากหลาย ผู้เรียนลงมือกระทำเป็นวงจรการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

- การประเมินการเรียนรู้ เป็นการประเมินที่เป็นธรรมชาติสอดคล้องกับความเป็นจริง มุ่งเน้นการประเมินจากสภาพจริง

การเรียนรู้ที่มีพลังจะต้องให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองเพราะผู้เรียนรู้ว่าจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดอย่างไร และจะเป็นวิธีที่ผู้เรียนจะสนุกสนานกับการเรียนรู้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการพัฒนาตนเองมากที่สุด

6. ชุดกิจกรรมคืออะไร

การจัดการเรียนรู้นั้นต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด (พรบ.การศึกษาแห่งชาติ 2542 , ม.22) และต้องประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้จึงควรมีนวัตกรรมมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ซึ่งชุดกิจกรรม ถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง สามารถนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนรู้ได้ดี นวัตกรรม คือ การเปลี่ยนความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นประดิษฐ์กรรมที่สังคมให้การยอมรับ สามารถทำให้สังคมมีทางเลือกที่ดีเพิ่มขึ้น นวัตกรรมทางการศึกษา คือ ประดิษฐ์กรรมด้านการเรียนรู้ เช่น สื่อการสอนในรูปของอุปกรณ์การสอน ชุดกิจกรรม หรือ เทคนิคและวิธีการสอนต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นทางเลือกใหม่ สำหรับผู้เรียนและผู้สอน ชุดกิจกรรมที่ถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาจะต้องมีความเป็นระบบ สมบูรณ์ในตัวเอง ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่ประยุกต์จากทฤษฎีเทคนิคหรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีลักษณะโดดเด่นแปลกใหม่ เป็นกาเฉพาะของแต่ละชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมที่ไม่มีการประยุกต์ ทฤษฎีเทคนิค หรือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และไม่มีลักษณะโดดเด่น แปลกใหม่เป็นการเฉพาะนั้น ไม่ถือว่าเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาเป็นเพียงเอกสารประกอบการสอนธรรมดาทั่วไปเท่านั้น

ชุดกิจกรรมหรือชุดการสอน ใช้ชื่อเรียกต่างกัน เช่น ชุดการสอน หรือชุดการเรียนสำเร็จรูป ชุดกิจกรรม ซึ่งเป็นชุดทางสื่อประสม ใช้สื่อต่างๆ หลายชนิดเป็นองค์ประกอบ เพื่อ

ก่อให้เกิดความสมบูรณ์ในตนเองที่จัดขึ้นประกอบสำหรับหน่วยการเรียน ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ต่างๆ กันดังนี้

สุนีย์ เปมะประสิทธิ์ (2543 : 2 – 3) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม เป็นสื่อแนวใหม่ที่มุ่งสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาไทย และการพัฒนชุดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้สอนเป็นคู่มือเพื่อให้ครูใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

บุญเกื้อ ควรหาเวช(2543:91) ได้ให้ความหมายของชุดการสอนหรือชุดกิจกรรม ว่าเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งของสื่อประสม (Multi-media) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียน ตามหัวข้อเนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการให้ผู้เรียนได้รับ โดยจัดเอาไว้ เป็นชุดๆ แล้วแต่ผู้สร้างจะทำขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้สอน เกิดความมั่นใจที่พร้อมจะสอน

ผศ.ดร.ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2545:98)ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่า ชุดกิจกรรม คือ สื่อการสอนที่ประกอบไปด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สะท้อนถึงปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และกิจกรรมประเมินผลการเรียนรู้ที่นำมาบูรณาการเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ สามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิชัย วงษ์ใหญ่(2542:113-114) ได้ให้ความหมายของชุดกิจกรรมไว้ว่าชุดกิจกรรมเป็นระบบการผลิตและการนำสื่อการเรียนหลายอย่างมาสัมพันธ์กันและมีคุณค่าส่งเสริมซึ่งกันและกัน สื่ออย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อเร้าความสนใจ สื่ออีกอย่างหนึ่งใช้เพื่ออธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหาและสื่ออีกอย่างหนึ่งอาจใช้เพื่อก่อให้เกิดการเสาะแสวงหา อันนำไปสู่ความเข้าใจอันลึกซึ้งและป้องกันการเข้าใจความหมายผิด สื่อการสอนเหล่านี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า สื่อประสม นำมาใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการที่นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายชุดกิจกรรมที่กล่าวมานั้น สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม คือ ชุดของสื่อประสมที่มีการนำสื่อและกิจกรรมหลายๆอย่างมาประกอบกันเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน มีความสมบูรณ์ในตนเอง

ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูมีการเตรียมความพร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ประสบความสำเร็จในการสอนประเภทของชุดกิจกรรม

มีนักศึกษาได้กล่าวถึงประเภทของชุดการสอน ชุดการเรียน ชุดการเรียนการสอน หรือชุดกิจกรรมที่ไว้หลายท่าน ดังนี้

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ในคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ แบ่งประเภทของชุดการสอนไว้ดังนี้

1. ชุดการสอนแบบเรียนด้วยตนเอง หรือชุดการสอนรายบุคคล ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนโปรแกรม แบบประเมินผลและอุปกรณ์การเรียน

2. ชุดการสอนแบบเรียนเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งจัดประสบการณ์ต่างๆ ที่นักเรียนจะต้องประกอบกิจกรรมเป็นหมู่คณะตามบัตรคำสั่ง โดยจัดแบบศูนย์การเรียนชุดการสอนประกอบ การบรรยายของครู เป็นกล่องกิจกรรมสำหรับช่วยครูในการสอนกลุ่มใหญ่ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ที่พร้อม ๆ กัน ตามเวลาที่กำหนด

บุญเกื้อ ควรหาเวช(2543 : 145) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมประกอบคำบรรยาย เป็นชุดกิจกรรมสำหรับผู้สอนที่ต้องการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ได้รู้และเข้าใจในเวลาเดียวกัน มุ่งในการขยายเนื้อหาสาระให้ชัดเจนขึ้นชุดกิจกรรมแบบนี้จะช่วยให้ผู้สอนลดการพูดให้น้อยลง และเป็นการใช้สื่อการสอนที่มีพร้อมอยู่ในชุดกิจกรรมในการเสนอเนื้อหามากขึ้น สื่อที่ใช้อาจได้แก่ รูปภาพ แผนภูมิ หรือกิจกรรมที่กำหนดไว้ เป็นต้น

2. ชุดกิจกรรมแบบกลุ่มกิจกรรม เป็นชุดกิจกรรมสำหรับให้ผู้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 5-7 คน โดยใช้สื่อการสอนที่บรรจุไว้ในชุดกิจกรรมแต่ละชุด มุ่งที่จะฝึกทักษะในเนื้อหาวิชาที่เรียนและผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกัน ชุดกิจกรรมชนิดนี้มักจะใช้สอนในการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม เช่น การสอนแบบศูนย์การเรียน เป็นต้น

3. ชุดกิจกรรมแบบรายบุคคลหรือชุดกิจกรรมตามเอกัตภาพ เป็นชุดกิจกรรมสำหรับเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล คือ ผู้เรียนจะต้องศึกษาหาความรู้ตามความสามารถและความสนใจของตนเอง อาจเรียนที่โรงเรียนหรือที่บ้านก็ได้ ส่วนมากมักจะมุ่งให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียนเพิ่มเติมผู้เรียนสามารถจะประเมินผลการเรียนด้วยตนเองได้ด้วยชุดกิจกรรม ชุดกิจกรรมชนิดนี้อาจจะจัดในลักษณะของหน่วยการสอนส่วนย่อยหรือโมดูลก็ได้

ผศ.ดร.ระพินทร์ โพธิ์ศรี(2545:100) ได้แบ่งประเภทของชุดกิจกรรมได้ดังนี้

ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self study package) คือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนนำไปศึกษาด้วยตนเอง โดยไม่มีครูเป็นผู้สอน เช่น บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการเรียนแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือชุดการเรียนผ่านเครือข่ายเวิลด์ไวต์เว็บ

ชุดการเรียนการสอน คือ ชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เช่น ชุดฝึกอบรม หรือชุดการสอนต่างๆ

จากประเภทของชุดกิจกรรมที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมมีลักษณะอยู่ 2 ลักษณะ คือ ชุดกิจกรรมที่นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและชุดกิจกรรมที่ครูเป็นผู้ดำเนินกาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับนักเรียน

6.1 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมประกอบด้วยสื่อประสมในรูปของวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการตั้งแต่สองอย่างขึ้นไป โดยใช้วิธีการจัดระบบ เพื่อให้ชุดกิจกรรมแต่ละชุดมีประสิทธิภาพและมีความสมบูรณ์ในตัวเอง ดังนั้น ในชุดกิจกรรมจึงมีองค์ประกอบดังนี้

บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545:97) ได้จำแนกองค์ประกอบที่สำคัญๆ ภายใน ชุดกิจกรรมไว้ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือ เป็นคู่มือและแผนการสอนสำหรับผู้สอนหรือผู้เรียนตามชนิดของชุดกิจกรรม ภายในคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมเอาไว้อย่างละเอียด ทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับ

2. บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ จะเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่าง ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บัตรจะมีอยู่ในชุดกิจกรรมแบบกลุ่มและรายละเอียดซึ่งจะประกอบไปด้วย

2.1 คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา

2.2 คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินการ

2.3 การสรุปบทเรียน

3. เนื้อหาสาระและสื่อ จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ ประกอบด้วยบทเรียนโปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง ตัวอย่างจริง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามบัตรที่กำหนดให้

4. แบบประเมินผล ผู้เรียนจะทำการประเมินผลที่อยู่ในชุดกิจกรรมอาจจะเป็นแบบฝึกหัด ให้เติมคำในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูก จับคู่ ดูผลจากการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ในคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวถึงส่วนประกอบของชุดการสอนว่าควรประกอบด้วย

1. คู่มือครูมีรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เนื้อหา ผลงานที่คาดหวังจากนักเรียน สื่อการสอน หนังสือประกอบการค้นคว้าสำหรับครู แนวการประเมินผล ขั้นการดำเนินการสอน

2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. บัตรต่างๆ ที่ใช้ในการประกอบกิจกรรม ได้แก่ บัตรคำสั่ง บัตรเนื้อหา บัตรกิจกรรม บัตรคำถาม บัตรเฉลย

4. สื่อการเรียนการสอนที่เลือกไว้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์(2543 :118)ได้จำแนกส่วนประกอบของชุดกิจกรรมไว้ 4 ส่วน คือ

1. คู่มือสำหรับครูผู้ใช้ชุดกิจกรรม และผู้เรียนที่ต้องเรียนจากชุดกิจกรรม

2. คำสั่งหรือการมอบหมาย เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนจากชุดกิจกรรม

3. เนื้อหาสาระอยู่ในรูปของสื่อการสอนแบบประสม และกิจกรรมการเรียนการสอนแบบกลุ่มและรายบุคคล ตามวัตถุประสงค์ที่ใช้พฤติกรรม

4. การประเมินผลเป็นการประเมินผลของกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึก รายงานการค้นคว้าและผลการเรียนรู้ในรูปแบบทดสอบต่างๆ

6.2 ลักษณะสำคัญของชุดกิจกรรม

ผศ.ดร.ระพินทร์ โพธิ์ศรี (2545 : 59)ได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. มีจุดประสงค์ปลายทางที่ชัดเจน ที่ระบุทั้งเนื้อหา ความรู้ และระดับทักษะ การเรียนรู้ที่ชัดเจนนั่นคือ จะต้องมีจุดประสงค์ประจำชุดกิจกรรมที่ระบุไว้ชัดเจนว่าเมื่อผ่านการเรียนรู้จบชุดกิจกรรมนั้นแล้วนักเรียนต้องทำอะไรเป็นระดับใด

2. ระบุกลุ่มเป้าหมายชัดเจนว่า ชุดกิจกรรมดังกล่าว สร้างขึ้นสำหรับใคร

3. มีองค์ประกอบของจุดประสงค์ที่เป็นระบบเป็นเหตุและผล เชื่อมโยงกันระหว่างจุดประสงค์ประจำหน่วยและจุดประสงค์ย่อย

4. ต้องมีคำชี้แจง เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์แต่ละระดับ

5. กรณีทำเป็นชุดการสอน ต้องมีคู่มือครูที่อธิบายวิธีการ เงื่อนไขการใช้ชุดและการเฉลยข้อคำถามทั้งหมดในกิจกรรม ประเมินผล

สรุปแล้วองค์ประกอบของชุดกิจกรรม ควรประกอบด้วย

1. คู่มือครูซึ่งเป็นคู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้ในการใช้ชุดกิจกรรม
2. วัตถุประสงค์ของชุดกิจกรรม
3. คำชี้แจงเนื้อหากิจกรรมการสอน
4. เนื้อหาสาระและสื่อ
5. การประเมินที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ชุดกิจกรรมมีประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนทุกระดับ ถือว่า เป็นนวัตกรรมการสอนที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายและเป็นสื่อที่มีความเหมาะสมช่วยเร้าความสนใจ รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละคน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ไม่เบื่อหน่ายในการเรียน มีส่วนร่วมในการเรียน และสร้างความมั่นใจให้แก่ครูเพราะชุดกิจกรรมมีการจัดระบบการใช้สื่อ ผลิตสื่อและกิจกรรมการเรียนรู้รวมทั้งมีข้อแนะนำ การใช้สำหรับครู ทำให้ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

งานวิจัยในประเทศ

สำหรับประเทศไทยมีผู้ทำวิจัย เกี่ยวกับกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติไว้หลายคนและกระทำกับกลุ่มตัวอย่างในระดับการศึกษาที่ต่างกันดังนี้

ลม่อน ศรีเจริญ (2544 : บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเทคโนโลยีการเกษตร 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของผู้เรียน พบว่าบทเรียนทั้ง 6 บทเรียนได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของ ผู้เรียนและผู้เรียนแสดงความคิดเห็นว่าบรรยากาศในชั้นเรียนอยู่ในระดับดี

ชิตพิมล พลสมบัติ(2549:บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง-พูดคิดเป็นร้อยละ 75.23 และ 74.87 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินของทั้งสองทักษะคิดเป็นร้อยละ 65.38 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนของทั้งสองทักษะไม่น้อยกว่าทักษะละ ร้อยละ 70 ขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการพัฒนาทักษะการฟัง-พูด ดีขึ้นเป็นลำดับอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการและด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สรุปได้ว่า 1) ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2)ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้กิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .20 3) แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้กิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วรรณภา สุขสังข์ (2545) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ

ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูด ก่อนการเรียนและหลังการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ณัฐกานต์ ตันทิพย์ (2547) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 70 และเพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 คือเฉลี่ย ร้อยละ 86.25 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด

วราพร ไชยเขียว (2548) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้ถึงเกณฑ์ 75/75 และเพื่อศึกษาระพับความพึงพอใจของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อบรรยากาศการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูด ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงเกณฑ์ 75/75 และความพึงพอใจของนักเรียนต่อบรรยากาศการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

วันวิสาข์ ไทยเขียว (2551:บทคัดย่อ)ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง My school สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

จะเห็นได้ว่ากิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติสามารถนำมาใช้ในการเรียนการสอนกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเพิ่มซึ่งเป็นเกณฑ์หนึ่งที่นำมาให้ในการประเมินประสิทธิภาพของการสอนผู้วิจัยจึงเกิดสนใจการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ

ธงชัย ต้นทัพไทย (2548 : 15) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดกิจกรรมว่าเป็นสื่อการสอนที่มีคุณภาพเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้สอนและส่งเสริมพัฒนาให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีโอกาสฝึกปฏิบัติ และแสดงความคิดอย่างสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ตามศักยภาพของแต่ละบุคคลได้อย่างเต็มความสามารถ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ เป็นคนดี และมีความสุข เสริมสร้างมนุษย์สัมพันธ์แบบกัลยาณมิตรกับผู้อื่น

งานวิจัยต่างประเทศ

Caraisco (2007)ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้และเจตคติของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม มีการเรียนรู้และเจตคติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนรู้ นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษจะเกิดการเรียนรู้ได้ดี เมื่อมีสถานการณ์หรือโอกาสที่ท้าทาย และกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งชุดกิจกรรมจะทำให้นักเรียนมีความคิดที่หลากหลาย ความคิดยืดหยุ่นและท้าทายความสามารถของนักเรียนมากกว่าการเรียนการสอนตามปกติ

Nunan. (1991 : 59) ศึกษากิจกรรมที่เป็นงานเพื่อการสื่อสาร ได้สรุปว่า งานเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร ของแบบเรียน และเป็นวิธีการที่จะช่วยให้การเรียนได้รู้ภาษา งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจะสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของ โลกแห่งความเป็นจริง ตัวป้อนที่กำหนดให้เป็นปัญหาซึ่งเป็นงาน จะต้องมีความหมายต่อผู้เรียน เหมาะสมกับระดับใกล้ตัวผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจได้ไม่ยาก และสร้างจิตสำนึก ให้ผู้เรียนว่า สิ่งที่ได้เรียนรู้จะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในการดำเนินชีวิต การศึกษาของนูแนน ให้แนวความคิดว่า ผู้เรียนที่เรียนร่วมกันจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย เพราะต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีความกล้าที่จะพูดโต้ตอบไปมาระหว่างผู้เรียนด้วยกัน งานที่ให้มอบหมายให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติสะท้อนสถานการณ์ที่ผู้เรียนจะประสบในสภาพของโลกแห่งความจริง ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (ESP)

Russell และคณะ (2007) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมที่ทำให้ได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางปฏิบัติ IES NCEE 2007-4011มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยจัด

กิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้ (1) คัดแยกเด็กที่ปัญหาการอ่านภาษาอังกฤษ (2) จัดกลุ่มย่อยเพื่อฝึกทักษะการอ่าน (3) ให้การเรียนการสอนคำศัพท์ที่กว้างขวางและหลากหลาย (4) การพัฒนาภาษาอังกฤษเชิงวิชาการและ (5) การจัดตารางการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ

Sharon และคณะ (2003) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาในประเทศสเปน ผลการศึกษาพบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่สามารถพูดได้ทั้งภาษาสเปนและภาษาอังกฤษจะสามารถอธิบายการสอนต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสำหรับผู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับนักเรียนเพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษ

สรุปได้ว่าคุณค่าและประโยชน์ของชุดกิจกรรม นอกจากจะใช้สอนได้ตรงตามเนื้อหาวิชาและจุดประสงค์ของหลักสูตรแล้วยังจะสามารถช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็ว และยังช่วยแก้ปัญหาในการเรียนการสอนอันเนื่องมาจากครูและความสามารถของนักเรียนแต่ละคน และยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้รายงานสร้างขึ้นเป็นการนำหลักการของการสร้างชุดการสอน หรือชุดกิจกรรมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำการเรียนแบบร่วมมือกระบวนการเรียนร่วมกัน เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนมารีวิทยา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังรายละเอียด ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. ระเบียบวิธีการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1.ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนมารีวิทยา จำนวน 35 ปีการศึกษา 2556

2.ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1.ตัวแปรต้น(Independent Variable) ได้แก่ ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนมารีวิทยา

2.2.ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในด้านทักษะการฟังและพูด

2.2.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

3.ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังทดลองด้วยชุดฝึก (One-Group Pretest – Posttest Design) ดังแผนภาพ

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
กลุ่มทดลอง	O_1	X	O_2

เมื่อกำหนดให้ (นิคม ตังคะพิภพ 2543 : 310-311)

O_1 หมายถึง การทดสอบก่อนใช้ชุดกิจกรรม (Pretest)

X หมายถึง การเรียนด้วยชุดกิจกรรม

O_2 หมายถึง การทดสอบหลังใช้ชุดกิจกรรม (Posttest)

4.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
2. แผนการจัดการเรียนรู้ (โดยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ)
3. ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อทักษะการฟังและพูดวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก (Multiple Choice) ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ
5. แบบประเมินการฟัง จะใช้ในการทดสอบรายกลุ่มในชั่วโมงเรียน
6. แบบประเมินการพูด จะใช้ในการทดสอบรายกลุ่มในชั่วโมงเรียน
7. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมนี้

5. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

5.1.1 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในส่วนของวิธีการจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนและ

5.1.2 ศึกษาทฤษฎี วิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์/สอบถามความคิดเห็น จากตำราและเอกสารต่างๆ เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ มี 2 ด้าน ได้แก่

1 รูปแบบของชุดกิจกรรม

2 เนื้อหาการพัฒนาทักษะการฟังและพูดโดยใช้กิจกรรมเน้นการปฏิบัติศึกษาและวิเคราะห์สาระสำคัญทั้ง 2 ด้าน แล้วนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

5.1.3 สร้างแบบสัมภาษณ์ เป็นแบบประเมิน 2 ด้าน คือ 1) ด้านชุดกิจกรรม 2) ด้านเนื้อหาด้านการฝึกทักษะฟังและพูดที่เน้นการปฏิบัติ แนวตามแบบวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

5.1.4 นำแบบสัมภาษณ์ไปเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและ ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามที่ได้รับคำแนะนำ

5.1.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

+ 1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง

0 หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้อง

1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสัมภาษณ์ไม่มีความสอดคล้อง

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ไว้ใช้ในแบบสัมภาษณ์ ได้ค่าความสอดคล้องคือ 0.78

1.6 นำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ด้านการออกแบบและด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสรุปบทสัมภาษณ์ไปใช้ในการออกแบบและพัฒนาชุดกิจกรรม

1.7 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาสรุปวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและพูดโดยใช้กิจกรรมเน้นการปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

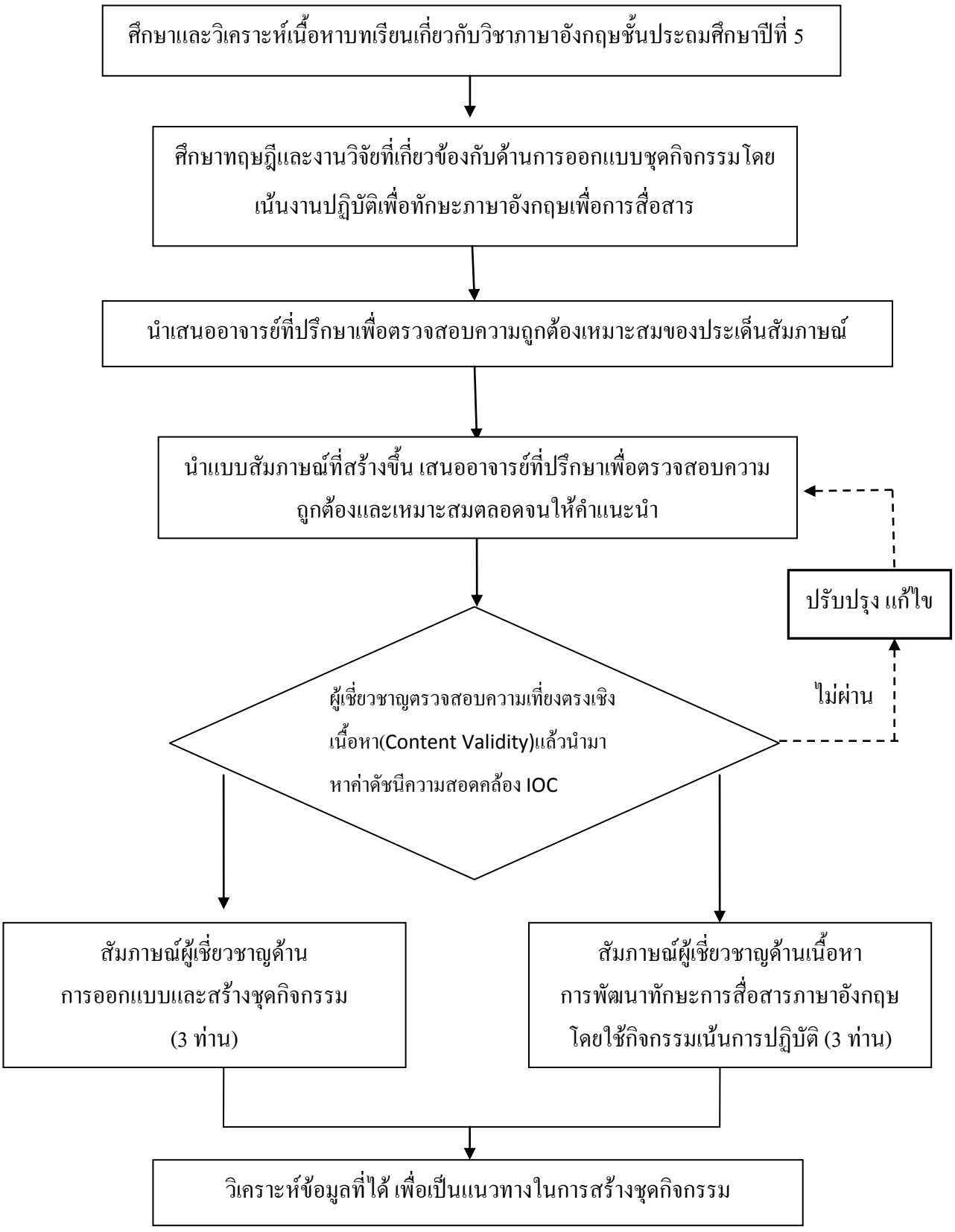

แผนภูมิที่ 1 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ (โดยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ)

ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาโครงสร้างหลักสูตรคำอธิบายรายวิชาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับประถมศึกษาปีที่ 5

2.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติเป็นแนวทางวิเคราะห์วิธีการเขียนแผนจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อนำมาเขียนแผนการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.3 ศึกษาจุดประสงค์และเนื้อหาย่อยเพื่อกำหนดแผนจัดการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.4 นำผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมาใช้ในการปรับ ประยุกต์ และดำเนินการเขียนแผนจัดการเรียนรู้

2.5 ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติตามขั้นตอนของวิลลิส (Willis. 1996:116-130); (Willis, Jane.; & Willis, Dave. 1996:56-58) และเอลลิส (Ellis. 2003: 244-262) ซึ่งปรับขั้นตอนให้เหมาะสมสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีการทำงาน

2.6 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

+1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา

0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา

-1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ได้ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 0.78

2.7 นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องA Day at school ที่ปรับปรุงแล้วเขียนเป็นฉบับจริงเพื่อนำไปใช้กับกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

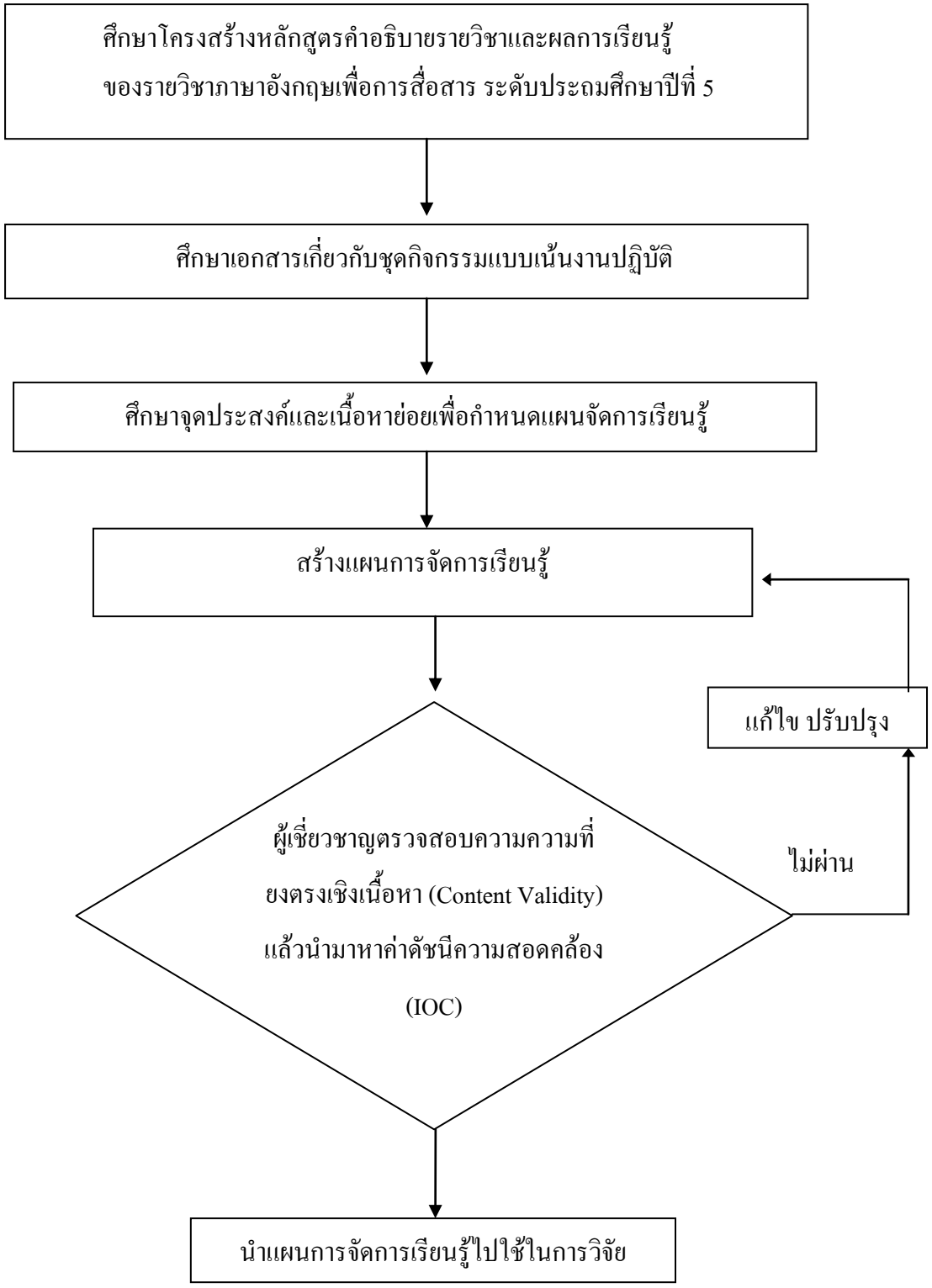

แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

3. ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ(ทักษะต่างๆ ของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

การสร้างชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551ภาษาต่างประเทศ คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ความหมาย ประเภท องค์ประกอบขั้นตอนการผลิตและประโยชน์ของชุดกิจกรรม หลังจากนั้นได้สร้างชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 กำหนดกรอบเนื้อหากิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ในการจัดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติระดับประถมศึกษาปีที่ 5

3.1.1 วิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

3.1.2. วิเคราะห์พฤติกรรมย่อย

3.1.3 เขียนจุดประสงค์การเรียนรู้แบบปฏิบัติการ

3.1.4. ร่างข้อคำถามสำหรับแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละจุดประสงค์

3.1.5. กำหนดองค์ประกอบชุดกิจกรรม

3.2 สร้างชุดกิจกรรมให้ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตามผลการสัมภาษณ์ ซึ่งประกอบด้วย

3.2.1 ใบงาน

3.2.2 ใบความรู้

3.2.3 บัตรคำศัพท์

3.2.3 สื่อคลิปเสียงเจ้าของภาษา

3.3 นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข

3.4 นำชุดกิจกรรมที่สร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องหลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ หาคุณภาพได้คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E_1) มีค่าเท่ากับ 90.27 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2) มีค่าเท่ากับ 90.27/94.95

3.5 นำชุดกิจกรรมไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.5.1 ขั้นทดสอบรายบุคคล (Individual Tryout) นำชุดกิจกรรมกับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลองจำนวน 3 คน ซึ่งได้ผลคือภาพบางภาพมีความยากง่าย ต่างกันมากเกินไปและไม่ไปทิศทางแนวเดียวกันเช่นบางภาพเป็นรูปคนหรือของจริง บางภาพเป็นรูปภาพแนวการ์ตูน ผู้วิจัยจึงเลือกภาพที่กลุ่มตัวอย่างชอบมากกว่าและสนใจมากกว่ามาแก้ไขปรับปรุง

3.5.2 ขั้นทดลองกลุ่มย่อย (Small Group Tryout) ใช้ชุดกิจกรรมที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลองจำนวน 9 คน และศึกษาพฤติกรรมการใช้ชุดกิจกรรม บันทึกข้อสังเกตและข้อบกพร่อง *ได้ว่าตัวอักษรมีผลต่อการให้ความสนใจของเด็กนักเรียน*

ทั้งเรื่องขนาดและรูปแบบ ส่วนเสียงจากเจ้าของภาษาโดยตรงนั้นก็ควรมีความดังให้ชัดเจนฟังได้ทั่งถึงกันทุกคน ทุกกลุ่ม จึงนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และรวบรวมข้อมูลนำผลการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

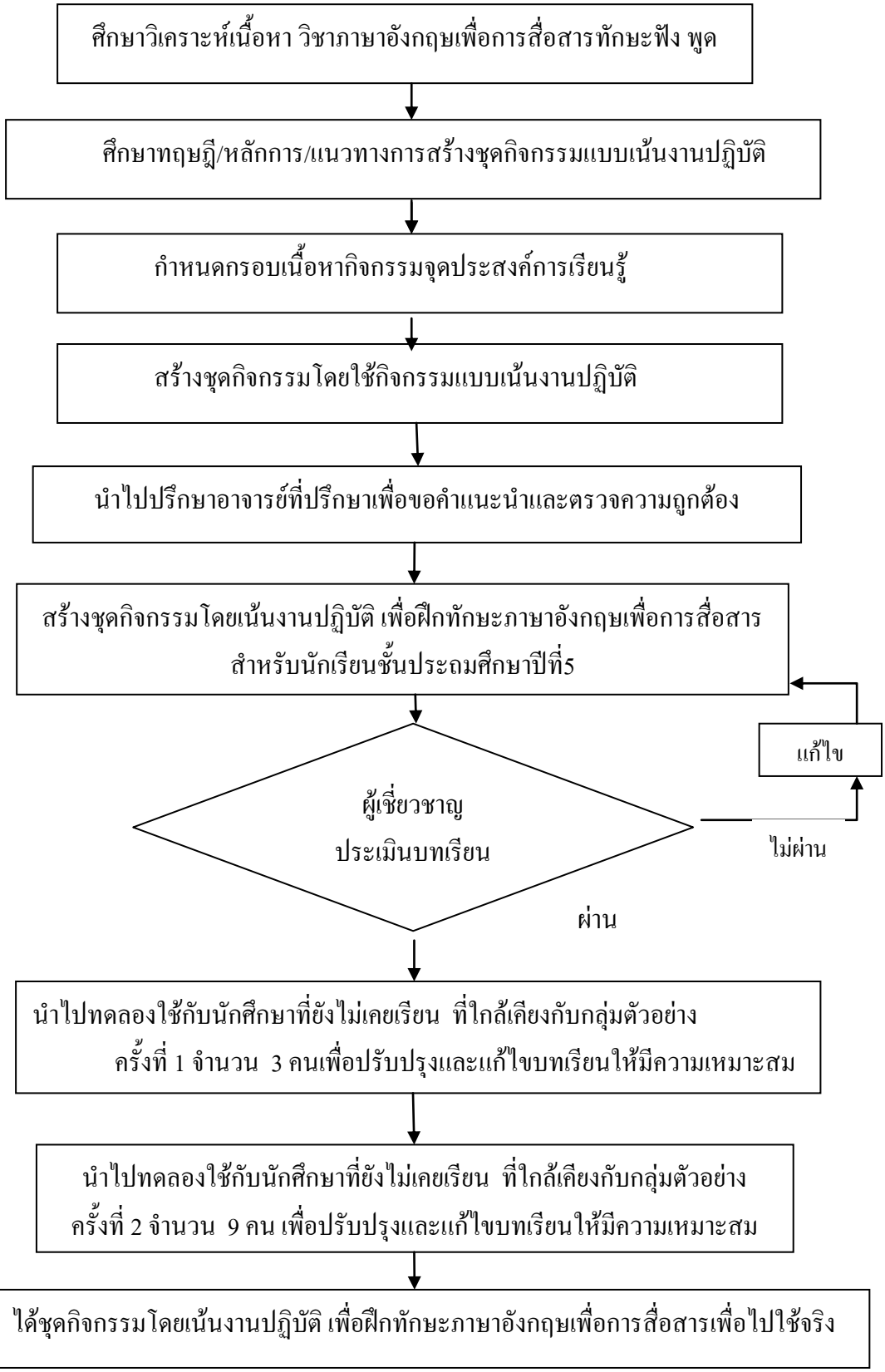

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการสร้างชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร

4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในหัวข้อเรื่อง "Unit 1 A Day at School" ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 ฉบับ โดยดำเนินการสร้างขั้นตอนต่อไปนี้

4.1. ศึกษาแนวทางการสร้างแบบทดสอบ จากตำรา และเอกสารต่างๆสร้างตารางโครงสร้างข้อสอบ ตามกลุ่มจุดมุ่งหมายตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และพฤติกรรมที่ต้องการวัด

4.2 เขียนข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยสร้างเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 100 ข้อ

4.3 นำแบบทดสอบที่ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า แบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหา

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า แบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหา

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า แบบทดสอบไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป จาก 100 ข้อ ได้มา 60 ข้อ

4.4 นำแบบทดสอบ 60 ข้อไปทดลองใช้กับนักเรียน ที่เคยเรียนในเนื้อหานี้มาแล้ว เพื่อตรวจสอบหาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เกณฑ์ความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

4.5 คัดเลือกแบบทดสอบ ที่ได้ผ่านการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกแล้วที่มีคุณภาพ ตามเกณฑ์ คือ ค่าความยากง่ายระหว่าง .20 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป และตรงตามเนื้อหากับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำมาเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.6 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70

4.7 นำข้อสอบที่ผ่านขั้นตอนทั้งหมดไปใช้ทดลองจริง

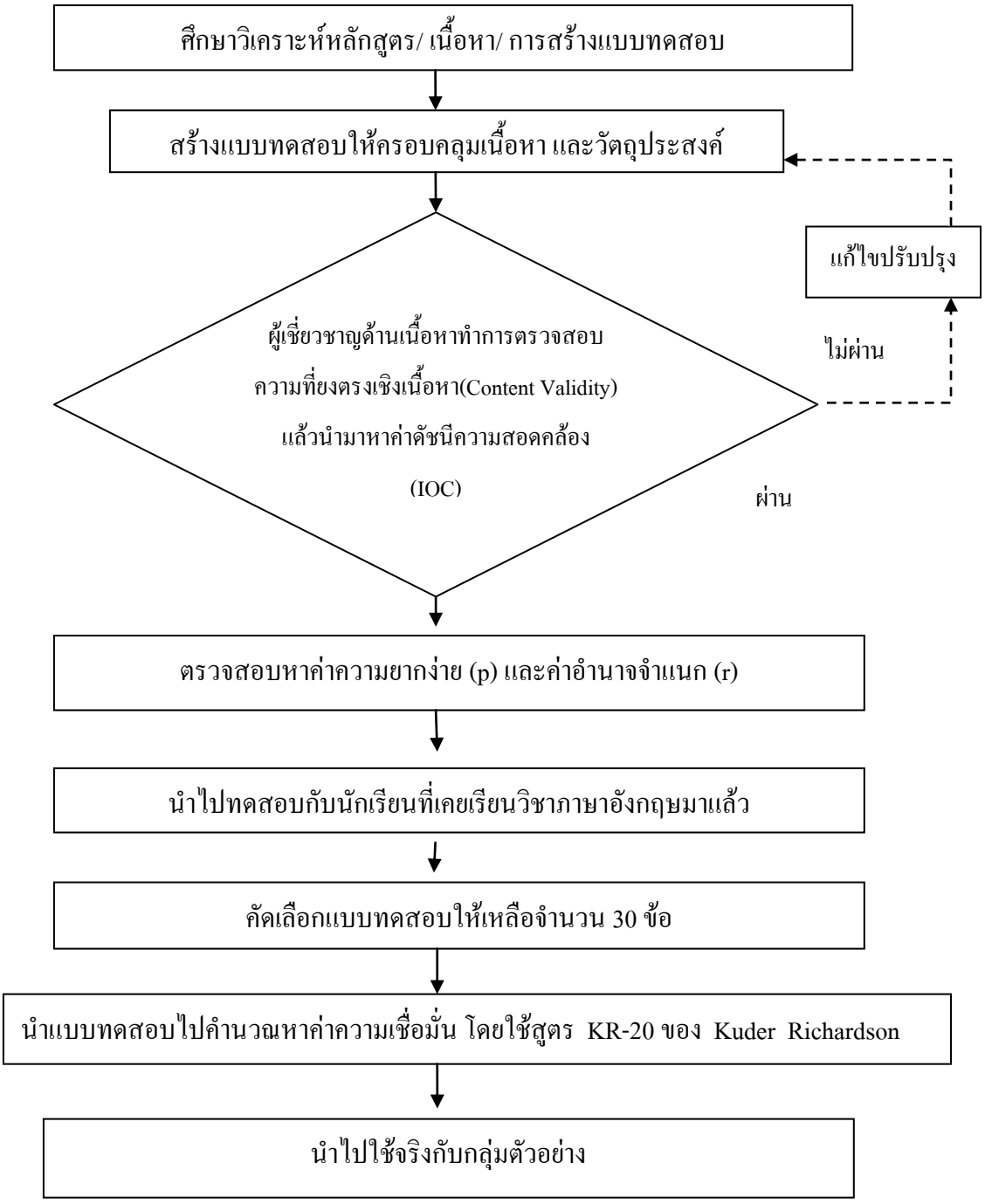

แผนภูมิที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. แบบประเมินทักษะการฟัง (ประเมินจากการปฏิบัติ)

5.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบประเมินทักษะการฟังจากหนังสือและเอกสารต่างๆ หรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

5.2 ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล จากหนังสือ และเอกสารต่างๆ หรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

5.3 สร้างแบบประเมินทักษะการฟัง โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ประเมินเป็นตารางและ Rubric โดยใช้หลักการสมดี ศรีแก้ว(ม.ป.ป.: 33) ซึ่งนำมาใช้เป็นหลักเกณฑ์ประจำของโรงเรียนมารีวิทยา

5.4 นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

5.5 นำแบบวัดทักษะ**การฟังของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร**ที่ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า แบบวัดทักษะมีความตรงเชิงเนื้อหา

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า แบบวัดทักษะมีความตรงเชิงเนื้อหา

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า แบบวัดทักษะไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.85

5.6 นำคำถามที่แก้ไขปรับปรุงเสร็จ มาใช้จริง

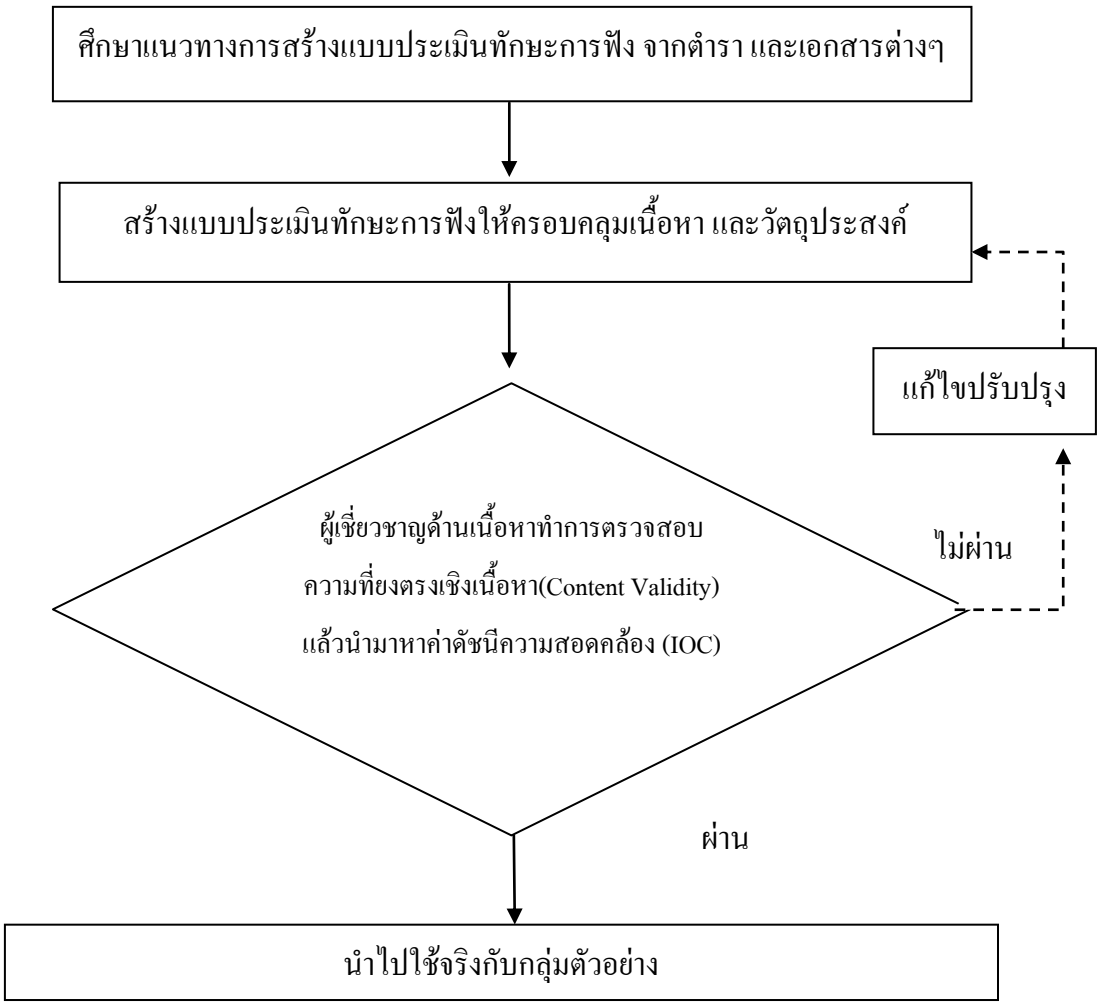

แผนภูมิที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินทักษะการฟัง

6. แบบประเมินทักษะการพูด (ประเมินจากการปฏิบัติ)

6.1 ศึกษาแนวทางการสร้างแบบประเมินทักษะการพูด จากหนังสือ และเอกสารต่างๆ หรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

6.2 ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล จากหนังสือ และเอกสารต่างๆ หรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

6.3 สร้างแบบประเมินทักษะการพูด โดยสร้างให้ครอบคลุม เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ ประเมินเป็น ตาราง และ Rubric โดยใช้หลักการสมดี ศรีแก้ว(ม.ป.ป.: 33) ซึ่งนำมาใช้เป็นหลักเกณฑ์ประจำของโรงเรียนมารีวิทยา

6.4นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสม

6.5 นำแบบวัดทักษะ**การพูด ของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร**ที่ได้เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่า แบบวัดทักษะมีความตรงเชิงเนื้อหา

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า แบบวัดทักษะมีความตรงเชิงเนื้อหา

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่า แบบวัดทักษะไม่มีความตรงเชิงเนื้อหา

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.85

6.6 นำคำถามที่แก้ไขปรับปรุงเสร็จ มาใช้จริง

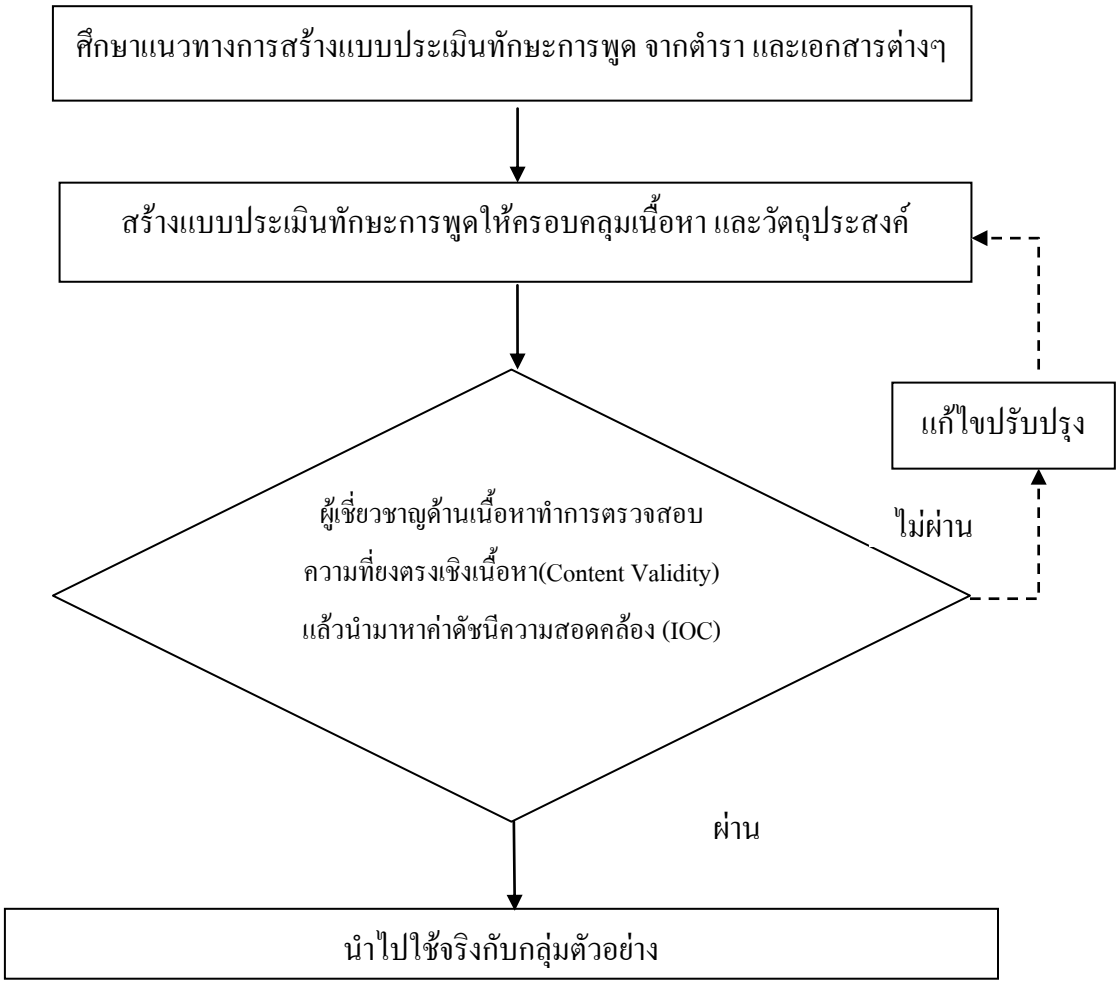

แผนภูมิที่ 6 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินทักษะการพูด

7. **แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมนี้**

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจในชุดกิจกรรมเรื่อง “A Day at School” ดำเนินการโดยศึกษาหลักการและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผล ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลและประเมินผล กำหนดรูปแบบของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นหัวข้อที่เกี่ยวกับชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A Day at School เพื่อฝึกทักษะทางด้านการฟังและพูด ที่สร้างขึ้นมี จำนวน 12 ข้อ โดยมีการให้คะแนนตามหลักการของ ลิเคอร์ท (Likert) ดังนี้

5 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

3 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

2 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย

1 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

7.1 ศึกษาทฤษฎีวิธีการสร้างแบบสอบถามความความพึงพอใจ จากตำราและเอกสารต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

7.2 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษา ตามหลักของลิเคอร์ท(Likert, อ้างถึงในพวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2543 : 107 -108)

7.3 นำข้อคำถามที่สร้างเสร็จแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

+1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง

0 หมายความว่า ไม่มั่นใจว่าแบบสอบถามมีความสอดคล้อง

1 หมายความว่า มั่นใจว่าแบบสอบถามไม่มีความสอดคล้อง

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของข้อคำถาม โดยคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.64

7.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ในด้านการใช้ภาษา

7.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

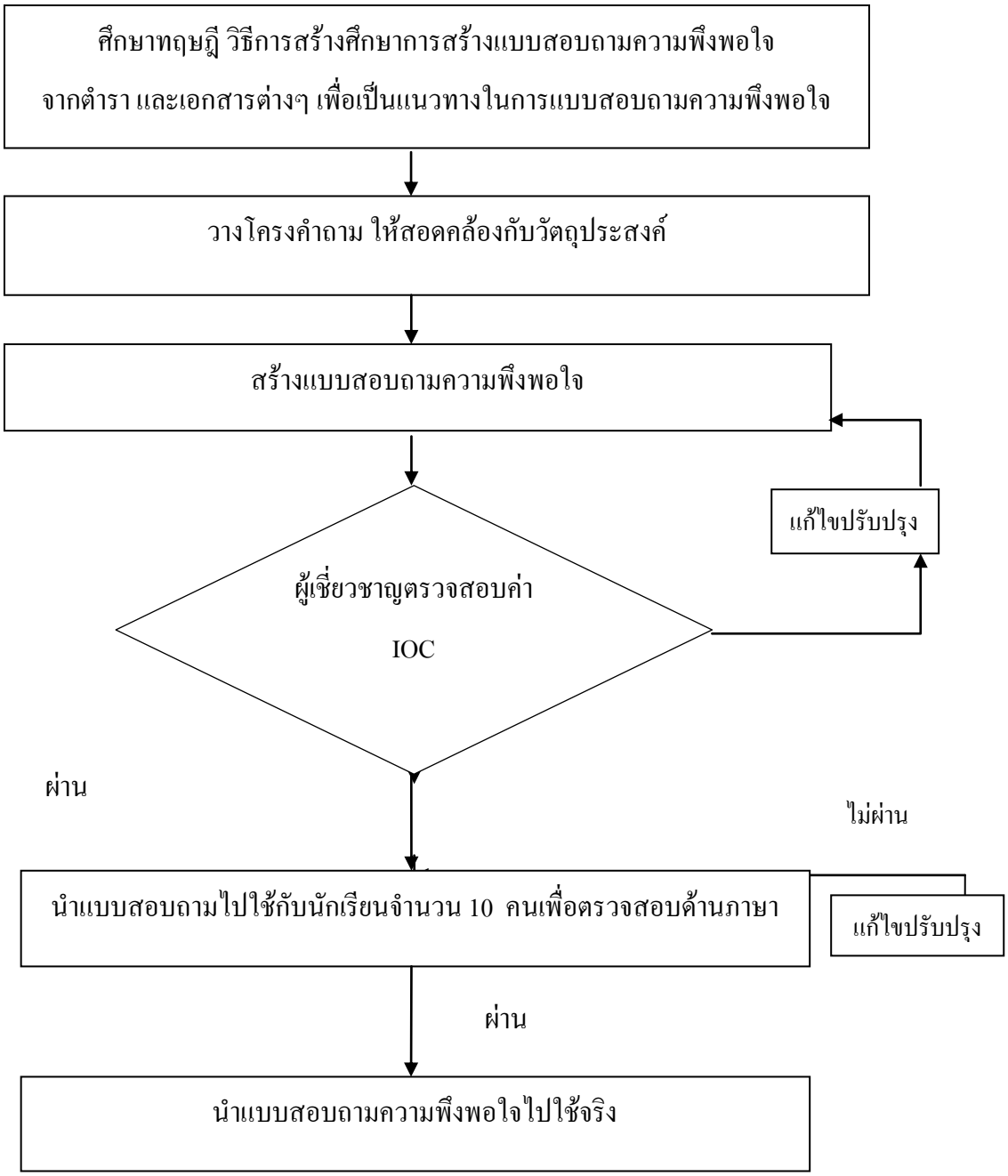

แผนภูมิที่ 7 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยบันทึกข้อความถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมารีวิทยา ปราจีนบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2. เตรียมสถานที่ที่ใช้ในการทดลองชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A Day at school เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด

2. ขั้นดำเนินการทดลอง

2.1 ผู้วิจัยชี้แจง วัตถุประสงค์ วิธีประเมินผลการเรียนและทำความเข้าใจนำแนะวิธีการใช้ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A Day at school เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูด ให้กับผู้เรียน

2.2 ผู้วิจัยดำเนินการประเมินก่อนเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและการพูด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.3 ดำเนินการเรียนการสอนด้วยการใช้ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A Day at school เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดโดยดำเนินการตามแผนการ การจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ระยะเวลา 3 สัปดาห์

2.4 ระหว่างนักเรียนดำเนินกิจกรรมงานปฏิบัติในแต่ละช่วงของแผนการจัดกา ผู้วิจัยประเมินการสังเกตพฤติกรรมการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนและจดบันทึก

2.5 เมื่อนักเรียน ศึกษากับชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A Day at school เพื่อส่งเสริมทักษะการฟังและการพูดจบเนื้อหาแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและการพูด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.6 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อ ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A Day at school สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลักจากที่ได้เรียนจากชุดกิจกรรม

2.7 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 วิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมระหว่างคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.1.2 การหาค่าความยาก (P) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 199-200)

$$p = \frac{H + L}{2N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ

H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก

L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

N แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

1.1.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (B) โดยใช้สูตร (สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 214)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

N_1 แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)

N_2 แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

U แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

L แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

1.1.4 การหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับตามวิธีของ

โลเวทท์ (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี. 2544 : 230)

$$r_{cc} = 1 - \frac{\left(k\sum X_1 - \sum X_1^2\right)}{(k-1)\sum\left(X_1 - C\right)^2}$$

เมื่อ r_{cc} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบ

k แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบทั้งฉบับ

X_1 แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน

C แทน คะแนนจุดตัด

1.2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม/ความคิดเห็น

1.2.1 วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Item-total orrelation) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 94)

$$r_{xy} = \frac{N\sum`xy - \sum`x\sum`y}{\sqrt{\left[N\sum x^2 - \left(\sum x\right)^2\right]\left[N\sum y^2 - \left(\sum y\right)^2\right]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน อำนาจจำแนกแบบสอบถามเป็นรายข้อ

X แทน คะแนนรวมทั้งหมดของผู้ตอบแต่ละคน

Y แทน คะแนนข้อกระทงของผู้ตอบแบบสอบถาม

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2.2 หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96)

$$\alpha = \frac{k}{k-1}\left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_i^2}\right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของแต่ละข้อ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 101)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ p แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - \left(\sum X\right)^2}{N\left(N-1\right)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum$ แทน ผลรวม

2.4 การคำนวณหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นงานปฏิบัติ ตามเกณฑ์ 75 / 75 ใช้สูตรดังนี้ (เผชิญ กิจระการ. 2544 :44)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100 \quad \text{และ} \quad E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยเน้นงานปฏิบัติ

E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของแบบทดสอบย่อย

$\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

A แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้หาค่าดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) ของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นงานปฏิบัติ โดยใช้วิธีการกูดแมน เฟลคเทอร์ และชไนเดอร์ (Goodman, Fletcher and Schneider. 1980 อ้างอิงมาจาก เผชิญ กิจระการ. 2544 : 44)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน - ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{\text{(จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม) - ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกับต่ำ และปานกลางกับต่ำ โดยนำคะแนนสอบรายบุคคลที่สอบ (n=30) ของแต่ละคู่มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อเป็นหน่วยวิเคราะห์ (n=15) โดยใช้ค่าที (t-test Dependent Samples) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - \left(\sum D\right)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤต

D แทน ผลต่างระหว่างคู่คะแนน

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อศึกษาผลการเรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาต่างประเทศ เรื่อง A day at school ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีย-วิทยา อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลมีดังนี้

การทดลองแบบทดลองภาคสนาม (Field Tryout) หรือแบบทดลองจริง โดนนำชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ได้รับการแก้ไข ปรับปรุงจากการทดลองครั้งที่ 2 นำมาทดลองกับนักเรียนจำนวน 35 คน ที่เป็นกลุ่มประชากร ซึ่งนักเรียนต้องทำแบบทดสอบวัดผลทางการเรียนก่อนแล้วปฏิบัติกิจกรรมตามที่บทเรียนกำหนด เมื่อเรียนชุด

กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จบแล้ว นักเรียนต้องทำแบบทดสอบหลังเรียนอีกครั้ง สุดท้ายนักเรียนตอบแบบความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือเพื่อนำคะแนนจากการตอบแบบความพึงพอใจไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติต่อไป

ตารางที่ 2 ผลสรุปการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ 80/80

คะแนนทดสอบ	ประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์		เกณฑ์การประเมิน
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	
กระบวนการระหว่างเรียน	90.27	-	80
ผลลัพธ์หลังเรียน	-	94.95	80

จากตารางที่ 2 ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมพบว่า คะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบระหว่างเรียน (E_1) มีค่าเท่ากับ 90.27 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละของคะแนนทดสอบหลังเรียน (E_2) มีค่าเท่ากับ 90.27/94.95 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 แล้ว ปรากฏว่า ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติฯที่สร้างขึ้นมานั้นมีประสิทธิภาพสูงมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่จัดการเรียนแบบผสมผสานโดยใช้ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 แผน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของนักเรียน ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ฉบับเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ มีรายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่จัดการเรียนแบบผสมผสานโดยใช้ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการหาความก้าวหน้า

เลขที่	ผลคะแนนสอบ		คะแนนความก้าวหน้า (X_2- X_1)
	ก่อนเรียน (X_1) (30 คะแนน)	หลังเรียน (X_2) (30 คะแนน)	
1	17	29	+12
2	18	29	+11
3	16	29	+13
4	16	29	+13
5	18	22	+4
6	18	30	+12
7	17	25	+8
8	15	29	+14
9	22	30	+8
10	2	30	+8
11	18	27	+9
12	17	27	+10
13	20	28	+8
14	18	29	+11
15	18	28	+10
16	20	30	+10
17	20	30	+10
18	20	28	+8
19	22	29	+7

เลขที่	ผลคะแนนสอบ		คะแนนความก้าวหน้า (X_2- X_1)
	ก่อนเรียน (X_1) (30 คะแนน)	หลังเรียน (X_2) (30 คะแนน)	
20	24	30	+6
21	20	30	+10
22	22	30	+8
23	20	30	+10
24	24	30	+6
25	20	29	+9
26	20	29	+9
27	18	28	+10
28	19	25	+6
29	20	27	+7
30	20	29	+9
31	18	28	+10
32	18	29	+11
33	17	28	+11
34	16	27	+11
35	15	30	+15
คะแนนรวม	**648**	**997**	
คะแนนเฉลี่ย	**18.94(μ_1)**	**28.49(μ_2)**	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.30(σ_1)	5.12(σ_2)	

จากตารางที่ 10 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม จำนวน 35 คน พบว่า คะแนนก่อนเรียนโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ย (μ_1)เท่ากับ 18.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ_1)เท่ากับ 2.30 คะแนนหลังเรียนโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ย (μ_2) เท่ากับ 28.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(σ_2)เท่ากับ 5.12

ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีคะแนนเต็ม 30 คะแนน ดังนั้นเกณฑ์ผ่านการประเมินของคะแนนความก้าวหน้าจึงเท่ากับ ($\frac{35}{100}$ x30) = 10.5 คะแนน เมื่อพิจารณาจากคะแนนความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนได้คะแนนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นทุกคนตั้งแต่+4 ถึง +15 โดยมีนักเรียนที่ได้คะแนนความก้าวหน้าสูงกว่าเกณฑ์ประเมินคือ 10.5 คะแนน ทั้งหมด 10 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57

ตอนที่ 3 ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อ ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 4 ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนมารีวิทยา

ข้อ	รายการการประเมิน	ผลความคิดเห็นของนักเรียน		แปลความหมาย	ลำดับที่
		μ	σ		
1	การนำเสนอชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ มีความน่าสนใจ	4.91	0.28	มากที่สุด	11
2	บทเรียนมีภาพและเสียงประกอบ ทำให้เร้าความสนใจ	4.97	0.17	มากที่สุด	5
3	บทเรียนมีสีและขนาดตัวอักษรเหมาะสม	4.86	0.35	มากที่สุด	12
4	การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ	5.00	0.00	มากที่สุด	1

ข้อ	รายการการประเมิน	ผลความคิดเห็นของนักเรียน		แปลความหมาย	ลำดับที่
		μ	σ		
5	การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ทำให้บรรยากาศไม่ตึงเครียดกับการเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	2
6	การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ช่วยให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	4.94	0.23	มากที่สุด	9
7	นักเรียนเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	4.97	0.17	มากที่สุด	6
8	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.97	0.17	มากที่สุด	7
9	นักเรียนเห็นว่าการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารช่วยทำให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง	4.94	0.23	มากที่สุด	10
10	การเรียนการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฝึกให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ	5.00	0.00	มากที่สุด	3
11	การเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเอง	5.00	0.00	มากที่สุด	4
12.	นักเรียนมีความเพลิดเพลินใจในขณะทำกิจกรรม	4.97	0.17	มากที่สุด	8
เฉลี่ย		4.96	0.14	มากที่สุด	

จากตารางพบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนมารียวิทยา ปราจีนบุรี พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อ

ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนเป็นรายข้อ เรียงค่ามากน้อยแสดงตามลำดับดังนี้

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ให้อยู่ในระดับมาก สามอันดับแรกเรียงตามคะแนนได้ดังนี้

การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ทำให้บรรยากาศไม่ตึงเครียดกับการเรียน ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$ การเรียนการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฝึกให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) และสามอันดับสุดท้ายคือ นักเรียนเห็นว่าการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารช่วยทำให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ($\mu = 4.94$, $\sigma.= 0.23$) การนำเสนอชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ มีความน่าสนใจ($\mu = 4.91$, $\sigma = 0.28$) บทเรียนมีสีและขนาดตัวอักษรเหมาะสม($\mu = 4.86$, $\sigma = 0.35$)

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) เพื่อศึกษาผลการเรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง A day at school ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80:80

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรต้น(Independent Variable)ได้แก่ ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ
เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในด้านทักษะการฟังและพูด
- ความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 /1หลักสูตร MEP

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนมารีวิทยา จำนวน 35 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยพิจารณาจากคำอธิบายรายวิชา ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ของหน่วย ประกอบด้วยเนื้อหาทางภาษาเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Unit 1 “ A Day at School ”

1.1 What’s this/that? It’s a … /There is …/There are ….

1.2 What subject/sport do you like ?

1.3 What do you do at school?

1.4 Who can you meet at school?

1.5 What do you like to do at school?

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างสำหรับสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ
2. แผนการจัดการเรียนรู้ (โดยชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ)
3. ชุดกิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติ(ทักษะฟังและพูดของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)
4. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก (Multiple Choice) ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ
5. แบบประเมินการฟัง จะใช้ในการทดสอบรายกลุ่มในชั่วโมงเรียน
6. แบบประเมินการพูด จะใช้ในการทดสอบรายกลุ่มในชั่วโมงเรียน
7. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ประสิทธิภาพของสื่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง A day at school ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ใช้หาค่าประสิทธิภาพจาก คะแนนE1/E2

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เรื่อง A day at school ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ใช้ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และค่าดัชนีประสิทธิผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A day at school สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 90.27/94.95 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A day at school สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อ ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โรงเรียนมารียวิทยา ปราจีนบุรีมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด(μ =4.96 , σ = 0.14)

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังนี้

1. ชุดกิจกรรมถูกสร้างขึ้น โดยยึดหลักจิตวิทยาทฤษฎีการเรียนรู้และจิตวิทยาการพัฒนาการ คือสอนจากรูปธรรม นามธรรม ให้ผู้เรียนเรียนรู้ไปตามลำดับขั้น พบว่าความเจริญงอกงามทางปัญญาส่วนหนึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนที่ดีมีสื่อการเรียนต่างๆ เพื่อให้เนื้อหาในบทเรียนมีความเป็นรูปธรรมให้แก่การเรียนการสอนที่ดีมีสื่อการเรียนต่างๆ เพื่อให้เนื้อหา

ในบทเรียนมีความเป็นรูปธรรมให้แก่การเรียนรู้มากที่สุด นอกจากนี้มีกระบวนการกลุ่มเพื่อให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสแสดงความคิด มีส่วนร่วมในการทำงานและค้นคว้าหาคำตอบร่วมกันเมื่อทำกิจกรรมใดๆ เสร็จเด็กจะทราบผลย้อนกลับทันที เพื่อให้เด็กเกิดความภูมิใจสอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537 : 12) ในการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้กระทำได้ 4 สถานการณ์ คือ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง ให้ทราบผลการเรียนทันที ให้ได้รับความภาคภูมิใจ และให้การเรียนรู้ไปทีละน้อยตามลำดับขั้น ผู้วิจัยจึงได้พบว่าชุดกิจกรรมนี้มีประสิทธิภาพสูงกว่า 80/80 เพราะดังนี้

1.1 สร้างตามขั้นตอน โดยนำชุดกิจกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จนกว่าจะได้ชุดกิจกรรมที่มีคุณภาพนำไปใช้

1.2 นำชุดกิจกรรมไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มย่อย ใช้ชุดกิจกรรมที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง และศึกษาพฤติกรรมการใช้ชุดกิจกรรม บันทึกข้อสังเกตและข้อบกพร่อง จึงนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และรวบรวมข้อมูลนำผลการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการศึกษาพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาระดับชั้น สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นจากเดิมทุกคน เนื่องจากครูผู้สอนมีการใช้สื่อการสอนประกอบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายเล่มด้วยกัน ได้แก่งานวิจัยของบังอร ร้อยกรอง (2540 : บทคัดย่อ) กล่าวว่าการทำงานแบบ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด มีการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกภายในกลุ่มของตนบรรลุจุดประสงค์ของการเรียน ฝึกให้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่มมีความรับผิดชอบในภาระหน้าที่ ที่ตนได้รับมอบหมาย ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีการยอมรับซึ่งกันและกัน นักเรียนได้ปฏิบัติงานตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจของตนเอง ซึ่งเป็นการพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างมีศักยภาพ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ระเบียบ สิทธิชัย (2540 : บทคัดย่อ) กล่าวว่าการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนให้นักเรียนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ไม่เคร่งเครียดในการเรียน มีอิสระในการตัดสินใจ มีความกระตือรือร้นในการเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีต่อการเรียน ไม่เบื่อหน่าย นักเรียนรู้สึกตื่นเต้น เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่แปลก

ใหม่แตกต่างไปจากเดิมที่เคยเรียนมา สามารถเปลี่ยนสถานที่เรียนได้ตามความเหมาะสมและความพอใจของนักเรียน ไม่จำเป็นต้องอยู่ภายในห้องเรียนเท่านั้น ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีและเต็มใจที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่งให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น พรศรี บุญรอด (2545 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะเพื่อการสื่อสาร เป็นชุดกิจกรรมที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความสำคัญในตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอน กระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนโดยเริ่มจากการฟัง ไปสู่การพูด การอ่านการจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน (กรมวิชาการ. 2545 : 100) จากการสังเกตที่ได้จากการใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการฝึกที่ไม่ยากจนเกินไปและนักเรียนไม่รู้สึกประหม่าเมื่อต้องพูดสื่อสารจริง อาจเป็นเพราะเกิดความมั่นใจหลังจากได้ฝึกรูปประโยค นอกจากนี้ในการเตรียมการสอนทักษะเพื่อการสื่อสารได้เน้นการฝึกพูดประโยคซ้ำๆ มีรูปแบบการฝึกที่แน่นอนชัดเจน เรไร ใหม่วัน (2544 : บทคัดย่อ)ได้กล่าวว่าลักษณะของชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือการฟังเทป ฟังครู การฝึกสนทนาประกอบภาพ อ่านและเขียนเป็นขั้นตอนของการฝึกทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร กิจกรรมเหล่านี้ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และเพิ่มความกล้า เนื่องจากกิจกรรมเน้นการทำงานเป็นกลุ่มและได้ฝึกอย่างสนุกสนาน สอดคล้องกับแนวคิดของวรรณภา สุขสังข์ (2545 : 51) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ว่าการออกแบบกิจกรรมได้ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจและรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้และประสบผลสำเร็จ

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้นั้นอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยได้คิดว่าเพราะชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นได้จัดเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก กิจกรรมหลากหลายและเน้นการปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ และสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ และในชุดกิจกรรมทุกชุดกิจกรรมยังมีรูปการ์ตูน เพื่อดึงดูดความสนใจทำให้ชุดกิจกรรมน่าสนใจยิ่งขึ้น

การสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้นักเรียนได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในกลุ่ม ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน การใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการเรียนการสอน ได้แก่ การใช้ชุดกิจกรรม การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ คลิปเสียงจากเจ้าของภาษาตัวจริง ช่วยงาน ทำให้ได้นวัตกรรมที่มีคุณภาพในการเรียนการสอน สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้อยู่กับสิ่งที่เรียนได้ แต่ละกิจกรรมจะมีสื่อหรือภาพประกอบเพื่อเร้าใจเด็กมุ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงออก

และมีส่วนร่วมในกิจกรรม นักเรียนจะรู้สึกชอบ ทักษะสัมพันธ์ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนโดยเริ่มจาก การฟังไปสู่การพูด การอ่านจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับชุดกิจกรรมที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น

1.1 จากผลการวิจัยทำให้กล่าวได้ว่าจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถนำไปใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือสามารถนำชุดกิจกรรมนี้ไปดัดแปลง หรือนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาอังกฤษ เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยการปฏิบัติจริง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการเรียนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

1.2 ครูควรรู้จักยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมในชุดกิจกรรมแต่ละชุดเนื่องจากนักเรียนบางคนมีทักษะในการเรียนช้าและครูควรตรวจสอบพิจารณาหาข้อมูลของนักเรียนหลังการทดสอบ เพื่อดูว่าเรื่องใดหรือกิจกรรมใดที่นักเรียนมีความรู้แล้วครูผ่านกิจกรรมนั้นไปหรือทบทวนเพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนและครบกระบวนการ

1.3 ครูควรศึกษาแนวทางการวัดผลประเมินผลให้หลากหลายวิธีโดยเฉพาะการวัดผลประเมินผลจากสภาพจริงของผู้เรียน และสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงออก ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นความสามารถและสมรรถภาพของผู้เรียน และจากการลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งจะชี้ให้เห็นการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาของตนเอง ลักษณะภาษาที่นำมาประเมินควรเป็นภาษาที่ใช้สถานการณ์สื่อสารตามสภาพจริง การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษา อันประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการสอนภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติโดยใช้การ์ตูนกับทักษะการอ่านและการเขียน

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรต่างๆ ที่อาจมีผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดกิจกรรม

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนของวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารในระดับสูงขึ้น

2.4 ควรมีการวิจัยที่เกิดจากความร่วมมือวางแผนจากคณะครู อาจารย์ในโรงเรียนจากปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อช่วยร่วมแก้ปัญหานั้นอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่แก้ไขที่ชั้นใดชั้นหนึ่งเท่านั้น เช่น การอ่านออกเสียงคำศัพท์ การเขียนและการใช้ภาษาเป็นต้น

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ.(2445). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

กรมวิชาการ. (2545). **แนวคิดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว

กรมวิชาการ.(2546). **การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว

กรองกาญจน์ อรุณรัตน์.(2536). **ชุดการเรียนการสอน**. เชียงใหม่ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545).**หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544**. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2540).**ชุดการสอนระดับประถมศึกษา**.เอกสารการสอนชุดวิชาการสอน .

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2543). **เทคโนโลยีและการสื่อสารการสอน เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หน่วยที่ 1- 4**.นนทบุรี :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). **เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หน่วยที่ 1- 5**. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ณัฐกานต์ ตันทิพย์. (2547). **การพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน): มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

บุญชม ศรีสะอาด.(2545).**การวิจัยเบื้องต้น.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น

บุญเกื้อ ควรหาเวช.(2543). **นวัตกรรมการศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ระพินทร์ โพธิ์ศรี. (2545). **วิจัยในชั้นเรียน.**(เอกสารประกอบการอบรม).หน้า 1

ระพินทร์ โพธิ์ศรี. (2549).การสร้างและวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย .คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

วรรณภา สุขสังข์. (2545). **การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ประถมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วราพร ไชยเขียว. (2548). **การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. วิทยานิพนธ์ คม. (หลักสูตรและการสอน): มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

สุนีย์ เหมะประสิทธิ์.(2533).**การพัฒนาการคิดเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้คณิตศาสตร์**.กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุพัตรา กองทรัพย์.(2548).**การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1** .วิทยานิพนธ์ ค.ม.,มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

สุมิตรา อังวัฒนกุล.(2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ** (พิมพ์ครั้งที่ 4).กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Gersten Russell et al. (2007). **Effective Literacy and English Language Instruction for English Learners in the Elementary Grades.** IES Practice Guide. NCEE 2007-4011.

Harmer ,Jeremy.(1987).**The practice of English Language Teaching**. London:Longman

Nunan,David .(1991).**Language Teaching Methodology**.London:Prentice Hall.

Sharon Vaughn et al. (2005). **Teaching English Language Learners At Risk for Reading Disabilities to Read: Putting Research into Practice.** University Station, D4900, University of Texas at Austin.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. Mr.Matthew ClaudRobert Wills

หัวหน้าภาค แผนกสองภาษา โรงเรียนปราจิณราษฎรอำรุง

2.อาจารย์ ดร.ฉัตราพร เปี่ยมใส

ประจำสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

3.อาจารย์จารุนันท์ ชื่อตรง

ครูชำนาญการ วิชาภาษอังกฤษ โรงเรียนปราจิณราษฎรอำรุง

รายชื่อผู้เชียวชาญด้านสื่อชุดกิจกรรม

1. อาจารย์สนิท บุญอ่อน

อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

มหาวิทยาลัยมหามกุฎราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย

2.อาจารย์ เพชรรัชดา คุ้มวงษ์

ครูโรงเรียนมารีวิทยากบินทร์บุรี

(เหรียญทองสื่อการเรียนรู้ยอดเยี่ยมจากอัครสังฆมณฑลฯ)

3.อาจารย์ จิตรลดา ทรัพย์อัประไมย

ครูแผนกสองภาษา โรงเรียนบอสโกพิทักษ์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านวัดแบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.อาจารย์ดร.จรูญ เกนี่

ประจำสถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์

2. Mr.Carlis A.Tibayan

ครูแผนกสองภาษา โรงเรียนปราจิณราษฎรอำรุง

3. Mr.Thadeus Wio

ครูแผนกสองภาษา สอนโรงเรียนบอสโกพิทักษ์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านวัดประเมินแบบประเมินคุณภาพสื่อชุดกิจกรรม

1. อาจารย์ ดร.จิระ รัตนะจิระ

ภาควิชาคุรุศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2. อาจารย์ศักดิ์ศรี เนตรหาญ

ครูชำนาญการ โรงเรียนปราจิณราษฎรอำรุง

3.อาจารย์ศิริพรรณ โสมา

ครูชำนาญการ ฝ่ายวิชาการ ทะเบียนและวัดผลโรงเรียนพิบูลมังสาหารวิภาคย์-วิทยากร

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 5 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับสิ่งที่ต้องการวัด(IOC) ของแบบประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A day at school โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน

	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.1	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
1.2	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
1.3	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
1.4	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
1.5	-1	1	1	1	0.33	ปรับปรุง
1.6	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
2.1	1	0	1	2	0.67	**ใช้ได้**
2.2	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
2.3	1	0	1	2	0.67	**ใช้ได้**
2.4	0	1	1	2	0.67	**ใช้ได้**
2.5	0	0	1	1	0.33	ปรับปรุง
3.1	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
3.2	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
3.3	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
3.4	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
3.5	-1	0	1	0	0.00	ตัดทิ้ง
4.1	1	0	1	2	0.67	**ใช้ได้**
4.2	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
4.3	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
4.4	1	1	0	2	0.67	**ใช้ได้**
4.5	1	1	1	3	1.00	**ใช้ได้**
เฉลี่ย					0.78	**ใช้ได้**

ตารางที่ 6 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 7 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			$\sum R$	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
25	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 8 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการวิเคราะห์ข้อสอบ	ข้อที่เลือกนำไปใช้
1	0.74	0.40	ใช้ได้	✓
2	0.48	0.38	ใช้ได้	-
3	0.74	0.40	ใช้ได้	✓
4	0.42	0.28	ใช้ได้	✓
5	0.94	0.46	ใช้ไม่ได้	-
6	0.38	-0.11	ใช้ไม่ได้	-
7	0.52	0.73	ใช้ได้	✓
8	0.61	0.37	ใช้ได้	✓
9	0.68	0.51	ใช้ได้	✓
10	0.57	-0.01	ใช้ไม่ได้	-
11	0.83	0.69	ใช้ไม่ได้	
12	0.48	0.38	ใช้ได้	✓
13	0.28	0.36	ใช้ได้	✓
14	0.13	0.63	ใช้ไม่ได้	-
15	0.78	0.75	ใช้ได้	✓
16	0.09	0.55	ใช้ไม่ได้	-
17	0.34	0.46	ใช้ได้	✓
18	0.61	0.37	ใช้ได้	✓
19	0.34	0.46	ใช้ได้	✓
20	0.68	0.24	ใช้ได้	✓
21	0.18	0.12	ใช้ไม่ได้	-
22	0.78	0.75	ใช้ได้	-
23	0.54	0.49	ใช้ได้	✓
24	0.50	0.93	ใช้ได้	✓
25	0.52	0.73	ใช้ได้	✓
26	0.68	0.51	ใช้ได้	✓

ตารางที่ 9 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ผลการวิเคราะห์ข้อสอบ	ข้อที่เลือกนำไปใช้
27	0.54	0.49	ใช้ได้	✓
28	0.19	-0.27	ใช้ไม่ได้	-
29	0.11	-0.61	ใช้ไม่ได้	-
30	0.23	0.26	ใช้ได้	✓
31	0.12	-0.06	ใช้ไม่ได้	-
32	0.45	0.63	ใช้ได้	✓
33	0.26	0.79	ใช้ได้	✓
34	0.45	0.63	ใช้ได้	✓
35	0.68	0.51	ใช้ได้	✓
36	0.61	0.37	ใช้ได้	-
37	0.54	0.49	ใช้ได้	✓
38	0.68	0.51	ใช้ได้	✓
39	0.54	0.49	ใช้ได้	-
40	0.55	0.25	ใช้ได้	✓
41	0.74	0.40	ใช้ได้	✓
42	0.28	0.36	ใช้ได้	✓
43	0.39	0.55	ใช้ได้	✓
44	0.42	0.28	ใช้ได้	✓
45	0.45	0.63	ใช้ได้	-

หมายเหตุ 1. ข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จะมีค่า p ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่า r ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

2. คัดเลือกข้อสอบจำนวน 30 ข้อ โดยคัดเลือกจากจุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อสอบที่ผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ ได้แก่ข้อ 1, 3, 4, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 17, 18, 19, 20, 23, 24, 25, 26, 27, 30, 32, 33, 34, 35, 37, 38, 40, 41, 42, 43, 44

ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ตามเกณฑ์ 80/80 ของขั้นการทดลองเดี่ยว (One-to-one Tryout)

นักเรียน คนที่	คะแนนระหว่างเรียน			คะแนน รวม (30)	ร้อยละ (E1)	คะแนน สอบหลัง เรียน(30)	ร้อยละ (E2)
	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (10)	ตอนที่ 3 (10)				
1	9	8	8	25	83.33	27	90.00
2	9	8	7	24	80.00	28	93.33
3	8	9	8	25	83.33	29	96.66
เฉลี่ยร้อยละ				82.22		93.33	
ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 = 82.22/93.33							

ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของสื่อชุดกิจกรรม ตามเกณฑ์ 80/80 ของขั้นการทดลองแบบกลุ่มย่อย (Small group Tryout)

นักเรียน คนที่	คะแนนระหว่างเรียน			คะแนน รวม (30)	ร้อยละ (E1)	คะแนน สอบหลัง เรียน(30)	ร้อยละ (E2)
	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (10)	ตอนที่ 3 (10)				
1	8	8	9	25	83.33	25	83.33
2	9	8	7	24	80.00	23	76.67
3	9	8	9	26	86.67	25	83.33
4	10	10	9	29	96.66	30	100.00
5	7	8	8	23	76.67	23	76.67
6	8	8	8	24	80.00	28	93.33
7	9	8	8	25	83.33	30	100.00
8	9	9	9	27	90.00	30	100.00
9	8	9	9	26	86.67	28	93.33
เฉลี่ยร้อยละ				84.81		89.62	
ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 = 84.81/89.62							

ตารางที่ 12 แสดงการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ตามเกณฑ์ 80/80 ของขั้นการทดลองจากกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน คนที่	คะแนนระหว่างเรียน			คะแนน รวม (30)	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)	คะแนน สอบหลัง เรียน (30)	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
	ตอนที่ 1 (10)	ตอนที่ 2 (10)	ตอนที่ 3 (10)				
1	10	9	9	28	93.33	29	96.66
2	9	9	9	27	90.00	29	96.66
3	8	8	8	24	80.00	29	96.66
4	10	9	9	28	93.33	29	96.66
5	10	9	9	28	93.33	22	73.33
6	10	10	10	30	100.00	30	100.00
7	9	8	8	25	83.33	25	83.33
8	8	8	8	24	80.00	29	96.66
9	10	9	9	28	93.33	30	100.00
10	10	10	10	30	100.00	30	100.00
11	9	10	6	25	83.33	27	90.00
12	8	7	7	22	73.33	27	90.00
13	9	8	7	24	80.00	28	93.33
14	10	9	9	28	93.33	29	96.66
15	9	10	9	28	93.33	28	93.33
16	10	10	10	30	100.00	30	100.00
17	10	10	9	29	96.66	30	100.00
18	10	10	8	28	93.33	28	93.33
19	10	9	10	29	96.66	29	96.66
20	10	10	9	29	96.66	30	100.00
21	10	10	9	29	96.66	30	100.00

ตารางที่ 13 แสดงการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม ตามเกณฑ์ 80/80 ของขั้นการทดลองจากกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน คนที่	**คะแนนระหว่างเรียน**			**คะแนน รวม (30)**	**ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)**	คะแนน สอบหลัง เรียน (30)	ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$)
	ตอนที่ 1 (10)	**ตอนที่ 2 (10)**	**ตอนที่ 3 (10)**				
22	10	10	9	29	96.66	30	100.00
23	9	10	10	29	96.66	30	100.00
24	10	9	9	28	93.33	30	100.00
25	10	9	9	28	93.33	29	96.66
26	10	9	9	28	93.33	29	96.66
27	8	8	8	24	80.00	28	93.33
28	9	7	6	22	73.33	25	83.33
29	8	9	8	25	83.33	27	90.00
30	10	10	8	28	93.33	29	96.66
31	9	10	9	28	93.33	28	93.33
32	9	9	9	27	90.00	29	96.66
33	10	9	8	27	90.00	28	93.33
34	7	7	7	21	73.00	27	90.00
35	10	10	10	30	100.00	30	100.00
				27.05	**90.27**	**28.29**	**94.95**

ตารางที่ 14 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย-จสื่อชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เรื่อง A day at school ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
1	17	28
2	18	27
3	16	29
4	16	28
5	18	22
6	18	30
7	17	24
8	15	25
9	22	30
10	22	30
11	18	25
12	17	22
13	20	24
14	18	28
15	18	28
16	20	30
17	20	29
18	20	28
19	22	29
20	24	30
21	20	30
22	22	30
23	20	30
24	24	30

ตารางที่ 15 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เรื่อง A day at school ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อ

คนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)
25	20	28
26	20	28
27	18	27
28	19	25
29	20	27
30	20	28
31	18	28
32	18	28
33	17	28
34	16	25
35	15	30
ค่าเฉลี่ย	18.94	28.49
ร้อยละ	61.71	94.95

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
- แบบประเมินคุณภาพสื่อชุดกิจกรรม
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70:70

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ- นามสกุล ผู้ให้สัมภาษณ์……

ตำแหน่ง……สังกัด…….

ระดับการศึกษา ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

ประสบการณ์ทำงาน……ปี

วันที่ให้สัมภาษณ์ ……สถานที่ให้สัมภาษณ์……หมายเลขโทรศัพท์ หรือ อีเมล์ที่สามารถติดต่อได้……

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดของสื่อประสมที่มีการนำสื่อและกิจกรรมหลาย ๆอย่างมาประกอบกันเพื่อใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา เรื่อง Unit 1 “ A Day at School ” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ What’s this/that? It’s a

…/There is …/There are . / What subject sport do you like ? What do you do at school? / Who can you meet at school ?/ What do you like to do at school? โดยชุดกิจกรรมในงานวิจัยนี้จะเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทางการฟังและการพูด

กิจกรรมการเรียนแบบเน้นการปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจ มีการเชื่อมโยงข้อมูล หรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา นอกจากนี้เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ขั้นตอนชัดเจนและต่อเนื่องซึ่งกิจกรรมในชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะใช้รูปแบบการเรียนแบบ บทบาทสมมต คิดวิเคราะห์จากสถานการณ์จำลองและมีสื่อการเรียนรู้ประกอบ ตัวอย่างเช่น simulate situation เกี่ยวกับบทสนทนาต่างโดยใช้บทเรียนที่มีตัวชี้วัดตามหลักสูตร

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์ (ด้านเนื้อหาของชุดกิจกรรม)

1.จากเนื้อหาที่ผู้วิจัยนำเสนอ ท่านคิดว่ามีความเหมาะสมในการนำมาผลิตเป็นชุดกิจกรรม หรือไม่อย่างไร

- เนื้อหาเรื่อง A Day at School เหมาะสมกับชุดกิจกรรม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หรือไม่ซึ่งจะมีหัวข้อรวมทั้งหมดดังนี้

-What's this/that? It's a … /There is …/There are ….

-What subject/sport do you like ?

-What do you do at school?

-Who can you meet at school?

-What do you like to do at school?

……..

……..

……..

……..

……..

……..

2.ท่านคิดว่า เนื้อหาแต่ละเรื่อง ควรมีการออกแบบกิจกรรมอย่างไรให้มีความเหมาะสม กับการเรียนเน้นงานปฏิบัติ

……..

……..

……..

……..

……..

3.ระยะเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละ เนื้อหาควรจะเป็นอย่างไร

……..

……..

4. ท่านคิดว่า ควรมีการประเมินผลการเรียนรู้อย่างไร

……..

……..

……..

……..

ลงชื่อ ..... ผู้ให้สัมภาษณ์

(.....)

...../...../.....

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง “การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70:70

2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ก่อนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูด

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ- นามสกุล ผู้ให้สัมภาษณ์……

ตำแหน่ง……สังกัด…….

ระดับการศึกษา ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก

ประสบการณ์ทำงาน……ปี

วันที่ให้สัมภาษณ์ ……สถานที่ให้

สัมภาษณ์……หมายเลขโทรศัพท์ หรือ อีเมล์ที่สามารถติดต่อ

ได้……

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดของสื่อประสมที่มีการนำสื่อและกิจกรรมหลาย ๆ อย่างมาประกอบกันเพื่อใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา เรื่อง Unit 1 “ A Day at School ” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับ What’s this/that? It’s a ../

There is …/There are . / What subject sport do you like ? What do you do at school? / Who can you meet at school ?/ What do you like to do at school? โดยชุดกิจกรรมในงานวิจัยนี้จะเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านทางการฟังและการพูด

กิจกรรมการเรียนแบบเน้นการปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจ มีการเชื่อมโยงข้อมูล หรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา นอกจากนี้เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ขั้นตอนชัดเจนและต่อเนื่องซึ่งกิจกรรมในชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะใช้รูปแบบการเรียนแบบ บทบาทสมมต คิดวิเคราะห์จากสถานการณ์จำลองและมีสื่อการเรียนรู้ประกอบ ตัวอย่างเช่น simulate situation เกี่ยวกับบทสนทนาต่างโดยใช้บทเรียนที่มีตัวชี้วัดตามหลักสูตร

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์ (ด้านการสร้างชุดกิจกรรม)

1. ท่านคิดว่า รูปแบบชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร

……

……..

…….

……..

……..

2. ท่านคิดว่าชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรมีองค์ประกอบด้วยอะไรบ้าง

ตัวอย่างเช่น - คู่มือสำหรับ ครูผู้ใช้กิจกรรม และผู้เรียนที่ต้องเรียนชุดกิจกรรม

- คำสั่งหรือการมอบหมาย ฯลฯ

……

……

……

……

……

3.ท่านคิดว่าชุดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านการฟังและพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรมีกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงแบบไหนได้บ้าง

.....

.....

.....

4.กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ในชุดกิจกรรม ควรมีอะไรบ้าง(หากท่านจะนำ)

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้ให้สัมภาษณ์

(.....)

...../...../.....

แบบประเมินคุณภาพ ชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูด
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A day at school
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมปีที่ 5

ชื่อผู้ประเมิน.....

ตำแหน่ง..... ที่ทำงาน.....

คำชี้แจง : ขอให้ท่านพิจารณาสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ และโปรดระบุผลการพิจารณาแต่ละข้อ ถ้าแน่ใจว่าตรงจุดประสงค์ +1 ถ้าแน่ใจว่า ไม่ตรงจุดประสงค์ให้ -1 และถ้าไม่แน่ใจว่าตรงจุดประสงค์ให้ 0

รายการประเมิน	ผลการพิจารณา			
	ตรง	ไม่แน่ใจ	ไม่ตรง	หมายเหตุ
	(+1)	(0)	(- 1)	
1.ด้านเนื้อหาและการนำเสนอ				
1.1 เนื้อหาบทเรียนครอบคลุมวัตถุประสงค์				
1.2 การจัดลำดับขั้นนำเสนอเนื้อหา				
1.3 เนื้อหาเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน				
1.4 ความสอดคล้องของเนื้อหาในแต่ละหัวข้อ				
1.5 ความน่าสนใจของเนื้อหาบทเรียน				
1.6 ความถูกต้องของเนื้อหา				
2. ด้านสื่อ				
2.1 ความตรงตามเนื้อหาของภาพที่นำเสนอ				
2.2 ขนาดของภาพที่ใช้ประกอบบทเรียนเหมาะสม				
2.3 ความชัดเจนของเสียงบรรยายประกอบบทเรียน				
2.4 การใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน				
2.5 มีความน่าสนใจ				
3.ด้านการจัดการในบทเรียน				
3.1 คำอธิบายการปฏิบัติในบทเรียนชัดเจน				
3.2 ความต่อเนื่องของการนำเสนอเนื้อหา				
3.3 ความเหมาะสมของวิธีโต้ตอบบทเรียน				

รายการประเมิน	ผลการพิจารณา			
	ตรง	ไม่แน่ใจ	ไม่ตรง	หมายเหตุ
	(+1)	(0)	(- 1)	
4.2 ส่งเสริมทักษะการคิดและการประยุกต์ใช้				
4.3 แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับบทเรียน				
4.4 ความเหมาะสมของจำนวนข้อในแบบฝึก				
4.5 ความเหมาะสมของคำถามต่อเนื้อหา				

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ..... ผู้ประเมิน

(.....)

ข้อสอบวัดผลการเรียนรู้หลังจากใช้ชุดกิจกรรม

1. แบบทดสอบฉบับนี้เป็ นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2. ห้ามนักศึกษาขีดเขียนข้อความใด ๆ ลงไปในแบบทดสอบ

3. ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย x ลงในช่องตัว a , b , c , หรือ d ในกระดาษคำตอบดังตัวอย่าง

1. School อ่านออกเสียง ว่าอย่างไร และมีความหมายว่าอะไร

a. อ่านว่า สะ-โก หมายถึง โรงเรียน b. อ่านว่า สะ-กูล หมายถึง โรงเรียน

c อ่านว่า สะ-โร หมายถึง โรงพยาบาล d. อ่านว่า สะ-รูล หมายถึง โรงพยาบาล

2. Eraser อ่านออกเสียง ว่าอย่างไร และมีความหมายว่าอะไร

a. อ่านว่า รี-เร-เซอร์ หมายถึง ไม้บรรทัด b.อ่านว่า รี-เร-ซาร์ หมายถึง ไม้บรรทัด

c. อ่านว่า อี-เร-เชอร์ หมายถึง ยางลบ d. อ่านว่า อี-เร-ซาร์ หมายถึง ยางลบ

3. Teacher อ่านออกเสียง ว่าอย่างไร และมีความหมายว่าอะไร

a. อ่านว่า ที-ชาร์ หมายถึง เพื่อน b. อ่านว่า ซี-เทอร์ หมายถึง เพื่อน

c. อ่านว่า ซี-เทอร์ หมายถึง คุณครู d. อ่านว่า ที-เชอร์ หมายถึง คุณครู

4. Friend อ่านออกเสียง ว่าอย่างไร และมีความหมายว่าอะไร

a. อ่านว่า เฟรนด์ หมายถึง เพื่อน b. อ่านว่า เฟรด หมายถึง เพื่อน

c. อ่านว่า ไฟรด์ หมายถึง เพื่อน d. อ่านว่า ไฟรซ หมายถึง เพื่อน

5.Music อ่านออกเสียง ว่าอย่างไร และมีความหมายว่าอะไร

a.อ่านว่า มัน-สิค หมายถึง ดนตรี b. อ่านว่า มัน-ไซ หมายถึง ดนตรี

c.อ่านว่า มิว-สิค หมายถึง ดนตรี d. อ่านว่า มิว-ไซ หมายถึง ดนตรี

6. 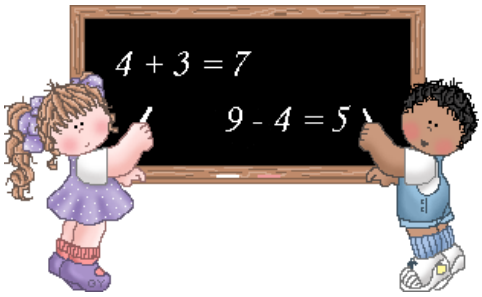

What's this subject?

a. English b. Social

c. Mathematic d. Science

7.

What's this subject?

a. English b. Social

c. Mathematic d. Science

8.

What's this subject?

a. Social b. Art

c. Computer d. Sport

9. What do they do?

a. Teacher b. Police

c. Janitor d. student

10. What subject do you like ?

a. student b. eraser

c. English d. ruler

11. What sport do you like?

a. football b. Music

c. Mathematic d. Science

12. What do you do at school?

a. sing a song. b. run

c. swim d. study

13.Who can you meet at school?

a. eraser b. ruler

c. chair d. student

14. คำว่า Canteen แปลว่า

a. โรงงาน b. โรงอาหาร

c. โรงเรียน d. โรงพยาบาล

15. คำว่า Classroom แปลว่า

a. ห้องเรียน b. ห้องสมุด

c. ห้องนอน d. ห้องน้ำ

16. คำใดอ่านว่า บาส-เกท-บอล

a. balloon b. football

c. playball d. basketball

17. คำใดอ่านว่า โซ-เชียล

a. social b. student

c. solid d. sorry

18. คำใดอ่านว่า ที-เชอร์

a. teach b. teacher

c. table d. teller

19. คำใดอ่านว่า รับ-เบอร์

a. ruler b. runner

c. rubber d. ranber

20. คำใดอ่านว่า เพน-ซิล

a. pencil b. penhill

c. pencel d. pensil

21. คำใดอ่านว่า เดสค

a. desk b. deck

c. besk d. beck

22. คำใดอ่านว่า เท-เบิ้ล-เทน-นิส

a. table tennis b. table temmin

c. tutor tennis d. table tannis

23. This is canteen. แปลประโยคนี้เป็นภาษาไทยว่า

a. นี่คือโรงเรียน b. นี่คือโรงอาหาร

c. นั่นคือโรงเรียน d. นั่นคือโรงอาหาร

24 . That is classroom.

a. นี่คือโรงเรียน b. นี่คือห้องเรียน

c. นั่นคือโรงเรียน d. นั่นคือห้องเรียน

25. I like English Subject. แปลประโยคนี้เป็นภาษาไทยว่า

a. ฉันชอบวิชาภาษาอังกฤษ b. ฉันชอบวิชาสังคม

c. ฉันชอบวิชาคณิตศาสตร์ d. ฉันชอบวิชาภาษาไทย

26. I like Mathematics. แปลประโยคนี้เป็นภาษาไทยว่า

a. ฉันชอบวิชาภาษาอังกฤษ b. ฉันชอบวิชาสังคม

c. ฉันชอบวิชาคณิตศาสตร์ d. ฉันชอบวิชาภาษาไทย

27. I like Social Subject. แปลประโยคนี้เป็นภาษาไทยว่า

a. ฉันชอบวิชาภาษาอังกฤษ b. ฉันชอบวิชาสังคม

c. ฉันชอบวิชาคณิตศาสตร์ d. ฉันชอบวิชาภาษาไทย

27. I like Thai Subject . แปลประโยคนี้เป็นภาษาไทยว่า

a. ฉันชอบวิชาภาษาอังกฤษ b. ฉันชอบวิชาสังคม

c. ฉันชอบวิชาคณิตศาสตร์ d. ฉันชอบวิชาภาษาไทย

28. I like Sport Subject . แปลประโยคนี้เป็นภาษาไทยว่า

a. ฉันชอบวิชาพละศึกษา b. ฉันชอบวิชาดนตรี

c. ฉันชอบวิชาวิทยาศาสตร์ d. ฉันชอบวิชาคอมพิวเตอร์

29. What's that?

a. This is school. b. That is school

c. This is school bus. d. That is school bus.

30. What's this?

a. This is a desk. b. That is a desk.

c. This is a chair. d. That is a chair.

แบบสอบถามความพึงพอใจในชุดกิจกรรมเรื่อง “A Day at School”

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติ เพื่อ ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา

รายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนน

5 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

3 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

2 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อย

1 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	**ระดับความพึงพอใจ**				
	5	**4**	**3**	**2**	**1**
การนำเสนอชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ มีความน่าสนใจ					
บทเรียนมีภาพและเสียงประกอบ ทำให้เร้าความสนใจ					
บทเรียนมีสีและขนาดตัวอักษรเหมาะสม					
การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ทำให้เกิดความสนุกสนานในการเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ					
การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ทำให้บรรยากาศไม่ตึงเครียดกับการเรียน					
การเรียนด้วยชุดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ ช่วยให้มีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น					
นักเรียนเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
นักเรียนเห็นว่าการเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารช่วยทำให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง					

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
การเรียนการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฝึกให้นักเรียนกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ					
การเรียนเรื่องการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเอง					
นักเรียนมีความเพลิดเพลินใจในขณะทำกิจกรรม					

ชื่อ.....สกุล .....

ภาคผนวก ง

ชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

เรื่อง A Day at School

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คำนำ

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง A Day at School ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาเป็นวิชาที่เน้นเรื่องการสนทนา การฟัง และการพูด ดังนั้นผู้จัดทำจึงได้จัดทำชุดการสอนฝึกทักษะการฟัง พูด สื่อสาร เพื่อการสนทนาเกี่ยวกับเรื่องใกล้ตัวนักเรียนซึ่งเป็นเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยและพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจึงสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ของตนเองนำมาบอกเล่า โต้ตอบ และสนทนาเป็นภาษาอังกฤษได้โดยใช้คำศัพท์อย่างง่ายที่นักเรียนมีพื้นฐานมาบ้างแล้วและเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เพิ่มเติมเพื่อให้การสนทนานั้นสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดกิจกรรมนี้สามารถทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษจากชีวิตประจำวันโดยสอดคล้องกับประสบการณ์ของผู้เรียน และผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ในเรื่องเหล่านั้นอยู่แล้ว ทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารและบูรณาการความรู้ของตนเอง และผู้จัดทำได้ทำชุดกิจกรรมเพื่อเผยแพร่ให้ผู้สนใจได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำชุดกิจกรรมเรื่องอื่นๆ ต่อไป

วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์

คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง A Day at School ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นชุดกิจกรรมที่ใช้ฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาในการทำกิจกรรมรวม 10 ชั่วโมงโดยประกอบด้วย 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง What's this?/What's that?

ชุดที่ 2 เรื่อง what subject do you like?

ชุดที่ 3 เรื่อง what sport do you like?

ภายในชุดกิจกรรมแต่ละชุดประกอบด้วยด้วย

1. คู่มือครู
2. คู่มือนักเรียน
3. ชุดกิจกรรมที่นักเรียนต้องปฏิบัติ
4. แผนการจัดการเรียนการสอน
5. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้
6. แบบประเมินความสามารถในการสนทนา

การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

วิชาภาษาอังกฤษ (อ15101) **กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 **ภาคเรียนที่ 2 เวลา 80 ชั่วโมง**

ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ชื่อกิจกรรม	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนักคะแนน
Day at School	ปฐมนิเทศชี้แจงการเรียนการสอนและทดสอบก่อนเรียน	ต 1.2, ป.5/1 ต 1.2, ป.5/3 ต 1.2, ป.5/5	2	20
	ชุดที่ 1 What's this? / What's that?	ต 1.2, ป.5/1 ต 1.2, ป.5/3	2	20
	ชุดที่ 2 What subject do you like?	ต 1.2, ป.5/1 ต 1.2, ป.5/3 ต 1.2, ป.5/5	2	20
	ชุดที่ 3 What sport do you like?	ต 1.2, ป.5/1 ต 1.2, ป.5/3 ต 1.2, ป.5/5	2	20
	ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนและประเมินผล	ต 1.2, ป.5/1 ต 1.2, ป.5/3 ต 1.2, ป.5/5	2	20
	รวม		**10**	**100**

การออกแบบชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง A day at schoolสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 5

ในการดำเนินการทำชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง A day at school สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 5 ผู้รายงานได้ออกแบบการสร้างชุดกิจกรรม เพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ และดำเนินการสร้างชุดกิจกรรม ดังนี้

มาตรฐานการเรียนรู้

ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้านการฟัง พูด ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคล กิจวัตรในโรงเรียนของตนเองได้โดยแสดงความคิดเห็น การเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของตนเอง กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา โดยนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนรู้ เชื่อมโยงความรู้กับสาระการเรียนรู้อื่นๆ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาตนเองต่อไป

↓

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เรื่อง A Day at school

สามารถบอกคำศัพท์และพูดสนทนา สิ่งที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ สิ่งของ บุคคล กิจวัตรในโรงเรียนได้

↓

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้
2. สามารถบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่สิ่งของ บุคคล กิจวัตรในโรงเรียนได้
3. สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคล กิจวัตรในโรงเรียนได้

คู่มือครู

ชุดกิจกรรมที่ 1

เรื่องWhat's this?/What's that?

ประกอบด้วย

ข้อแนะนำสำหรับครูผู้ใช้ ชุดกิจกรรมที่ 1

1. ชุดกิจกรรมที่ 1 มีเอกสารที่ครูต้องตรวจให้ครบดังนี้

1.1 คู่มือครู จำนวน 1 ชุด

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน

1.3 คู่มือนักเรียน จำนวน 1 ชุด

1.4 บัตรกิจกรรม / คำสั่ง

1.5 แบบฝึกชุดกิจกรรม

1.6 แบบทดสอบหลังเรียน

2. สิ่งที่ครูต้องเตรียม

ครูจะต้องเตรียมสื่อการเรียนรู้ให้ครบตามขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

2.1 บัตรภาพสถานที่หรือสิ่งของที่อยู่ในโรงเรียน

2.2 บัตรคำศัพท์สถานที่หรือสิ่งของที่อยู่ในโรงเรียน

2.3 บัตรกิจกรรม, ตัวอย่างสถานการณ์ในการสื่อสาร

2.4.คลิปเสียง คำศัพท์และประโยคจากชาวต่างชาติ(เจ้าของภาษา)

2.5 ใบความรู้, ใบงาน

2.6 แบบฝึกชุดกิจกรรม

2.7 แบบทดสอบหลังเรียน

3. ครูผู้สอนจะต้องศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรมที่ 1 ดังนี้

3.1 ศึกษาคู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้

3.2 ศึกษากิจกรรมจากคู่มือนักเรียน

3.3 ศึกษาเอกสารและทดลองใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนทุกชนิดก่อนทำกิจกรรม

4.บทบาทครูผู้สอน มีดังนี้

4.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนล่วงหน้าให้ครบตามรายการ

4.2 จัดชั้นเรียนให้เป็นกลุ่ม

4.3 การจัดชั้นเรียนให้แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน โดยจัดนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 2 คน

4.4 ก่อนเริ่มกิจกรรมครูชี้แจงให้นักเรียนทราบบทบาทของผู้เรียนในการใช้ชุดกิจกรรม

4.5 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน

4.5.1. กิจกรรม*รวมความคิด*

4.5.2. กิจกรรม*แสดงสถานการณ์* จากการที่ให้ความรู้โดยบัตรคำและบัตรภาพ

4.5.3. กิจกรรม*นำเสนอ*

4.6 ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาแก่นักเรียนในขณะที่ทำกิจกรรม

4.7 ร่วมเฉลยและตรวจคำตอบการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับนักเรียน

4.8 ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน

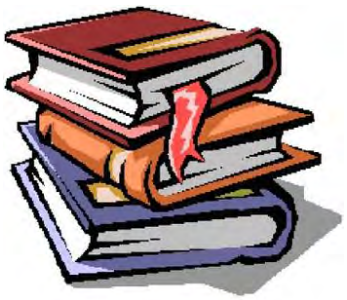

คู่มือนักเรียน

ชุดกิจกรรมที่ 1

เรื่องWhat's this?/What's that?

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. การเรียนชุดกิจกรรมนี้ใช้เวลาเรียน 2ชั่วโมง
2. ให้นักเรียนรับซองเอกสารกิจกรรมจากครูดังนี้
   - 2.1 ซองคู่มือนักเรียน
   - 2.2 ซองบัตรกิจกรรม (สร้างสถานการณ์จากคำถามที่ครูสั่งและแนะนำ)
   - 2.3 ซองแบบฝึกชุดกิจกรรม
   - 2.4 แบบทดสอบหลังการเรียนชุดกิจกรรม
3. จุดมุ่งหมายของการเรียนเมื่อนักเรียนฝึกชุดกิจกรรมนี้แล้ว นักเรียนสามารถ
   - 3.1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ได้
   - 3.2 สามารถบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ของโรงเรียนได้
   - 3.3 สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับสถานที่ในโรงเรียนได้
4. กิจกรรม ในชุดกิจกรรมนี้มีกิจกรรมให้นักเรียนปฏิบัติ 3 กิจกรรม
   - 4.1 กิจกรรมที่ 1 จับคู่บัตรภาพกับบัตรคำศัพท์สถานที่หรือสิ่งของในโรงเรียนให้ตรงกัน จากนั้นครูให้ประโยคในการสื่อสารเกี่ยวกับเรื่องสถานที่หรือสิ่งของในโรงเรียน
   - 4.2 กิจกรรมที่ 2 เรียงลำดับรูปประโยคให้เป็นบทสนทนาแล้วทำใบงาน พร้อมที่จะPresent
5. บทบาทของนักเรียน
   - 5.1 ก่อนเริ่มบทเรียน นักเรียนควรศึกษาคู่มือนักเรียนอย่างละเอียด
   - 5.2 ขณะที่เรียน นักเรียนต้องทำกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน
     - 5.2.1 ทำกิจกรรมขั้นนำพร้อมกับครูผู้สอน
     - 5.2.2 ทำกิจกรรมแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ซึ่งประกอบด้วย คนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และ อ่อน 2 คน

5.2.3 ทำกิจกรรมตามคำสั่งในบัตรกิจกรรมโดยสมาชิกต้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม

5.2.4 ร่วมกันคัดเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด และเขียนตอบในบัตรกิจกรรมของตนเอง ตรวจคำตอบและแก้ไขให้ถูกต้อง

5.3 ขณะสรุปบทเรียนนักเรียนต้องทำกิจกรรมคือร่วมสรุปบทเรียนกับครูโดยตอบคำถามต่างๆกลุ่มที่ตอบได้ จะได้รับคะแนน เป็นคะแนนของกลุ่ม

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 1

เรื่องWhat's this?/What's that?

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ของโรงเรียนได้ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

กิจกรรมประกอบด้วย

1. การปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง
2. ทำแบบฝึกชุดกิจกรรม
3. ทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์
2. บัตรภาพ
3. บัตรกิจกรรม
4. สื่อบทสนทนาจาก MP,Clip หรือ เสียงชาวต่างชาติโดยตรง
5. ใบความรู้,ใบงาน

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

1. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้	5คะแนน
2. แบบประเมินความสามารถในการสนทนา	5คะแนน
3. แบบฝึกกิจกรรมแต่ละชุด (ชุดละ 10 คะแนน)	5 คะแนน
4. แบบทดสอบหลังเรียน 10 คะแนน	5 คะแนน

รวมคะแนนประจำชุด 20 คะแนน

บัตรภาพ/บัตรคำศัพท์

เรื่องWhat's this?/What's

School

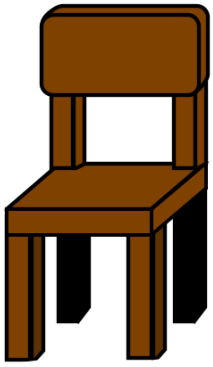

Chair

Desk

บัตรภาพ/บัตรคำศัพท์

เรื่องWhat’s this?/What’s

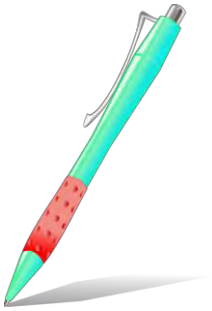

Pen

Pencil

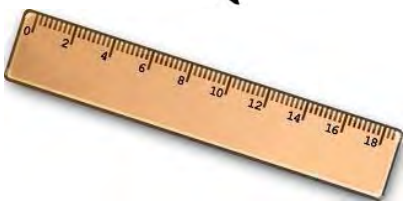

Ruler

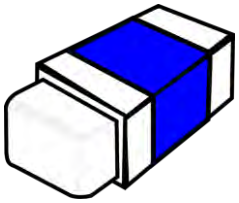

Eraser

บัตรภาพ/บัตรคำศัพท์

เรื่องWhat’s this?/What’s

Teacher

Student

Friend

บัตรคำสั่ง

ให้นักเรียนอ่านคำสั่งและปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนนำบัตรภาพและคำศัพท์ออกมาจากซองกิจกรรม
2. นักเรียนแข่งขันกันจับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรความหมายให้ตรงกัน
3. ดูเฉลยคำตอบจากบัตรเฉลยที่ครูแจกให้
4. บันทึกผลคะแนนกลุ่มที่ปฏิบัติได้สำเร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ
5. ฝึกอ่านคำศัพท์ทั้งหมด ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้
   - จับคู่กันพูดคำศัพท์คนที่ 1 พูดคนที่ 2 ฟังต่อไปคนที่ 2 พูดคนที่ 1 ฟัง
   - จับคู่กันเขียนคำศัพท์จากคำศัพท์ที่ได้ฝึกพูดไปแล้ว
   - สมาชิกในกลุ่มผลัดกันพูดคำศัพท์ที่ได้ฝึกพูดไปแล้วจนครบทุกคน
   - สมาชิกเขียนคำศัพท์ที่ได้ฝึกพูดไปแล้วพร้อมกันทุกคน
   - สมาชิกทุกคนฝึกพูดคำศัพท์จากบัตรคำแล้วจับคู่กันฝึกพูดอีกครั้งต่อไปให้ฝึกพูดด้วยตนเอง
   - แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาพูดคำศัพท์ที่ได้ฝึกไปแล้วและร่วมกันแสดงความคิดเห็น
   - สุดท้ายมาฟังคลิปเสียง จากชาวต่างชาติ(เจ้าของภาษา)

แบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 1

ใบงานที่ 1

เรื่อง What's this?/What's that

จุดประสงค์การเรียนรู้ บอกความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 12 คำ จาก 15 คำ

คำชี้แจง นักเรียนทำใบงานต่อไปนี้ (ใช้เวลาประมาณ 10 นาที)

School = ...

Canteen = ...

Classroom = ...

Student = ...

Teacher = ...

Janitor = ...

Mathematics = ...

Science = ...

English = ...

Basketball = ...

Football = ...

Table tennis = ...

Pencil = ...

Rubber = ...

Ruler = ...

ใบเฉลยแบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 1

ใบงานที่ 1

เรื่อง What's this?/What's that

จุดประสงค์การเรียนรู้ บอกความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 12 คำ จาก 15 คำ

คำชี้แจง นักเรียนทำใบงานต่อไปนี้ (ใช้เวลาประมาณ 10 นาที)

ใบเฉลย

School = โรงเรียน

Canteen = โรงอาหาร

Classroom = ห้องเรียน

Student = นักเรียน

Teacher = ครู

Janitor = นักการภารโรง

Pencil = ดินสอ

Eraser = ยางลบ

Ruler = ไม้บรรทัด

Pen = ปากกา

Friend = เพื่อน

แบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 1

ใบงานที่ 2

เรื่อง What's this?/What's that

จุดประสงค์การเรียนรู้ เติมประโยคให้สมบูรณ์และตอบคำถามต่อไปนี้

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่และเติมประโยคคำถามและตอบคำถามให้สมบูรณ์

1. A: What's this?

   B: It's a …
2. A: What do you do at school?

   B: …….
3. A: Who can you meet at school?

   B: …….
4. A: What do you like to do at school?

   B: …….

เฉลยแบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 1

ใบงานที่ 2

เรื่อง What's this?/What's that

จุดประสงค์การเรียนรู้ เติมประโยคให้สมบูรณ์และตอบคำถามต่อไปนี้

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่และเติมประโยคคำถามและตอบคำถามให้สมบูรณ์

1. A: What's this?
   B: It's a pencil.
2. A: What do you do at school?
   B: I'm study.
3. A: Who can you meet at school?
   B: Teacher.
4. A: What do you like to do at school?
   B: I like study English.

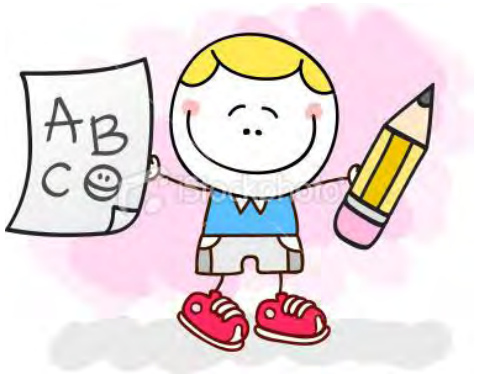

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง What's this?/What's that

รูปแบบประโยคคำถาม "WH"

What/Where/Who	+ do/can (V.ช่วย)	+ V.แท้	(+ ส่วนขยาย)?

ประโยคคำถามเกี่ยวกับ "A Day at School"

a. What's this/that? It's a … /Whose …?/There is …/There are ….
b. What subject/sport do you like ?
c. What do you do at school?
d. Who can you meet at school?
e. What do you like to do at school?

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม

เรื่อง / Unit 1 A Day at School

กลุ่มสาระการเรียนภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ 1.1What is this? / What is that? เวลาทั้งหมด 2ชั่วโมง

1.มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ต 1. 2 ป.5/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

3.สาระสำคัญ

การพูดสนทนาโต้ตอบเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลขั้นพื้นฐานที่นักเรียนจะต้องสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ ฟังและพูด โดยใช้คำศัพท์พื้นฐานสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1บอกความหมายคำศัพท์ สำนวน และประโยคได้ถูกต้อง (K)

4.2ฟัง พูดโต้ตอบ และสื่อสารได้ถูกต้องกับประโยคและถูกต้องตามสถานการณ์ได้ (P)

4.3มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การสนทนาและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

5.สาระการเรียนรู้

5.1 Content: “What is this? / What is that?”

5.2 Vocabulary: School, sport, subject, student, teacher, study, learn, place, canteen etc.

5.3 The present simple tense, “WH” Questions and short answers

8.เนื้อหา

คำศัพท์

School	student	teacher	friend
Class room	desk	chair	white board
pen	pencil	ruler	eraser

หลักไวยากรณ์

การใช้ “WH” Questionsเช่น What is this?, What is That?, Who is that, Where is my pen?, Whose pen is this? Who is John.

ประโยค

A: What is this? B: This is a desk.

A: Who is That? B: She is my teacher.

A: Whose pen is this B: This is my pen.

กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนดูภาพสิ่งของอุปกรณ์ในห้องเรียนที่ครูนำมาแสดงแล้วตอบคำถามจากภาพเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้เรียกสิ่งของในภาพ

ขั้นที่ 2 ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คนโดยคละเด็กเก่งปานกลางและอ่อนเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในกลุ่มโดยให้นักเรียนเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ครูอธิบายการใช้ชุดกิจกรรมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมให้นักเรียนทราบล่วงหน้า
3. ประธานกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับชุดกิจกรรมจากครู
4. ให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 นักเรียนดูชื่อสิ่งของและอุปกรณ์ต่างๆจากบัตรคำศัพท์

4.2 นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์จากครูและคลิปเสียงจากเจ้าของภาษาพร้อมกับออกเสียงตามครู

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมากลุ่มละ 2 คนสรุปสิ่งที่ได้เรียนและปฏิบัติกิจกรรมคือการสนทนาโต้ตอบการเรียกชื่อสิ่งของและอุปกรณ์ต่างๆภายในห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ประธานกลุ่มแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับซองกิจกรรมจากครู

1.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.2 นักเรียนแข่งขันกันจับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรความหมายที่สัมพันธ์กัน

1.3 นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องจากบัตรเฉลยพร้อมบันทึกคะแนนของกลุ่มไว้

1.4 ฝึกอ่านคำศัพท์ทั้งหมดตามขั้นตอนในบัตรคำสั่งครูวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน (P)

1.5 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่งในกิจกรรมเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มทำแบบฝึกชุดกิจกรรมเพื่อเก็บคะแนนของกลุ่มครูวัดและประเมินผลด้านความรู้ (K) และทักษะการบอกประเภทของอาหาร (P)

2. ประธานกลุ่มแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับซองกิจกรรมที่จากครู

2.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.2 นักเรียนแข่งขันกันจับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรภาพที่เป็นอาหารประเภทเดียวกัน

2.3 นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องจากบัตรเฉลยพร้อมบันทึกคะแนนของกลุ่มไว้

2.4 นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนในบัตรคำสั่ง

2.5 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่งในเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มทำแบบฝึกชุดกิจกรรมเพื่อเก็บคะแนนของกลุ่มครูวัดและประเมินผลด้านความรู้ (K) และคุณลักษณะด้านความสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (A)

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรม (คู่มือนักเรียนบัตรกิจกรรมบัตรคำตอบแบบฝึกชุดกิจกรรม)
2. ภาพภาพสิ่งของและอุปกรณ์ในห้องเรียน

การวัดและประเมิน

วิธีวัดผลประเมินผล

1. ตรวจแบบฝึกกิจกรรม
2. สังเกตพฤติกรรม

เครื่องมือวัดผลประเมินผล

1. ชุดฝึกกิจกรรมที่ 1
2. แบบสังเกตพฤติกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1. ด้านความรู้: เกณฑ์การให้คะแนนจากแบบฝึก

9 - 10	คะแนน	ดีมาก
7 - 8	คะแนน	ดี
5 - 6	คะแนน	พอใช้
1 - 4	คะแนน	ปรับปรุง

คะแนนได้จาก ชุดแบบฝึก 2 ชุด ชุดละ 10 คะแนน

ชุดแรกมี 4 ข้อ ข้อละ 2.5 คะแนน

ชุดที่สองมี 20 ข้อ ข้อละ 0.5 คะแนน

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับพอใช้ขึ้นไปถือว่าผ่าน

2. ด้านกระบวนการ: การอ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านที่ตั้งไว้ดังนี้

ระดับ 0 อ่านไม่ได้เลย

ระดับ 1 อ่านถูกแต่ไม่คล่องออกเสียงไม่ค่อยชัดบอกความหมายได้

ระดับ 2 อ่านถูกอ่านคล่องบอกความหมายได้

ระดับ 3 อ่านถูกอ่านคล่องเน้นเสียงหนักเบาถูกต้องบอกความหมายได้

9 - 10	คะแนน	ดีมาก
7 - 8	คะแนน	ดี
5 - 6	คะแนน	พอใช้
1 - 4	คะแนน	ปรับปรุง

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับพอใช้ขึ้นไปถือว่าผ่าน

3.ด้านกระบวนการ : เกณฑ์การประเมินการพูด ตั้งไว้ดังนี้

ระดับ 1 ออกเสียงคำ/ประโยคผิดหลักการออกเสียงทำให้สื่อสารไม่ได้
/พูดได้บางคำ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้พูดได้น้อยมาก

ระดับ 2 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
ขาดการออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน

ระดับ 3 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียงเน้นหนัก
ในคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่ /พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้

ระดับ 4 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง/
ออกเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์/พูดต่อเนื่อง
ไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้

16 - 20 คะแนน ดีมาก

11 - 15 คะแนน ดี

5 - 10 คะแนน พอใช้

1 - 4 คะแนน ปรับปรุง

3. ด้านคุณลักษณะ: มีความสนใจร่วมกิจกรรม

ระดับ 1 ขาดความตั้งใจและเอาใจใส่ในการทำงานทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 2 ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มเป็นบางครั้งเอาใจใส่ต่อการทำงานบ้างทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 3 ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 4 ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

8 - 10 คะแนน ดีมาก

6 – 7 คะแนน ดี

5 คะแนน พอใช้

1 - 4 คะแนน ปรับปรุง

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับดีขึ้นไปถือว่าผ่าน

บันทึกผลหลังสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

แบบประเมินความสามารถในการสนทนาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิชาภาษาอังกฤษ (อ 15101)

ที่		การออกเสียง			การใช้คำศัพท์			การตอบคำถาม			ความคล่องแคล่ว			รวม 12 คะแนน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														
16														
17														
18														
19														
20														

เกณฑ์การประเมิน

ดี = 3

พอใช้ = 2

ปรับปรุง = 1

ลงชื่อ .....ผู้ประเมิน

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิชาภาษาอังกฤษ (อ 15101)

ที่	ชื่อ-สกุล	ตั้งใจทำงาน				เอาใจใส่ต่อการทำงาน			ทำงานทันตามเวลาที่กำหนด			รวม 10 คะแนน
		4	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												
14												
15												
16												
17												
18												
19												
20												

ลงชื่อ .....ผู้ประเมิน

การพิจารณาให้คะแนน

1. ตั้งใจทำงาน 4 คะแนน
2. เอาใจใส่ต่อการทำงาน 3 คะแนน
3. ทำงานทันตามเวลาที่กำหนด 3 คะแนน

เกณฑ์การพิจารณาคุณลักษณะ: พฤติกรรมการเรียนรู้

ระดับคุณภาพ	แปลความหมาย
4 (ดีมาก)	ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้
3 (ดี)	ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนดให้
2 (พอใช้)	ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มเป็นบางครั้งเอาใจใส่ต่อการทำงานบ้างทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดให้
1 (ปรับปรุง)	ขาดความตั้งใจและเอาใจใส่ในการทำงานทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 2

เรื่องWhat subject do you like?

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนในโรงเรียนได้ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

กิจกรรมประกอบด้วย

1. การปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง
2. ทำแบบฝึกชุดกิจกรรม
3. ทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์
2. บัตรภาพ
3. บัตรกิจกรรม
4. สื่อบทสนทนาจาก MP,Clipหรือ เสียงชาวต่างชาติโดยตรง
5. ใบความรู้, ใบงาน

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

1. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้	5คะแนน
2. แบบประเมินความสามารถในการสนทนา	5คะแนน
3. แบบฝึกกิจกรรมแต่ละชุด (ชุดละ 10 คะแนน)	5 คะแนน
4. แบบทดสอบหลังเรียน 10 คะแนน	5 คะแนน

รวมคะแนนประจำชุด 20 คะแนน

บัตรภาพ/บัตรคำศัพท์

เรื่องWhat subject do you like?

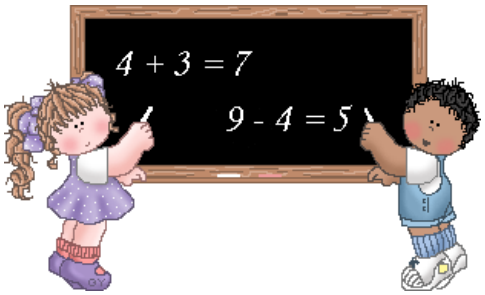

Mathematic

Science

Music

บัตรภาพ/บัตรคำศัพท์

เรื่องWhat subject do you like?

Art

Computer

Sport

บัตรคำสั่ง

ให้นักเรียนอ่านคำสั่งและปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนนำบัตรภาพและคำศัพท์ออกมาจากซองกิจกรรม
2. นักเรียนแข่งขันกันจับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรความหมายให้ตรงกัน
3. ดูเฉลยคำตอบจากบัตรเฉลยที่ครูแจกให้
4. บันทึกผลคะแนนกลุ่มที่ปฏิบัติได้สำเร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ
5. ฝึกอ่านคำศัพท์ทั้งหมด ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้
   - จับคู่กันพูดคำศัพท์คนที่ 1 พูดคนที่ 2 ฟังต่อไปคนที่ 2 พูดคนที่ 1 ฟัง
   - จับคู่กันเขียนคำศัพท์จากคำศัพท์ที่ได้ฝึกพูดไปแล้ว
   - สมาชิกในกลุ่มผลัดกันพูดคำศัพท์ที่ได้ฝึกพูดไปแล้วจนครบทุกคน
   - สมาชิกเขียนคำศัพท์ที่ได้ฝึกพูดไปแล้วพร้อมกันทุกคน
   - สมาชิกทุกคนฝึกพูดคำศัพท์จากบัตรคำแล้วจับคู่กันฝึกพูดอีกครั้งต่อไปให้ฝึกพูดด้วยตนเอง
   - แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาพูดคำศัพท์ที่ได้ฝึกไปแล้วและร่วมกันแสดงความคิดเห็น

แบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 2

ใบงานที่ 1

เรื่อง What subject do you like?

จุดประสงค์การเรียนรู้ บอกความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้

คำชี้แจง นักเรียนทำใบงานต่อไปนี้ (ใช้เวลาประมาณ 10 นาที)

Mathematic = …….

Science = …….

Social = …….

Music = …….

Sport = …….

Computer = …….

English = …….

เฉลยแบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 2

ใบงานที่ 1

เรื่อง What subject do you like?

จุดประสงค์การเรียนรู้ บอกความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้

คำชี้แจง นักเรียนทำใบงานต่อไปนี้ (ใช้เวลาประมาณ 10 นาที)

Mathematic = คณิตศาสตร์

Science = วิทยาศาสตร์

Social = สังคม

Music = ดนตรี

Sport = กีฬา

Computer = คอมพิวเตอร์

English = ภาษาอังกฤษ

แบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 2

ใบงานที่ 2

เรื่อง What subject do you like?

จุดประสงค์การเรียนรู้ เติมประโยคให้สมบูรณ์และตอบคำถามต่อไปนี้

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่และเติมประโยคคำถามและตอบคำถามให้สมบูรณ์

A: What subject do you like ?

B: I like ……..

เฉลยแบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 2

ใบงานที่ 2

เรื่อง What subject do you like?

จุดประสงค์การเรียนรู้ เติมประโยคให้สมบูรณ์และตอบคำถามต่อไปนี้

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่และเติมประโยคคำถามและตอบคำถามให้สมบูรณ์

A: What subject do you like ?

B: I like Mathematic/English/Science/Music.

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง What subject do you like?

What subject do you like?

I like + ……..

(subject :mathematic/science/English/Music/Art).

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม

เรื่อง / Unit 1 A Day at School

กลุ่มสาระการเรียนภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ 1.2 What subject do you like? เวลาทั้งหมด 2 ชั่วโมง

1.มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ต 1. 2 ป.5/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

3.สาระสำคัญ

การพูดสนทนาโต้ตอบเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลขั้นพื้นฐานที่นักเรียนจะต้องสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ ฟังและพูด โดยใช้คำศัพท์พื้นฐานสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1บอกความหมายคำศัพท์ สำนวน และประโยคได้ถูกต้อง (K)

4.2ฟัง พูดโต้ตอบ และสื่อสารได้ถูกต้องกับประโยคและถูกต้องตามสถานการณ์ได้ (P)

4.3 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การสนทนาและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

5.**สาระการเรียนรู้**

5.1 Content: What subject do you like?"

5.2 Vocabulary: mathematics, Science, English, Art, Music, Sport etc.

5.3 The present simple tense, "WH" Questions and short answers

8.เนื้อหา

คำศัพท์

Mathematic	Sport
Science	Social
English	Music
Art	Computer

หลักไวยากรณ์

การใช้ “WH” Questionsเช่น What……..?

ประโยค

A: What subject do you like? B: I like English.

ขั้นที่ 1 ขั้นนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนดูภาพสิ่งของอุปกรณ์ในห้องเรียนที่ครูนำมาแสดงแล้วตอบคำถามจากภาพเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้เรียกสิ่งของในภาพ

ขั้นที่ 2 ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คนโดยคละเด็กเก่งปานกลางและอ่อนเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในกลุ่มโดยให้นักเรียนเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ครูอธิบายการใช้ชุดกิจกรรมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมให้นักเรียนทราบล่วงหน้า
3. ประธานกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับชุดกิจกรรมจากครู
4. ให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังนี้
   4.1 นักเรียนดูชื่อสิ่งของและอุปกรณ์ต่างๆจากบัตรคำศัพท์
   4.2 นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์จากครูพร้อมกับออกเสียงตามครู

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมากลุ่มละ 2 คนสรุปสิ่งที่ได้เรียนและปฏิบัติกิจกรรมคือการสนทนาโต้ตอบการเรียกชื่อสิ่งของและอุปกรณ์ต่างๆภายในห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ประธานกลุ่มแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับซองกิจกรรมจากครู
   1.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังนี้
   1.2 นักเรียนแข่งขันกันจับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรความหมายที่สัมพันธ์กัน
   1.3 นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องจากบัตรเฉลยพร้อมบันทึกคะแนนของกลุ่มไว้
   1.4 ฝึกอ่านคำศัพท์ทั้งหมดตามขั้นตอนในบัตรคำสั่งครูวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน (P)

1.5 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่งในกิจกรรมเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มทำแบบฝึกชุดกิจกรรมเพื่อเก็บคะแนนของกลุ่มครูวัดและประเมินผลด้านความรู้ (K) และทักษะการบอกประเภทของอาหาร (P)

2. ประธานกลุ่มแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับซองกิจกรรมที่จากครู

2.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.2 นักเรียนแข่งขันกันจับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรภาพที่เป็นอาหารประเภทเดียวกัน

2.3 นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องจากบัตรเฉลยพร้อมบันทึกคะแนนของกลุ่มไว้

2.4 นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนในบัตรคำสั่ง

2.5 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่งในเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มทำแบบฝึกชุดกิจกรรมเพื่อเก็บคะแนนของกลุ่มครูวัดและประเมินผลด้านความรู้ (K) และคุณลักษณะด้านความสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (A)

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรม (คู่มือนักเรียนบัตรกิจกรรมบัตรคำตอบแบบฝึกชุดกิจกรรม)
2. ภาพภาพสิ่งของและอุปกรณ์ในห้องเรียน

การวัดและประเมิน

วิธีวัดผลประเมินผล

1. ตรวจแบบฝึกกิจกรรม
2. สังเกตพฤติกรรม

เครื่องมือวัดผลประเมินผล

1. ชุดฝึกกิจกรรมที่ 1
2. แบบสังเกตพฤติกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1. ด้านความรู้: เกณฑ์การให้คะแนนจากแบบฝึก

9 - 10	คะแนน	ดีมาก
7 - 8	คะแนน	ดี
5 - 6	คะแนน	พอใช้
1 - 4	คะแนน	ปรับปรุง

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับพอใช้ขึ้นไปถือว่าผ่าน

1. ด้านความรู้: เกณฑ์การให้คะแนนจากแบบฝึก

9 - 10 คะแนน ดีมาก

7 - 8 คะแนน ดี

5 - 6 คะแนน พอใช้

1 - 4 คะแนน ปรับปรุง

คะแนนได้จาก ชุดแบบฝึก 2 ชุด ชุดละ 10 คะแนน

ชุดแรกมี 4 ข้อ ข้อละ 2.5 คะแนน

ชุดที่สองมี 20 ข้อ ข้อละ 0.5 คะแนน

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับพอใช้ขึ้นไปถือว่าผ่าน

2. ด้านกระบวนการ: การอ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านที่ตั้งไว้ดังนี้

ระดับ 0 อ่านไม่ได้เลย

ระดับ 1 อ่านถูกแต่ไม่คล่องออกเสียงไม่ค่อยชัดบอกความหมายได้

ระดับ 2 อ่านถูกอ่านคล่องบอกความหมายได้

ระดับ 3 อ่านถูกอ่านคล่องเน้นเสียงหนักเบาถูกต้องบอกความหมายได้

9 - 10 คะแนน ดีมาก

7 - 8 คะแนน ดี

5 - 6 คะแนน พอใช้

1 - 4 คะแนน ปรับปรุง

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับพอใช้ขึ้นไปถือว่าผ่าน

3.ด้านกระบวนการ : เกณฑ์การประเมินการพูด ตั้งไว้ดังนี้

ระดับ 1 ออกเสียงคำ/ประโยคผิดหลักการออกเสียงทำให้สื่อสารไม่ได้

/พูดได้บางคำ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้พูดได้น้อยมาก

ระดับ 2 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่

ขาดการออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน

ระดับ 3 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียงเน้นหนัก

ในคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่ /พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้

ระดับ 4 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง/

ออกเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์/พูดต่อเนื่อง

ไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้

16 - 20 คะแนน ดีมาก

11 - 15 คะแนน ดี

5 - 10 คะแนน พอใช้

1 - 4 คะแนน ปรับปรุง

3. ด้านคุณลักษณะ: มีความสนใจร่วมกิจกรรม

ระดับ 1 ขาดความตั้งใจและเอาใจใส่ในการทำงานทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 2 ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มเป็นบางครั้งเอาใจใส่ต่อการทำงานบ้างทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 3 ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 4 ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

8 - 10 คะแนน ดีมาก

6 – 7 คะแนน ดี

5 คะแนน พอใช้

1 - 4 คะแนน ปรับปรุง

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับดีขึ้นไปถือว่าผ่าน

บันทึกผลหลังสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

แบบประเมินความสามารถในการสนทนาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิชาภาษาอังกฤษ (อ 15101)

ที่		การออกเสียง			การใช้คำศัพท์			การตอบคำถาม			ความคล่องแคล่ว			รวม 12
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	คะแนน
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														
16														
17														
18														
19														
20														

เกณฑ์การประเมิน

ดี = 3

พอใช้ = 2

ลงชื่อ .....ผู้ประเมิน

ปรับปรุง = 1

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิชาภาษาอังกฤษ (อ 15101)

เลขที่	รายการประเมิน / ชื่อ-สกุล	กระตือรือร้น				ความร่วมมือ				การกล้าแสดงออก				รวม
		3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0	9

ลงชื่อ……ผู้ประเมิน

(……..)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 8-9 คะแนน หมายถึง ดีมาก

ระดับ 6-7 คะแนน หมายถึง ดี

ระดับ 5 คะแนน หมายถึง พอใช้

ระดับ 1-4 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิชาภาษาอังกฤษ (อ 15101)

ที่	ชื่อ-สกุล	ตั้งใจทำงาน				เอาใจใส่ต่อการทำงาน			ทำงานทันตามเวลาที่กำหนด			รวม 10 คะแนน
		4	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												
14												
15												
16												
17												
18												
19												
20												

ลงชื่อ .....ผู้ประเมิน

การพิจารณาให้คะแนน

1. ตั้งใจทำงาน 4 คะแนน
2. เอาใจใส่ต่อการทำงาน 3 คะแนน
3. ทำงานทันตามเวลาที่กำหนด 3 คะแนน

เกณฑ์การพิจารณาคุณลักษณะ: พฤติกรรมการเรียนรู้

ระดับคุณภาพ	แปลความหมาย
4 (ดีมาก)	ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้
3 (ดี)	ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนดให้
2 (พอใช้)	ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มเป็นบางครั้งเอาใจใส่ต่อการทำงานบ้างทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดให้
1 (ปรับปรุง)	ขาดความตั้งใจและเอาใจใส่ในการทำงานทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดที่ 3

เรื่องWhat sport do you like?

จุดประสงค์การเรียนรู้

สามารถบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาประเภทต่างๆในโรงเรียนได้ระยะเวลา 2 ชั่วโมง

กิจกรรมประกอบด้วย

1. การปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง
2. ทำแบบฝึกชุดกิจกรรม
3. ทำแบบทดสอบหลังเรียน

สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์
2. บัตรภาพ
3. บัตรกิจกรรม
4. สื่อบทสนทนาจาก MP,Clipหรือ เสียงชาวต่างชาติโดยตรง
5. ใบความรู้, ใบงาน

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

1. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้	5คะแนน
2. แบบประเมินความสามารถในการสนทนา	5คะแนน
3. แบบฝึกกิจกรรมแต่ละชุด (ชุดละ 10 คะแนน)	5 คะแนน
4. แบบทดสอบหลังเรียน 10 คะแนน	5 คะแนน

รวมคะแนนประจำชุด 20 คะแนน

บัตรภาพ/บัตรคำศัพท์

เรื่องWhat sport do you like?

Football

Basketball

Volleyball

บัตรภาพ/บัตรคำศัพท์

เรื่องWhat subject do you like?

Tennis

Swimming

Table tennis

บัตรคำสั่ง

ให้นักเรียนอ่านคำสั่งและปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนนำบัตรภาพและคำศัพท์ออกมาจากซองกิจกรรม
2. นักเรียนแข่งขันกันจับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรความหมายให้ตรงกัน
3. ดูเฉลยคำตอบจากบัตรเฉลยที่ครูแจกให้
4. บันทึกผลคะแนนกลุ่มที่ปฏิบัติได้สำเร็จก่อนและถูกต้องมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ
5. ฝึกอ่านคำศัพท์ทั้งหมด ปฏิบัติตามขั้นตอนดังนี้
   - จับคู่กันพูดคำศัพท์คนที่ 1 พูดคนที่ 2 ฟังต่อไปคนที่ 2 พูดคนที่ 1 ฟัง
   - จับคู่กันเขียนคำศัพท์จากคำศัพท์ที่ได้ฝึกพูดไปแล้ว
   - สมาชิกในกลุ่มผลัดกันพูดคำศัพท์ที่ได้ฝึกพูดไปแล้วจนครบทุกคน
   - สมาชิกเขียนคำศัพท์ที่ได้ฝึกพูดไปแล้วพร้อมกันทุกคน
   - สมาชิกทุกคนฝึกพูดคำศัพท์จากบัตรคำแล้วจับคู่กันฝึกพูดอีกครั้งต่อไปให้ฝึกพูดด้วยตนเอง
   - แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาพูดคำศัพท์ที่ได้ฝึกไปแล้วและร่วมกันแสดงความคิดเห็น

แบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 3

ใบงานที่ 1

เรื่อง What subject do you like?

จุดประสงค์การเรียนรู้ บอกความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 12 คำ จาก 15 คำ

คำชี้แจง นักเรียนทำใบงานต่อไปนี้ (ใช้เวลาประมาณ 10 นาที)

Football = …….

Basketball = …….

Volleyball = …….

Tennis = …….

Table tennis = …….

Swimming = …….

Running = …….

เฉลยแบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 3

ใบงานที่ 1

เรื่อง What sport do you like?

จุดประสงค์การเรียนรู้ บอกความหมายของคำศัพท์ที่กำหนดให้ได้อย่างน้อย 12 คำ จาก 15 คำ

คำชี้แจง นักเรียนทำใบงานต่อไปนี้ (ใช้เวลาประมาณ 10 นาที)

Football	= ฟุตบอล
Basketball	= บาสเกตบอล
Volleyball	= วอลเลย์บอล
Tennis	= เทนนิส
Table tennis	= เทเบิลเทนนิส
Swimming	= ว่ายน้ำ
Running	= วิ่ง

แบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 2

ใบงานที่ 2

เรื่อง What sport do you like?

จุดประสงค์การเรียนรู้ เติมประโยคให้สมบูรณ์และตอบคำถามต่อไปนี้

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่และเติมประโยคคำถามและตอบคำถามให้สมบูรณ์

A: What subject/sport do you like?

B: I like ……..

เฉลยแบบฝึกชุดกิจกรรมที่ 3

ใบงานที่ 3

เรื่อง What sport do you like?

จุดประสงค์การเรียนรู้ เติมประโยคให้สมบูรณ์และตอบคำถามต่อไปนี้

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่และเติมประโยคคำถามและตอบคำถามให้สมบูรณ์

A: What sport do you like ?

B: I likeplay football /basketball/Tennis

C: I like go to swimming/running.

ใบความรู้ที่ 3

เรื่อง What sport do you like?

What sport do you like?

I like play + ……..

(Sport :Football/Basketball/Tennis/).

I like go+ ……..

(Sport :Swimming/Running).

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรม

เรื่อง / Unit 1 A Day at School

กลุ่มสาระการเรียนภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ 1.3What sport do you like? เวลาทั้งหมด 2 ชั่วโมง

1.มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด

ต 1. 2 ป.5/1 พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล

3.สาระสำคัญ

การพูดสนทนาโต้ตอบเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลขั้นพื้นฐานที่นักเรียนจะต้องสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ ฟังและพูด โดยใช้คำศัพท์พื้นฐานสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์

4.จุดประสงค์การเรียนรู้

4.1บอกความหมายคำศัพท์ สำนวน และประโยคได้ถูกต้อง (K)

4.2ฟัง พูดโต้ตอบ และสื่อสารได้ถูกต้องกับประโยคและถูกต้องตามสถานการณ์ได้ (P)

4.3 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน การสนทนาและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

5.สาระการเรียนรู้

5.1 Content: What sport do you like?"

5.2 Vocabulary: Football/Basketball/Tennis/Swimming etc.

5.3 The present simple tense, "WH" Questions and short answers

8.เนื้อหา

คำศัพท์

Football	Basketball
Volleyball	Swimming
Tennis	Table tennis

หลักไวยากรณ์

การใช้ “WH” Questionsเช่น What……..?

ประโยค

A: What sport do you like? B: I like play football.

ขั้นที่ 1 ขั้นนำนักเรียนเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนดูภาพสิ่งของอุปกรณ์ในห้องเรียนที่ครูนำมาแสดงแล้วตอบคำถามจากภาพเกี่ยวกับคำศัพท์ที่ใช้เรียกสิ่งของในภาพ

ขั้นที่ 2 ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คนโดยคละเด็กเก่งปานกลางและอ่อนเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในกลุ่มโดยให้นักเรียนเลือกประธานและเลขานุการกลุ่ม
2. ครูอธิบายการใช้ชุดกิจกรรมและแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการใช้ชุดกิจกรรมให้นักเรียนทราบล่วงหน้า
3. ประธานกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับชุดกิจกรรมจากครู
4. ให้สมาชิกของแต่ละกลุ่มปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 นักเรียนดูชื่อสิ่งของและอุปกรณ์ต่างๆจากบัตรคำศัพท์

4.2 นักเรียนฟังการออกเสียงคำศัพท์จากครูพร้อมกับออกเสียงตามครู

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมากลุ่มละ 2 คนสรุปสิ่งที่ได้เรียนและปฏิบัติกิจกรรมคือการสนทนาโต้ตอบการเรียกชื่อสิ่งของและอุปกรณ์ต่างๆภายในห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ประธานกลุ่มแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับซองกิจกรรมจากครู

1.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.2 นักเรียนแข่งขันกันจับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรความหมายที่สัมพันธ์กัน

1.3 นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องจากบัตรเฉลยพร้อมบันทึกคะแนนของกลุ่มไว้

1.4 ฝึกอ่านคำศัพท์ทั้งหมดตามขั้นตอนในบัตรคำสั่งครูวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน (P)

1.5 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่งในกิจกรรมเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มทำแบบฝึกชุดกิจกรรมเพื่อเก็บคะแนนของกลุ่มครูวัดและประเมินผลด้านความรู้ (K) และทักษะการบอกประเภทของอาหาร (P)

2. ประธานกลุ่มแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมารับซองกิจกรรมที่จากครู

2.1 นักเรียนอ่านบัตรคำสั่งและปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.2 นักเรียนแข่งขันกันจับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรภาพที่เป็นอาหารประเภทเดียวกัน

2.3 นักเรียนตรวจสอบความถูกต้องจากบัตรเฉลยพร้อมบันทึกคะแนนของกลุ่มไว้

2.4 นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนในบัตรคำสั่ง

2.5 หลังจากปฏิบัติกิจกรรมตามบัตรคำสั่งในเสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มทำแบบฝึกชุดกิจกรรมเพื่อเก็บคะแนนของกลุ่มครูวัดและประเมินผลด้านความรู้ (K) และคุณลักษณะด้านความสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม (A)

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ชุดกิจกรรม (คู่มือนักเรียนบัตรกิจกรรมบัตรคำตอบแบบฝึกชุดกิจกรรม)
2. ภาพภาพสิ่งของและอุปกรณ์ในห้องเรียน

การวัดและประเมิน

วิธีวัดผลประเมินผล

1. ตรวจแบบฝึกกิจกรรม
2. สังเกตพฤติกรรม

เครื่องมือวัดผลประเมินผล

1. ชุดฝึกกิจกรรมที่ 1
2. แบบสังเกตพฤติกรรม

เกณฑ์การวัดผลประเมินผล

1. ด้านความรู้: เกณฑ์การให้คะแนนจากแบบฝึก

9 - 10	คะแนน	ดีมาก
7 - 8	คะแนน	ดี
5 - 6	คะแนน	พอใช้
1 - 4	คะแนน	ปรับปรุง

คะแนนได้จาก ชุดแบบฝึก 2 ชุด ชุดละ 10 คะแนน

ชุดแรกมี 4 ข้อ ข้อละ 2.5 คะแนน

ชุดที่สองมี 20 ข้อ ข้อละ 0.5 คะแนน

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับพอใช้ขึ้นไปถือว่าผ่าน

2. ด้านกระบวนการ: การอ่านเกณฑ์การประเมินการอ่านที่ตั้งไว้ดังนี้

ระดับ 0 อ่านไม่ได้เลย

ระดับ 1 อ่านถูกแต่ไม่คล่องออกเสียงไม่ค่อยชัดบอกความหมายได้

ระดับ 2 อ่านถูกอ่านคล่องบอกความหมายได้

ระดับ 3 อ่านถูกอ่านคล่องเน้นเสียงหนักเบาถูกต้องบอกความหมายได้

9 - 10	คะแนน	ดีมาก
7 - 8	คะแนน	ดี
5 - 6	คะแนน	พอใช้
1 - 4	คะแนน	ปรับปรุง

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับพอใช้ขึ้นไปถือว่าผ่าน

3.ด้านกระบวนการ : เกณฑ์การประเมินการพูด ตั้งไว้ดังนี้

ระดับ 1 ออกเสียงคำ/ประโยคผิดหลักการออกเสียงทำให้สื่อสารไม่ได้ /พูดได้บางคำ ทำให้สื่อความหมายไม่ได้พูดได้น้อยมาก

ระดับ 2 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ขาดการออกเสียงเน้นหนัก พูดเป็นคำๆหยุดเป็นช่วงๆทำให้สื่อสารได้ไม่ชัดเจน

ระดับ 3 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงมีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคเป็นส่วนใหญ่ /พูดตะกุกตะกักบ้าง แต่ยังพอสื่อสารได้

ระดับ 4 ออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง/ออกเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์/พูดต่อเนื่อง ไม่ติดขัดพูดชัดเจนทำให้สื่อสารได้

16 - 20	คะแนน	ดีมาก
11 - 15	คะแนน	ดี
5 - 10	คะแนน	พอใช้
1 - 4	คะแนน	ปรับปรุง

3. ด้านคุณลักษณะ: มีความสนใจร่วมกิจกรรม

ระดับ 1 ขาดความตั้งใจและเอาใจใส่ในการทำงานทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 2 ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มเป็นบางครั้งเอาใจใส่ต่อการทำงานบ้าง ทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 3 ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนดให้

ระดับ 4 ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

8 - 10	คะแนน	ดีมาก
6 – 7	คะแนน	ดี
5	คะแนน	พอใช้
1 - 4	คะแนน	ปรับปรุง

นักเรียนทำคะแนนได้ในระดับดีขึ้นไปถือว่าผ่าน

บันทึกผลหลังสอน

ผลการสอน

.....

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

ข้อเสนอแนะ / แนวทางการแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ผู้สอน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

.

แบบประเมินความสามารถในการสนทนาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิชาภาษาอังกฤษ (อ 15101)

ที่		การออกเสียง			การใช้คำศัพท์			การตอบคำถาม			ความคล่องแคล่ว			รวม 12 คะแนน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														
15														
16														
17														
18														
19														
20														

เกณฑ์การประเมิน

ดี = 3

พอใช้ = 2

ปรับปรุง = 1

ลงชื่อ .....ผู้ประเมิน

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิชาภาษาอังกฤษ (อ 15101)

เลขที่	รายการประเมิน / ชื่อ-สกุล	กระตือรือร้น				ความร่วมมือ				การกล้าแสดงออก				รวม
		3	2	1	0	3	2	1	0	3	2	1	0	9

ลงชื่อ……ผู้ประเมิน

(……..)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 8-9 คะแนน หมายถึง ดีมาก

ระดับ 6-7 คะแนน หมายถึง ดี

ระดับ 5 คะแนน หมายถึง พอใช้

ระดับ 1-4 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิชาภาษาอังกฤษ (อ 15101)

ที่	ชื่อ-สกุล	ตั้งใจทำงาน				เอาใจใส่ต่อการทำงาน			ทำงานทันตามเวลาที่กำหนด			รวม 10 คะแนน
		4	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1												
2												
3												
4												
5												
6												
7												
8												
9												
10												
11												
12												
13												
14												
15												
16												
17												
18												
19												
20												

ลงชื่อ .....ผู้ประเมิน

การพิจารณาให้คะแนน

1. ตั้งใจทำงาน 4 คะแนน
2. เอาใจใส่ต่อการทำงาน 3 คะแนน
3. ทำงานทันตามเวลาที่กำหนด 3 คะแนน

เกณฑ์การพิจารณาคุณลักษณะ: พฤติกรรมการเรียนรู้

ระดับคุณภาพ	แปลความหมาย
4 (ดีมาก)	ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จตามเวลาที่กำหนดให้
3 (ดี)	ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มตามขั้นตอนด้วยความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการทำงานทำงานเสร็จทันเวลาที่กำหนดให้
2 (พอใช้)	ตั้งใจทำงานร่วมกับกลุ่มเป็นบางครั้งเอาใจใส่ต่อการทำงานบ้างทำงานเสร็จในเวลาที่กำหนดให้
1 (ปรับปรุง)	ขาดความตั้งใจและเอาใจใส่ในการทำงานทำงานไม่เสร็จตามเวลาที่กำหนดให้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาววรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์
ที่อยู่ปัจจุบัน	36/10 หมู่ 15 ตำบลบ้านพระ อำเภอเมืองปราจีนบุรี จังหวัดปราจีนบุรี
E-mail	ladyfilmmy@hotmail.com
วัน เดือน ปี เกิด	19 สิงหาคม 2528
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2551 ปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2551 โรงเรียนบอสโกพิทักษ์ นครปฐม ครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ พ.ศ. 2554 โรงเรียนมารีวิทยา ปราจีนบุรี ครูผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ